Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 132

Anul 57

Ediția în limba română **Legislație**

3 mai 2014

Cuprins

I *Acte legislative*

DECIZII

★ **Decizia nr. 445/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire a unei acțiuni a Uniunii în favoarea evenimentului „Capitale europene ale culturii" pentru anii 2020-2033 și de abrogare a Deciziei nr. 1622/2006/CE** 1

II *Acte fără caracter legislativ*

REGULAMENTE

★ **Regulamentul (UE) nr. 446/2014 al Comisiei din 2 mai 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 295/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile structurale de întreprindere și a Regulamentelor (CE) nr. 251/2009 și (UE) nr. 275/2010 ale Comisiei, în ceea ce privește seriile de date care trebuie produse și criteriile de evaluare a calității statisticilor structurale de întreprinderi** [1] 13

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 447/2014 al Comisiei din 2 mai 2014 privind normele specifice de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 231/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA II)** 32

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 448/2014 al Comisiei din 2 mai 2014 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1035/2011 prin actualizarea trimiterilor la anexele la Convenția de la Chicago** [1] 53

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 449/2014 al Comisiei din 2 mai 2014 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 498/2012 privind alocarea contingentelor tarifare aplicabile exporturilor de lemn din Federația Rusă către Uniunea Europeană** 57

[1] Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 450/2014 al Comisiei din 30 aprilie 2014 de modificare pentru a 213-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități asociate cu rețeaua Al-Qaida** 59

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 451/2014 al Comisiei din 2 mai 2014 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 61

DECIZII

2014/244/PESC:

★ **Decizia Comitetului politic și de securitate Atalanta/2/2014 din 29 aprilie 2014 privind acceptarea contribuției unei țări terțe la operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei (Atalanta) și de modificare a Deciziei ATALANTA/3/2009** 63

2014/245/UE:

★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 28 aprilie 2014 privind recunoașterea cadrului juridic și de supraveghere al Braziliei ca fiind echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit** [1] 65

2014/246/UE:

★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 28 aprilie 2014 privind recunoașterea cadrului juridic și de supraveghere al Argentinei ca fiind echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit** [1] 68

2014/247/UE:

★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 28 aprilie 2014 privind recunoașterea cadrului juridic și de supraveghere al Mexicului ca fiind echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit** [1] 71

2014/248/UE:

★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 28 aprilie 2014 privind recunoașterea cadrului juridic și de supraveghere al Singaporelui ca fiind echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit** [1] 73

2014/249/UE:

★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 28 aprilie 2014 privind recunoașterea cadrului juridic și de supraveghere al Hong Kongului ca fiind echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit** [1] 76

2014/250/UE:

★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 29 aprilie 2014 de modificare a Deciziei 2010/221/UE în ceea ce privește aprobarea măsurilor naționale de prevenire a introducerii virusului** *ostreid herpesvirus* **1 µvar (OsHV-1 µVar) în anumite zone din Irlanda și din Regatul Unit** *[notificată cu numărul C(2014) 2763]* [1] 79

[1] Text cu relevanță pentru SEE

2014/251/UE:

★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 29 aprilie 2014 privind verificarea și validarea conturilor agențiilor de plăți ale statelor membre în ceea ce privește cheltuielile finanțate de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) pentru exercițiul financiar 2013** *[notificată cu numărul C(2014) 2785]* 81

I

(Acte legislative)

DECIZII

DECIZIA NR. 445/2014/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 aprilie 2014

de instituire a unei acțiuni a Uniunii în favoarea evenimentului „Capitale europene ale culturii" pentru anii 2020-2033 și de abrogare a Deciziei nr. 1622/2006/CE

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 167 alineatul (5) prima liniuță,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizele Comitetului Regiunilor ([1]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) urmărește realizarea unei uniuni tot mai strânse între popoarele europene și însărcinează Uniunea, între altele, să contribuie la înflorirea culturilor statelor membre, respectând totodată diversitatea națională și regională a acestora și punând în evidență, în același timp, moștenirea culturală comună. În această privință, Uniunea, după caz, sprijină și completează acțiunea statelor membre de îmbunătățire a cunoașterii și a diseminării culturii și istoriei popoarelor europene.

(2) Comunicarea Comisiei din 10 mai 2007 privind o agendă europeană pentru cultură într-o lume în proces de globalizare, aprobată de Consiliu prin rezoluția sa din 16 noiembrie 2007 ([3]) și de Parlamentul European prin rezoluția sa din 10 aprilie 2008 ([4]), stabilește obiectivele activităților viitoare ale Uniunii din domeniul culturii. Activitățile respective ar trebui să promoveze diversitatea culturală și dialogul intercultural, să promoveze cultura în calitate de catalizator al creativității în cadrul creșterii economice și al ocupării forței de muncă, precum și în calitate de element vital în cadrul relațiilor internaționale ale Uniunii.

(3) Convenția UNESCO privind protecția și promovarea diversității expresiilor culturale, care a intrat în vigoare la 18 martie 2007 și la care Uniunea este parte, are ca scop protejarea și promovarea diversității culturale, stimularea interculturalității și creșterea gradului de conștientizare a valorii diversității culturale la nivel local, național și internațional.

([1]) JO C 113, 18.4.2012, p. 17 și JO C 17, 19.1.2013, p. 97.
([2]) Poziția Parlamentului European din 12 decembrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 24 martie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 15 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).
([3]) JO C 287, 29.11.2007, p. 1.
([4]) JO C 247 E, 15.10.2009, p. 32.

(4) Decizia nr. 1622/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]) a instituit o acțiune în favoarea evenimentului „Capitala europeană a culturii" pentru anii 2007-2019.

(5) Evaluările capitalelor europene ale culturii, precum și consultarea publică privind viitorul respectivei acțiuni după 2019 au indicat faptul că evenimentul a devenit treptat una dintre cele mai ambițioase inițiative culturale din Europa, precum și una dintre cele mai apreciate de cetățenii europeni. Se impune, prin urmare, să fie instituită o nouă acțiune aferentă anilor 2020-2033.

(6) Pe lângă obiectivele inițiale ale acțiunii „Capitale europene ale culturii", care vizau punerea în evidență a bogăției și diversității culturilor europene și a caracteristicilor comune ale acestora, precum și promovarea unei mai bune cunoașteri reciproce între cetățenii europeni, orașele deținătoare ale titlului de „Capitală Europeană a Culturii" („titlul") au adăugat, de asemenea, în mod progresiv, o nouă dimensiune, utilizând efectul de pârghie al titlului pentru a-și stimula dezvoltarea lor mai generală, în conformitate cu strategiile și prioritățile lor respective.

(7) Obiectivele acțiunii instituite prin prezenta decizie ar trebui să se conformeze pe deplin obiectivelor programului „Europa creativă", instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1295/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), care își propune să protejeze, să dezvolte și să promoveze diversitatea culturală și lingvistică europeană, să promoveze patrimoniul cultural al Europei și să consolideze competitivitatea sectoarelor culturale și creative europene, în special cea a sectorului audiovizual, cu scopul de a sprijini creșterea inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Realizarea obiectivelor menționate ar trebui să contribuie, de asemenea, la consolidarea sentimentului de apartenență la un spațiu cultural comun și la stimularea dialogului intercultural și a înțelegerii reciproce.

(8) Pentru a atinge obiectivele menționate, este important ca orașele deținătoare ale titlului să încerce să dezvolte legături între sectoarele lor culturale și creative, pe de o parte, și sectoare cum sunt educația, cercetarea, mediul, dezvoltarea urbană sau turismul cultural, pe de altă parte. În special, experiențele trecute au demonstrat potențialul acțiunii „Capitale europene ale culturii" drept catalizator pentru dezvoltarea locală și turismul cultural, după cum s-a subliniat în Comunicarea Comisiei din 30 iunie 2010 intitulată „Europa, destinația turistică favorită la nivel mondial — un nou cadru politic pentru turismul european", salutată de Consiliu în concluziile sale din 12 octombrie 2010 și aprobată de Parlamentul European în rezoluția sa din 27 septembrie 2011 ([3]).

(9) Este important, de asemenea, ca orașele deținătoare ale titlului să își propună să promoveze incluziunea socială și egalitatea de șanse și să facă tot posibilul pentru a asigura implicarea în măsura cea mai mare cu putință a tuturor părților componente ale societății civile la pregătirea și punerea în aplicare a programului cultural, acordând o atenție specială tinerilor, precum și grupurilor marginalizate și defavorizate.

(10) De asemenea, evaluările și consultarea publică au arătat totodată în mod convingător că acțiunea „Capitale europene ale culturii" poate aduce multe beneficii orașelor atunci când este planificată cu grijă. Aceasta rămâne, în primul rând, o inițiativă culturală, dar poate da naștere, de asemenea, unor avantaje sociale și economice semnificative, în special atunci când este inclusă în cadrul unei strategii de dezvoltare a orașului respectiv pe termen lung, bazată pe cultură.

(11) Acțiunea „Capitale europene ale culturii" a suscitat totodată numeroase provocări. Pregătirea unui program de activități culturale desfășurate pe parcursul unui an este solicitantă, iar unele orașe deținătoare ale titlului au reușit mai bine decât altele să valorifice potențialul. Prin urmare, acțiunea respectivă ar trebui să fie consolidată, pentru a ajuta toate orașele să valorifice la maximum deținerea titlului.

(12) Titlul ar trebui să fie rezervat în continuare orașelor, indiferent de dimensiunea acestora, dar, pentru a ajunge la un public mai larg și pentru a amplifica impactul, orașele în cauză ar trebui să poată implica întreaga lor zonă limitrofă, ca și înainte.

(13) Acordarea titlului ar trebui să se bazeze în continuare pe un program cultural special creat, care ar trebui să aibă o dimensiune europeană puternică. Programul cultural respectiv ar trebui să facă parte dintr-o strategie pe termen lung cu un impact durabil asupra dezvoltării economice, culturale și sociale la nivel local.

([1]) Decizia nr. 1622/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a unei acțiuni comunitare în favoarea evenimentului „Capitala europeană a culturii" pentru anii 2007-2019 (JO L 304, 3.11.2006, p. 1).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 1295/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind instituirea programului „Europa creativă" (2014-2020) și de abrogare a Deciziilor nr. 1718/2006/CE, nr. 1855/2006/CE și nr. 1041/2009/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 221).

([3]) JO C 56 E, 26.2.2013, p. 41.

(14) Procedura de selecție în două etape, bazată pe o listă cronologică a statelor membre și realizată de către un juriu de experți independenți, s-a dovedit a fi echitabilă și transparentă. Procedura a permis orașelor să își amelioreze candidaturile între etapa preselecției și cea a selecției pe baza sugestiilor de specialitate primite de la juriul respectiv și a asigurat o distribuție echitabilă a titlului între toate statele membre. În plus, pentru a garanta continuitatea acțiunii "Capitale europene ale culturii" și pentru a evita pierderea experienței și a know-how-ului care ar rezulta din înlocuirea simultană a tuturor experților, aceasta ar trebui să se facă în mod eșalonat.

(15) Ar trebui să se asigure în continuare expertiza la nivel național, permițând statelor membre să numească maximum doi experți în juriul care desfășoară procedurile de selectare și de monitorizare.

(16) Criteriile de selecție ar trebui să fie formulate mai explicit cu scopul de a oferi orientări mai bune orașelor candidate în ceea ce privește obiectivele și cerințele pe care trebuie să le îndeplinească pentru a li se acorda titlul. Criteriile respective ar trebui, de asemenea, să fie mai ușor cuantificabile pentru a ajuta juriul la selecția și monitorizarea orașelor. În această privință, ar trebui să se acorde o atenție specială planurilor orașelor candidate vizând activitățile cu efecte durabile înscrise într-o strategie de politici culturale pe termen lung, care pot avea un impact cultural, economic și social durabil.

(17) Orașele candidate ar trebui să exploreze posibilitatea, acolo unde este cazul, de a recurge la sprijin financiar din partea programelor și fondurilor Uniunii.

(18) Faza de pregătire dintre nominalizarea unui oraș și anul pentru care este acordat titlul este de o importanță crucială pentru succesul acțiunii „Capitale europene ale culturii". Părțile interesate au ajuns la un consens larg conform căruia măsurile de însoțire introduse prin Decizia nr. 1622/2006/CE au fost foarte utile pentru orașele în cauză. Aceste măsuri ar trebui să fie dezvoltate în continuare, în special prin sporirea frecvenței reuniunilor de monitorizare și a vizitelor experților în orașele în cauză și prin consolidarea schimburilor de experiență dintre orașele care au deținut, cele care dețin și cele care vor deține titlul și orașele candidate. Orașele nominalizate ar putea, de asemenea, să dezvolte legături suplimentare cu alte orașe deținătoare ale titlului.

(19) Premiul „Melina Mercouri" instituit prin Decizia nr. 1622/2006/CE a dobândit o puternică valoare simbolică, care depășește cu mult suma acordată efectiv de către Comisie. Cu toate acestea, pentru a garanta faptul că orașele nominalizate își îndeplinesc angajamentele, condițiile de plată ale sumei aferente premiului ar trebui să fie mai stricte și mai explicite.

(20) Este important ca orașele respective să specifice clar în toate materialele promoționale că acțiunea instituită prin prezenta decizie reprezintă o acțiune a Uniunii.

(21) Evaluările Comisiei privind precedentele capitale europene ale culturii, care au la bază date colectate la nivel local, nu au putut furniza date primare privind impactul pe care îl are titlul. Prin urmare, orașele însele ar trebui să fie actorii-cheie în procesul de evaluare.

(22) Experiența evenimentelor trecute a arătat că participarea țărilor candidate poate ajuta la apropierea acestora de Uniune prin scoaterea în evidență a aspectelor comune ale culturilor europene. Prin urmare, acțiunea instituită prin prezenta decizie ar trebui să fie deschisă participării țărilor candidate și potențialilor candidați ulterior anului 2019.

(23) Cu toate acestea, în perioada 2020-2033, acoperită de prezenta decizie, din motive de echitate față de orașele din statele membre, orașelor din țările candidate și din potențialii candidați ar trebui să li se permită să participe la o singură competiție pentru titlu. De asemenea, tot din motive de echitate față de statele membre, fiecare țară candidată sau potențial candidat ar trebui să poată deține titlul o singură dată în perioada respectivă.

(24) Decizia nr. 1622/2006/CE ar trebui să fie abrogată. Cu toate acestea, dispozițiile sale ar trebui să se aplice în continuare, pentru toate orașele care au fost deja nominalizate sau care sunt în curs de a fi nominalizate până în 2019.

(25) Deoarece obiectivele prezentei decizii, respectiv protejarea și promovarea diversității culturilor din Europa, evidențierea trăsăturilor comune culturilor și stimularea contribuției culturii la dezvoltarea pe termen lung a orașelor, nu pot fi îndeplinite în mod suficient de către statele membre, dată fiind nevoia, în special, de criterii și proceduri comune, clare și transparente pentru selecție și monitorizare, precum și de o strânsă coordonare între statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele preconizate ale acțiunii, pot să fie îndeplinite mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, definit la articolul respectiv, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor menționate,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Instituirea acțiunii

O acțiune a Uniunii intitulată „Capitale europene ale culturii” este instituită pentru perioada 2020-2033 (denumită în continuare „acțiunea”).

Articolul 2

Obiective

(1) Obiectivele generale ale acțiunii sunt:

(a) protejarea și promovarea diversității culturilor din Europa și evidențierea caracteristicilor comune, precum și creșterea sentimentului de apartenență la un spațiu cultural comun în rândul cetățenilor;

(b) stimularea contribuției culturii la dezvoltarea pe termen lung a orașelor în conformitate cu strategiile și prioritățile lor respective.

(2) Obiectivele specifice ale acțiunii sunt:

(a) îmbunătățirea gamei, a diversității și a dimensiunii europene ale ofertei culturale în orașe, inclusiv prin intermediul cooperării transnaționale;

(b) extinderea accesului și a participării la cultură;

(c) consolidarea capacității sectorului cultural și a legăturilor sale cu alte sectoare;

(d) conturarea mai fermă a profilului internațional al orașelor prin intermediul culturii.

Articolul 3

Accesul la acțiune

(1) Competiția pentru titlu este deschisă orașelor, care pot implica și zonele lor limitrofe.

(2) Numărul de orașe deținătoare ale titlului într-un anumit an (denumit în continuare „anul pentru care este acordat titlul”) este de maximum trei.

Titlul se acordă în fiecare an unui număr maxim de un oraș în fiecare din cele două state membre care apar în calendarul prevăzut în anexă (denumit în continuare „calendarul”) și, în anii relevanți, unui oraș dintr-o țară candidată sau dintr-un potențial candidat sau unui oraș dintr-o țară care aderă la Uniune în condițiile prevăzute la alineatul (5).

(3) Orașele din statele membre au dreptul de a li se acorda titlul pentru un an conform ordinii în care figurează statele membre în calendar.

(4) Orașele din țările candidate sau din potențialii candidați care participă la programul „Europa creativă” sau la programele ulterioare ale Uniunii de sprijinire a culturii la data publicării apelului pentru depunerea candidaturilor menționat la articolul 10 alineatul (2) își pot depune candidatura pentru titlu pentru un an în cadrul unei competiții deschise organizate o dată la trei ani, conform calendarului.

Orașele din țările candidate și din potențialii candidați pot participa la o singură competiție în perioada 2020-2033.

Fiecare țară candidată sau potențial candidat poate deține titlul o singură dată în perioada 2020-2033.

(5) Atunci când o țară aderă la Uniune după 4 mai 2014, însă înainte de 1 ianuarie 2027, are dreptul de a găzdui evenimentul la șapte ani după aderarea sa, conform normelor și procedurilor aplicabile statelor membre. Calendarul se actualizează în consecință. Atunci când o țară aderă la Uniune la data de 1 ianuarie 2027 sau ulterior acestei date, nu are dreptul de a participa în cadrul prezentei acțiuni în calitate de stat membru.

Cu toate acestea, în anii în care există deja trei orașe care dețin titlul conform calendarului, orașele din țările menționate la primul paragraf au dreptul de a deține titlul numai în anul următor disponibil în calendar, în ordinea aderării țărilor respective.

Dacă un oraș dintr-o țară menționată la primul paragraf a participat anterior la o competiție pentru țările candidate și potențialii candidați, nu poate participa la nicio competiție ulterioară pentru statele membre. În cazul în care un oraș dintr-o astfel de țară a fost nominalizat să dețină titlul în perioada 2020-2033, în conformitate cu alineatul (4), țara respectivă nu are dreptul, după aderarea sa, de a organiza o competiție ca stat membru în perioada menționată.

Dacă mai mult de o țară aderă la Uniune la aceeași dată și dacă nu există un acord între țările respective privind ordinea de participare la acțiune, Consiliul organizează o tragere la sorți.

Articolul 4

Aplicare

(1) Pe baza criteriilor prevăzute la articolul 5, Comisia redactează un formular de candidatură comun, care este utilizat de toate orașele candidate.

În cazul în care un oraș candidat implică zona sa limitrofă, candidatura se înregistrează sub denumirea orașului respectiv.

(2) Fiecare candidatură se bazează pe un program cultural cu o dimensiune europeană puternică.

Programul cultural se desfășoară pe durata anului pentru care este acordat titlul și este special creat pentru titlu, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 5.

Articolul 5

Criterii

Criteriile de evaluare a candidaturilor (denumite în continuare „criteriile") sunt distribuite în următoarele categorii: „contribuția la strategia pe termen lung", „dimensiunea europeană", „conținutul cultural și artistic", „capacitatea de a produce rezultate", „implicarea publicului" și „gestionarea", astfel:

1. în ceea ce privește categoria „contribuția la strategia pe termen lung", sunt luați în considerare următorii factori:

   (a) existența, la data depunerii candidaturii, a unei strategii culturale pentru orașul candidat, care acoperă acțiunea și include planuri pentru susținerea activităților culturale, prevăzute pentru anii următori anului pentru care este acordat titlul;

   (b) planurile de consolidare a capacității sectoarelor culturale și creative, inclusiv dezvoltarea unor legături pe termen lung între sectoarele culturale, economice și sociale ale orașului candidat;

   (c) impactul cultural, social și economic preconizat, inclusiv asupra dezvoltării urbane, preconizat pe termen lung, pe care titlul l-ar putea avea asupra orașului candidat;

   (d) planurile de monitorizare și evaluare a impactului titlului asupra orașului candidat și de diseminare a rezultatelor evaluării;

2. în ceea ce privește categoria „dimensiunea europeană", sunt evaluați următorii factori:

   (a) domeniul de aplicare și calitatea activităților de promovare a diversității culturale a Europei, a dialogului intercultural și a unei mai bune înțelegeri reciproce între cetățenii europeni;

   (b) domeniul de aplicare și calitatea activităților care pun în evidență aspectele comune ale culturilor, patrimoniului și istoriei europene, precum și integrarea europeană și temele europene actuale;

   (c) domeniul de aplicare și calitatea activităților la care participă artiști europeni, cooperarea cu operatori sau orașe din țări diferite, incluzând, atunci când este cazul, orașe care dețin titlul, precum și parteneriate transnaționale;

   (d) strategia menită să atragă interesul publicului larg european și internațional;

3. în ceea ce privește categoria „conținutul cultural și artistic", sunt evaluați următorii factori:

   (a) existența unei viziuni și a unei strategii artistice clare și coerente pentru programul cultural;

   (b) implicarea artiștilor locali și a organizațiilor culturale în elaborarea și punerea în aplicare a programului cultural;

   (c) gama și diversitatea activităților propuse și nivelul general al calității lor artistice;

   (d) capacitatea de a îmbina patrimoniul cultural local și formele de artă tradiționale cu expresiile culturale noi, inovatoare și experimentale;

4. în ceea ce privește categoria „capacitatea de a produce rezultate”, orașele candidate trebuie să demonstreze că:

   (a) candidatura beneficiază de susținere politică extinsă și solidă și de un angajament durabil din partea autorităților locale, regionale și naționale;

   (b) orașul candidat dispune sau va dispune de o infrastructură adecvată și viabilă pentru a deține titlul;

5. în ceea ce privește categoria „implicarea publicului”, sunt evaluați următorii factori:

   (a) implicarea populației locale și a societății civile în pregătirea candidaturii și în punerea în aplicare a acțiunii;

   (b) crearea de oportunități noi și durabile pentru o gamă largă de cetățeni, în special tineri, voluntari și persoane marginalizate și defavorizate, inclusiv minorități, de a asista sau participa la activități culturale, acordându-se o atenție deosebită persoanelor cu handicap și persoanelor în vârstă în ceea ce privește accesibilitatea acestor activități;

   (c) strategia generală pentru extinderea categoriilor de public, în special legătura cu mediul educațional și participarea școlilor;

6. în ceea ce privește categoria „gestionarea”, sunt evaluați următorii factori:

   (a) fezabilitatea strategiei de strângere de fonduri și a bugetului propus, care include, dacă este cazul, planuri de solicitare a unui sprijin financiar din programele și fondurile Uniunii și acoperă faza de pregătire, anul pentru care este acordat titlul, evaluarea și dispozițiile pentru activitățile ulterioare, precum și planul pentru situațiile neprevăzute;

   (b) structura de gestiune și de punere în aplicare prevăzută pentru acțiune, care prevede, printre altele, o cooperare adecvată între autoritățile locale și structura de punere în aplicare, inclusiv echipa artistică;

   (c) procedurile pentru numirea directorului general și a directorului artistic și domeniile lor de acțiune;

   (d) strategia de marketing și comunicare să fie cuprinzătoare și să scoată în evidență faptul că acțiunea reprezintă o acțiune a Uniunii;

   (e) structura de punere în aplicare să dispună de personal cu experiență și competențe adecvate pentru a planifica, gestiona și pune în aplicare programul cultural pentru anul pentru care este acordat titlul.

Articolul 6

Juriul de experți

(1) Se înființează un juriu de experți independenți (denumit în continuare „juriul”) pentru desfășurarea procedurilor de selecție și monitorizare.

(2) Juriul este format din 10 experți numiți de instituțiile și organele Uniunii (denumiți în continuare „experți europeni”) în conformitate cu alineatul (3).

(3) După organizarea unei cereri deschise de exprimare a interesului, Comisia propune un grup de potențiali experți europeni.

Parlamentul European, Consiliul și Comisia aleg câte trei experți din grupul respectiv și îi numesc în conformitate cu procedurile lor.

Comitetul Regiunilor selectează un expert din grup și numește expertul respectiv în conformitate cu procedurile sale.

La selectarea experților europeni, fiecare instituție și fiecare organ al Uniunii urmărește să asigure complementaritatea competențelor, o repartizare geografică echilibrată, precum și echilibrul de gen în alcătuirea globală a juriului.

(4) Pe lângă experții europeni, pentru selecția și monitorizarea unui oraș dintr-un stat membru, statul membru în cauză are dreptul de a numi până la doi experți în juriu, în conformitate cu propriile sale proceduri și cu consultarea Comisiei.

(5) Toți experții trebuie:

(a) să fie cetățeni ai Uniunii;

(b) să fie independenți;

(c) să aibă experiență și expertiză aprofundate în:

(i) sectorul cultural;

(ii) dezvoltarea culturală a orașelor; sau

(iii) organizarea unui eveniment din seria „Capitala europeană a culturii" sau a unui eveniment cultural internațional de o amploare și o importanță similare;

(d) să fie în măsură să consacre activității din cadrul juriului un număr adecvat de zile de lucru pe an.

(6) Juriul își desemnează președintele.

(7) Experții europeni sunt numiți pentru o perioadă de trei ani.

Fără a aduce atingere primului paragraf, în ceea ce privește prima alcătuire a juriului, Parlamentul European își numește experții pentru trei ani, Comisia pentru doi ani, iar Consiliul și Comitetul Regiunilor pentru un an.

(8) Toți experții declară orice conflict de interese existent sau potențial cu privire la un anumit oraș candidat. În cazul în care un expert face o astfel de declarație sau în cazul în care un astfel de conflict de interese iese la iveală, expertul respectiv demisionează, iar instituția sau organul relevant al Uniunii sau statul membru în cauză îl înlocuiește pe expertul respectiv pentru perioada rămasă până la încheierea mandatului, în conformitate cu procedura aplicabilă.

Articolul 7

Depunerea candidaturilor în statele membre

(1) Fiecare stat membru este responsabil pentru organizarea competiției între orașele de pe teritoriul său conform calendarului.

(2) Statele membre în cauză publică un apel pentru depunerea candidaturilor cel puțin cu șase ani înaintea anului pentru care este acordat titlul.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre care au dreptul să nominalizeze un oraș pentru deținerea titlului în 2020 publică acest apel cât mai curând posibil după 4 mai 2014.

Fiecare apel pentru depunerea candidaturilor cuprinde formularul de candidatură menționat la articolul 4 alineatul (1).

Termenul de depunere a candidaturilor de către orașele candidate în cadrul fiecărui apel pentru depunerea candidaturilor se stabilește la cel puțin 10 luni de la data publicării sale.

(3) Candidaturile sunt notificate Comisiei de către statele membre în cauză.

Articolul 8

Preselecția în statele membre

(1) Fiecare stat membru vizat convoacă juriul pentru o reuniune de preselecție cu orașele candidate, cu cel puțin cinci ani înaintea anului pentru care este acordat titlul.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre care au dreptul de a nominaliza orașe la titlu pentru anul 2020 pot prelungi respectivul termen cu cel mult un an.

(2) După evaluarea candidaturilor conform criteriilor, juriul convine asupra unei liste restrânse de orașe candidate și întocmește un raport de preselecție asupra tuturor candidaturilor, furnizând printre altele recomandări în atenția orașelor candidate preselecționate.

(3) Juriul prezintă raportul de preselecție statelor membre în cauză și Comisiei.

(4) Fiecare stat membru în cauză aprobă în mod oficial preselecția candidaturilor, stabilită pe baza raportului juriului.

Articolul 9

Selecția în statele membre

(1) Orașele candidate preselecționate își completează și își revizuiesc candidaturile astfel încât să respecte criteriile și să ia în considerare recomandările cuprinse în raportul de preselecție și le înaintează statului membru în cauză, care le transmite apoi Comisiei.

(2) Fiecare stat membru vizat convoacă juriul pentru o reuniune de selecție cu orașele candidate preselecționate, în termen de cel mult nouă luni după reuniunea de preselecție.

Dacă este necesar, în consultare cu Comisia, statul membru vizat poate prelungi termenul de nouă luni cu o perioadă rezonabilă.

(3) Juriul evaluează candidaturile completate și revizuite.

(4) Juriul emite un raport de selecție privind candidaturile orașelor candidate preselecționate, precum și o recomandare pentru nominalizarea unui singur oraș din statul membru în cauză.

Raportul de selecție conține, de asemenea, recomandări adresate orașului în cauză cu privire la progresele care trebuie realizate înainte de anul pentru care este acordat titlul.

Juriul prezintă raportul de selecție statului membru în cauză și Comisiei.

(5) Fără a aduce atingere alineatului (4), în cazul în care niciunul dintre orașele candidate nu îndeplinește toate criteriile, juriul poate recomanda neacordarea titlului în anul respectiv.

Articolul 10

Preselecția și selecția în țările candidate și în potențialii candidați

(1) Comisia este responsabilă de organizarea competiției între orașele din țările candidate și din potențialii candidați.

(2) Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un apel pentru depunerea candidaturilor, cel puțin cu șase ani înaintea anului pentru care este acordat titlul.

Fiecare apel pentru depunerea candidaturilor cuprinde formularul de candidatură menționat la articolul 4 alineatul (1).

Termenul pentru depunerea candidaturilor în cadrul fiecărui apel pentru depunerea candidaturilor se stabilește la cel puțin 10 luni de la data publicării sale.

(3) Preselecția orașelor este efectuată de juriu cel puțin cu cinci ani înaintea anului pentru care este acordat titlul, pe baza candidaturilor acestora. Nu se organizează nicio reuniune cu orașele candidate.

După evaluarea candidaturilor conform criteriilor, juriul convine asupra unei liste restrânse de orașe candidate și întocmește un raport de preselecție asupra tuturor candidaturilor, furnizând printre altele recomandări în atenția orașelor candidate preselecționate.

Juriul transmite Comisiei raportul de preselecție.

(4) Orașele candidate preselecționate își completează și își revizuiesc candidaturile astfel încât să respecte criteriile și să ia în considerare recomandările cuprinse în raportul de preselecție și le înaintează Comisiei.

Comisia convoacă juriul pentru o reuniune de selecție cu orașele candidate preselecționate, în termen de cel mult nouă luni după reuniunea de preselecție.

Dacă este necesar, Comisia poate prelungi termenul de nouă luni cu o perioadă rezonabilă.

(5) Juriul evaluează candidaturile completate și revizuite.

(6) Juriul emite un raport de selecție privind candidaturile orașelor candidate preselecționate, precum și o recomandare pentru nominalizarea unui singur oraș dintr-o țară candidată sau dintr-un potențial candidat.

Raportul de selecție conține, de asemenea, recomandări adresate orașului în cauză cu privire la progresele care trebuie realizate înainte de anul pentru care este acordat titlul.

Juriul transmite Comisiei raportul de selecție.

(7) Fără a aduce atingere alineatului (6), în cazul în care niciunul dintre orașele candidate nu îndeplinește toate criteriile, juriul poate recomanda neacordarea titlului în anul respectiv.

Articolul 11

Nominalizare

(1) Fiecare stat membru vizat nominalizează un oraș la titlu, pe baza recomandărilor cuprinse în raportul de selecție al juriului, și notifică nominalizarea Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Comitetului Regiunilor cu cel puțin patru ani înaintea anului pentru care este acordat titlul.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre care au dreptul să nominalizeze orașe la titlu pentru anul 2020 pot prelungi respectivul termen cu cel mult un an.

(2) În cazul țărilor candidate și al potențialilor candidați, Comisia nominalizează un oraș la titlu în anii relevanți, pe baza recomandărilor cuprinse în raportul de selecție al juriului, și notifică nominalizarea Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Regiunilor, cu cel puțin patru ani înaintea anului pentru care este acordat titlul.

(3) Nominalizările menționate la alineatele (1) și (2) sunt însoțite de o justificare pe baza rapoartelor juriului.

(4) În cazul în care un oraș implică zona sa limitrofă, nominalizarea privește orașul.

(5) În termen de două luni de la notificarea nominalizărilor, Comisia publică lista orașelor nominalizate drept capitale europene ale culturii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C.

Articolul 12

Cooperarea între orașele nominalizate

Orașele nominalizate pentru același an urmăresc să dezvolte legături între programele lor culturale, o astfel de cooperare putând fi luată în considerare în cadrul procedurii de monitorizare prevăzute la articolul 13.

Articolul 13

Monitorizare

(1) Juriul monitorizează pregătirea orașelor nominalizate pentru anul aferent titlului, furnizând acestora sprijin și orientări din momentul nominalizării lor până la începutul anului pentru care este acordat titlul.

(2) În acest scop, Comisia convoacă trei reuniuni de monitorizare la care urmează să participe juriul și orașele nominalizate, după cum urmează:

(a) cu trei ani înaintea anului pentru care este acordat titlul;

(b) cu 18 luni înaintea anului pentru care este acordat titlul;

(c) cu două luni înaintea anului pentru care este acordat titlul.

Statul membru sau țara candidată sau potențialul candidat în cauză poate desemna un observator care să participe la reuniunile respective.

Cu șase săptămâni înainte de fiecare reuniune de monitorizare, orașele nominalizate transmit Comisiei rapoarte privind progresele înregistrate.

În timpul reuniunilor de monitorizare, juriul evaluează pregătirile și oferă consiliere cu scopul de a ajuta orașele nominalizate să dezvolte un program cultural de înaltă calitate și o strategie eficace. Juriul acordă o atenție deosebită recomandărilor stabilite în raportul de selecție și în rapoartele de monitorizare precedente menționate la alineatul (3).

(3) După fiecare reuniune de monitorizare, juriul întocmește un raport de monitorizare a stadiului pregătirilor și a potențialelor măsuri de luat.

Juriul transmite rapoartele sale de monitorizare Comisiei, precum și orașelor nominalizate și respectivelor state membre sau țări candidate sau potențiali candidați.

(4) Pe lângă reuniunile de monitorizare, Comisia poate organiza vizite ale juriului în orașele nominalizate ori de câte ori este necesar.

Articolul 14

Premiul

(1) Comisia poate acorda un premiu sub forma unei sume de bani în onoarea Melinei Mercouri (denumit în continuare „premiul") unui oraș nominalizat, sub rezerva finanțării puse la dispoziție în temeiul cadrului financiar multianual relevant.

Aspectele juridice și financiare ale premiului sunt reglementate în cadrul programelor Uniunii de sprijinire a culturii.

(2) Contravaloarea premiului este achitată până la sfârșitul lunii martie a anului pentru care este acordat titlul, cu condiția ca orașul nominalizat să respecte în continuare angajamentele asumate în stadiul depunerii candidaturii, să respecte criteriile și să țină seama de recomandările cuprinse în rapoartele de selecție și monitorizare.

Se consideră că angajamentele asumate în etapa depunerii candidaturii de către orașul nominalizat au fost respectate în cazul în care nu s-a făcut nicio modificare substanțială a programului și strategiei între etapa de depunere a candidaturii și anul pentru care este acordat titlul, în special dacă:

(a) bugetul a fost menținut la un nivel capabil să pună în aplicare un program cultural de înaltă calitate conform candidaturii și criteriilor;

(b) independența echipei artistice a fost respectată în mod corespunzător;

(c) dimensiunea europeană a rămas suficient de puternică în versiunea finală a programului cultural;

(d) strategia de marketing și comunicare și materialele promoționale utilizate de către orașul nominalizat reflectă în mod clar faptul că acțiunea reprezintă o acțiune a Uniunii;

(e) planurile de monitorizare și evaluare a impactului titlului asupra orașului nominalizat sunt deja întocmite.

Articolul 15

Măsuri practice

Comisia are ca misiune în special:

(a) să asigure coerența de ansamblu a acțiunii;

(b) să asigure coordonarea dintre statele membre și juriu;

(c) din perspectiva obiectivelor menționate la articolul 2 și a criteriilor, să stabilească orientări pentru sprijinirea procedurilor de selecție și monitorizare, în strânsă cooperare cu juriul;

(d) să ofere sprijin tehnic juriului;

(e) să publice toate rapoartele juriului pe pagina sa de internet;

(f) să facă publice toate informațiile relevante și să contribuie la vizibilitatea acțiunii la nivel european și internațional;

(g) să stimuleze schimbul de experiență și de bune practici între precedentele, actualele și viitoarele orașe deținătoare ale titlului, precum și între orașele candidate și să promoveze difuzarea mai largă a rapoartelor de evaluare a orașelor și a experienței dobândite.

Articolul 16

Evaluare

(1) Răspunderea de a evalua rezultatele anului în calitate de capitală europeană a culturii revine fiecărui oraș în cauză.

Comisia stabilește orientări comune și indicatori pentru orașele respective, pe baza obiectivelor menționate la articolul 2 și a criteriilor, pentru a asigura o abordare coerentă a procedurii de evaluare.

Orașele respective întocmesc rapoartele lor de evaluare și le transmit Comisiei până la data de 31 decembrie a anului următor anului pentru care este acordat titlul.

Comisia publică rapoartele de evaluare pe pagina sa de internet.

(2) În afara evaluărilor realizate de către orașe, Comisia asigură faptul că au loc periodic evaluări externe și independente ale rezultatelor acțiunii.

Evaluările externe și independente se axează pe plasarea tuturor capitalelor europene ale culturii precedente într-un context european, pentru a permite comparații și pentru a trage învățăminte utile pentru viitoarele capitale europene ale culturii, precum și pentru toate orașele europene. Evaluările respective includ o evaluare a acțiunii în ansamblu, inclusiv a eficienței proceselor implicate în desfășurarea sa, a impactului său și a modului în care aceasta ar putea fi îmbunătățită.

Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Regiunilor următoarele rapoarte întocmite pe baza evaluărilor menționate, însoțite, dacă este cazul, de propuneri corespunzătoare:

(a) un prim raport intermediar până la 31 decembrie 2024;

(b) un al doilea raport intermediar până la 31 decembrie 2029;

(c) un raport *ex post* până la 31 decembrie 2034.

Articolul 17

Abrogare și dispoziții tranzitorii

Decizia nr. 1622/2006/CE se abrogă. Cu toate acestea, această decizie rămâne în vigoare în ceea ce privește orașele nominalizate sau care urmează a fi nominalizate drept capitale europene ale culturii pentru anii din perioada 2013-2019.

Articolul 18

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Strasbourg, 16 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS

ANEXĂ

CALENDAR

2020	Croația	Irlanda	
2021	România	Grecia	Țară candidată sau potențialul candidat
2022	Lituania	Luxemburg	
2023	Ungaria	Regatul Unit	
2024	Estonia	Austria	Țară candidată sau potențialul candidat
2025	Slovenia	Germania	
2026	Slovacia	Finlanda	
2027	Letonia	Portugalia	Țară candidată sau potențialul candidat
2028	Republica Cehă	Franța	
2029	Polonia	Suedia	
2030	Cipru	Belgia	Țară candidată sau potențialul candidat
2031	Malta	Spania	
2032	Bulgaria	Danemarca	
2033	Țările de Jos	Italia	Țară candidată sau potențialul candidat

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 446/2014 AL COMISIEI

din 2 mai 2014

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 295/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile structurale de întreprindere și a Regulamentelor (CE) nr. 251/2009 și (UE) nr. 275/2010 ale Comisiei, în ceea ce privește seriile de date care trebuie produse și criteriile de evaluare a calității statisticilor structurale de întreprinderi

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 295/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind statisticile structurale de întreprindere ([1]), în special articolul 11 alineatul (2) literele (a), (b), (d), (e) și (j),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 295/2008 al Parlamentului European și al Consiliului a stabilit un cadru comun pentru colectarea, transmiterea și evaluarea statisticilor europene referitoare la structura, activitatea, competitivitatea și performanțele întreprinderilor din Uniune.

(2) Regulamentul (CE) nr. 251/2009 al Comisiei ([2]) a stabilit frecvența elaborării statisticilor structurale multianuale de întreprinderi și defalcarea rezultatelor pentru producerea statisticilor structurale de întreprinderi, în scopul producerii de date comparabile și armonizate între statele membre.

(3) Regulamentul (UE) nr. 275/2010 al Comisiei ([3]) a stabilit criteriile de evaluare a calității și conținutului rapoartelor privind calitatea care trebuie furnizate de statele membre.

(4) Este necesar să se actualizeze lista caracteristicilor, specificându-se serii de date privind demografia întreprinderilor cu cel puțin un salariat, pentru a răspunde necesității creșterii gradului de comparabilitate a rezultatelor la nivel internațional, în special în ceea ce privește statisticile referitoare la spiritul antreprenorial. Ar trebui, de asemenea, stabilite: primul an de referință, frecvența și defalcarea rezultatelor pentru aceste caracteristici. În consecință, este necesară modificarea în mod corespunzător a anexei IX la Regulamentul (CE) nr. 295/2008 și a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 251/2009.

(5) Experiența a demonstrat faptul că caracteristicile stabilite în anexele V-VII la Regulamentul (CE) nr. 295/2008 nu sunt necesare la frecvența anuală actuală. Prin urmare, frecvența ar trebui adaptată, în vederea elaborării acestora o dată la 10 ani. Prin urmare, anexa I la Regulamentul (CE) nr. 251/2009 ar trebui modificată în consecință.

(6) Rapoartele privind calitatea referitoare la statisticile elaborate în conformitate cu anexele V-VII la Regulamentul (CE) nr. 295/2008 nu mai sunt necesare cu frecvență anuală. Prin urmare, frecvența lor ar trebui adaptată la o prezentare la fiecare 10 ani, conform cerințelor în materie de date. Anexa la Regulamentul (UE) nr. 275/2010 ar trebui modificată corespunzător.

([1]) JO L 97, 9.4.2008, p. 13.

([2]) Regulamentul (CE) nr. 251/2009 al Comisiei din 11 martie 2009 de punere în aplicare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 295/2008 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește seriile de date care trebuie produse pentru statisticile structurale de întreprinderi și adaptările necesare în urma revizuirii clasificării statistice a produselor în funcție de domeniul de activitate (CPA) (JO L 86, 31.3.2009, p. 170).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 275/2010 al Comisiei din 30 martie 2010 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 295/2008 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește criteriile de evaluare a calității statisticilor structurale de întreprindere (JO L 86, 1.4.2010, p. 1).

(7) Pentru a asigura o mai bună monitorizare a progreselor în materie de inovare în contextul Strategiei Europa 2020, părți interesate atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național, au solicitat introducerea unui indicator unic integrat. Printre altele, se dorește ca acest indicator să reprezinte criteriul de referință al ocupării forței de muncă în întreprinderi inovatoare, cu creștere puternică, din Europa și din lume. Furnizarea datelor care stau la baza acestui nou indicator este urgentă, pentru a permite utilizarea acestuia în cadrul semestrului european 2014. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 295/2008 ar trebui modificat în mod corespunzător.

(8) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului Sistemului Statistic European,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele I, V, VI, VII și IX la Regulamentul (CE) nr. 295/2008 se modifică în conformitate cu anexa I la prezentul regulament.

Articolul 2

Anexele I și II la Regulamentul (CE) nr. 251/2009 se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.

Articolul 3

Anexa la Regulamentul (UE) nr. 275/2010 se modifică în conformitate cu anexa III la prezentul regulament.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 mai 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

ANEXA I

Anexele I, V, VI, VII și IX la Regulamentul (CE) nr. 295/2008 se modifică după cum urmează:

1. în anexa I, secțiunea 8 — „Transmiterea rezultatelor", punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Rezultatele se transmit în termen de 18 luni de la sfârșitul anului calendaristic al perioadei de referință, cu excepția claselor de activități 64.11 și 64.19 din NACE Rev. 2. În ceea ce privește clasele de activități 64.11 și 64.19 din NACE Rev. 2, termenul de transmitere este de 10 luni. Termenul de transmitere a rezultatelor privind clasele de activități cuprinse în grupele 64.2, 64.3 și 64.9 și diviziunea 66 din NACE Rev. 2 va fi stabilit în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 12 alineatul (3).";

2. în anexa V, secțiunea 5 se înlocuiește cu următorul text:

„SECȚIUNEA 5

Primul an de referință

Primul an de referință pentru care se elaborează statistici pentru caracteristicile listate în secțiunea 4 este anul calendaristic 2008.";

3. anexa VI se modifică după cum urmează:

(a) în secțiunea 4 litera (d), cuvântul „anuale" se înlocuiește cu „multianuale";

(b) secțiunea 5 se înlocuiește cu următorul text:

„SECȚIUNEA 5

Primul an de referință

Primul an de referință pentru care se elaborează statistici pentru caracteristicile listate în secțiunea 4 este anul calendaristic 2008.";

4. anexa VII se modifică după cum urmează:

(a) în secțiunea 4 punctele 2 și 3, cuvântul „anuale" se înlocuiește cu „multianuale";

(b) secțiunea 5 se înlocuiește cu următorul text:

„SECȚIUNEA 5

Primul an de referință

Primul an de referință pentru care se elaborează statistici pentru caracteristicile listate în secțiunea 4 este anul calendaristic 2008.";

5. anexa IX se modifică după cum urmează:

(a) la secțiunea 5 punctul 1 se adaugă următoarele caracteristici:

„11 01 0	Populația întreprinderilor active care au cel puțin un salariat în t
11 02 0	Număr de întreprinderi active care au primul salariat în t
11 03 0	Număr de întreprinderi care nu mai au niciun salariat începând din orice moment din t
11 04 1	Număr de întreprinderi care au avut primul salariat în orice moment din t – 1 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t
11 04 2	Număr de întreprinderi care au avut primul salariat în orice moment din t – 2 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t

11 04 3	Număr de întreprinderi care au avut primul salariat în orice moment din t – 3 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t
11 04 4	Număr de întreprinderi care au avut primul salariat în orice moment din t – 4 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t
11 04 5	Număr de întreprinderi care au avut primul salariat în orice moment din t – 5 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t
11 96 0	Număr de întreprinderi cu o creștere puternică, măsurată din punct de vedere al ocupării forței de muncă în t”;

(b) la secțiunea 5 punctul 2 se adaugă următoarele caracteristici:

„16 01 0	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor active având cel puțin un salariat în orice moment din t
16 01 1	Număr de angajați în t din populația întreprinderilor active având cel puțin un salariat în orice moment din t
16 02 0	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care au primul salariat în t
16 02 1	Numărul de salariați în t din populația întreprinderilor care au primul salariat în t
16 03 0	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care nu mai au niciun salariat începând din orice moment din t
16 03 1	Număr de salariați în t din populația întreprinderilor care nu mai au niciun salariat începând din orice moment din t
16 04 1	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care au avut primul salariat în orice moment din t – 1 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t
16 04 2	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care au avut primul salariat în orice moment din t – 2 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t
16 04 3	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care au avut primul salariat în orice moment din t – 3 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t
16 04 4	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care au avut primul salariat în orice moment din t – 4 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t
16 04 5	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care au avut primul salariat în orice moment din t – 5 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t
16 05 1	Număr de persoane angajate în t – 1 din populația întreprinderilor care au avut primul salariat în orice moment din t – 1 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t
16 05 2	Număr de persoane angajate în t – 2 din populația întreprinderilor care au avut primul salariat în orice moment din t – 2 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t
16 05 3	Număr de persoane angajate în t – 3 din populația întreprinderilor care au avut primul salariat în orice moment din t – 3 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t
16 05 4	Număr de persoane angajate în t – 4 din populația întreprinderilor care au avut primul salariat în orice moment din t – 4 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t
16 05 5	Număr de persoane angajate în t – 5 din populația întreprinderilor care au avut primul salariat în orice moment din t – 5 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în orice moment din t
16 96 1	Număr de salariați în întreprinderi cu creștere puternică, măsurată din punct de vedere al ocupării forței de muncă în t”.

(c) secțiunea 9 se înlocuiește cu următorul text:

„SECȚIUNEA 9

Rezultatele preliminare pentru caracteristicile legate de dispariția întreprinderilor (11 93 0, 16 93 0 și 16 93 1) se transmit în termen de 18 luni de la încheierea anului calendaristic al perioadei de referință. Rezultatele revizuite privind aceste caracteristici, ca urmare a confirmării dispariților întreprinderilor după doi ani de inactivitate, trebuie transmise în termen de 30 de luni ale aceleași perioade de referință.

Rezultatele preliminare pentru caracteristicile 11 03 0, 16 03 0 și 16 03 1 se transmit în termen de 20 de luni de la încheierea anului calendaristic al perioadei de referință. Rezultatele revizuite pentru aceste caracteristici, ca urmare a confirmării situației după doi ani de inactivitate, se transmit în termen de 32 de luni de la încheierea aceleași perioade de referință.

Toate celelalte rezultate legate de statistici demografice anuale privind întreprinderi cu minimum un salariat se transmit în termen de 20 de luni de la încheierea perioadei de referință.

Rezultatele preliminare pentru caracteristicile legate de întreprinderile cu creștere puternică se transmit în termen de 12 luni de la încheierea perioadei de referință.

Toate celelalte rezultate se transmit în termen de 18 luni de la încheierea anului calendaristic al perioadei de referință.”

ANEXA II

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 251/2009 se modifică după cum urmează:

1. punctul 1 se modifică după cum urmează:

(a) în „Tabelul rezumativ", titlul seriei 1D se înlocuiește cu următorul text:

„Statistici anuale de întreprindere privind activitățile băncii centrale și ale instituțiilor de credit clasificate în NACE Rev.2 64.19"

(b) la „Tabelul rezumativ" se adaugă următoarea serie:

Codul seriei	Titlu
„1G	Statistici anuale de întreprinderi pentru servicii de asigurări și fonduri de pensii";

(c) tabelul intitulat „**Statistici anuale de întreprinderi privind activitățile băncii centrale**" se înlocuiește cu următorul text:

„**Statistici anuale de întreprinderi privind activitățile băncii centrale și ale instituțiilor de credit clasificate în NACE Rev.2 64.19** listate în secțiunea 4, punctele 3 și 4 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 295/2008

Seria 1D

Denumirea seriei	Statistici anuale de întreprindere privind activitățile băncii centrale și ale instituțiilor de credit clasificate în NACE Rev.2 64.19
Primul an de referință	2013
Frecvența	Anual
Sfera de cuprindere a activităților	Clasele 64.11 și 64.19 din NACE Rev.2
Caracteristici	Caracteristica din anexa I secțiunea 4 punctul 3: 11 11 0 Număr de întreprinderi Caracteristicile din anexa I secțiunea 4 punctul 4: 12 12 0 Valoarea producției 12 15 0 Valoarea adăugată la costul factorilor 12 17 0 Excedent brut de exploatare 13 11 0 Total achiziții de bunuri și servicii 13 13 1 Plăți pentru salariații agențiilor 13 31 0 Costuri cu personalul 13 32 0 Cheltuieli cu remunerațiile 13 33 0 Cheltuielile cu asigurările sociale 15 11 0 Investiții brute în bunuri corporale 16 11 0 Numărul de persoane ocupate 16 13 0 Numărul de salariați: 16 14 0 Număr de salariați în echivalent timp complet
Nivelul de defalcare a activităților	Nivel de 4 cifre al NACE Rev.2 (clasă)" ;

(d) la tabelele existente se adaugă următorul tabel:

„**Statistici anuale de întreprinderi pentru serviciile de asigurări și fondurile de pensii** listate în secțiunea 4, punctele 3 și 4 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 295/2008

Seria 1G

Denumirea seriei	Statistici anuale de întreprinderi pentru servicii de asigurări și fonduri de pensii
Primul an de referință	2013
Frecvența	Anual
Sfera de cuprindere a activităților	NACE Rev.2 diviziunea 65
Caracteristici	Caracteristica din anexa I secțiunea 4 punctul 3: 11 11 0 Număr de întreprinderi Caracteristicile din anexa I secțiunea 4 punctul 4: 12 11 0 Cifră de afaceri 12 12 0 Valoarea producției 12 15 0 Valoarea adăugată la costul factorilor 12 17 0 Excedent brut de exploatare 13 11 0 Total achiziții de bunuri și servicii 13 13 1 Plăți pentru salariații agențiilor 13 31 0 Costuri cu personalul 13 32 0 Cheltuieli cu remunerațiile 13 33 0 Cheltuielile cu asigurările sociale 15 11 0 Investiții brute în bunuri corporale (cu excepția grupelor 65.1 și 65.2 din NACE Rev.2) 16 11 0 Numărul de persoane ocupate 16 13 0 Numărul de salariați (cu excepția grupelor 65.1 și 65.2 din NACE Rev.2) 16 14 0 Număr de salariați în echivalent timp complet
Nivelul de defalcare a activităților	Nivel de 4 cifre al NACE Rev.2 (clasă)”;

2. punctele 5, 6 și 7 se modifică după cum urmează:

(a) din tabelele rezumative se elimină cuvântul „anuale”;

(b) tabelele se modifică după cum urmează:

(i) se elimină cuvântul „anuale” din titluri și din denumirile seriilor;

(ii) în rubrica „Frecvență”, cuvântul „Anual” se înlocuiește cu „O dată la 10 ani”;

3. punctul 9 se modifică după cum urmează:

(a) la „Tabelul rezumativ” se adaugă următoarele serii:

Codul seriei	Titlu
„9E	Statistici demografice anuale privind întreprinderile cu cel puțin un salariat, detaliate în funcție de statutul juridic
9F	Statistici demografice anuale privind întreprinderile cu cel puțin un salariat, detaliate pe clase de mărime a numărului de salariați

Codul seriei	Titlu
9G	Rezultate preliminare anuale privind desființarea întreprinderilor cu cel puțin un salariat, defalcate în funcție de statutul juridic
9H	Rezultate preliminare anuale privind desființarea întreprinderilor cu cel puțin un salariat, detaliate pe clase de mărime a numărului de salariați
9M	Statistici anuale privind întreprinderile cu creștere puternică, măsurată din punct de vedere al ocupării forței de muncă
9P	Statistici anuale preliminare privind întreprinderile cu creștere puternică, măsurată din punct de vedere al ocupării forței de muncă”;

(b) se adaugă următoarele tabele:

„**Statistici demografice anuale privind întreprinderile cu cel puțin un salariat, defalcate în funcție de statutul juridic,** listate în secțiunea 5, punctele 1 și 2 din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 295/2008

Seria 9E

Denumirea seriei	Statistici demografice anuale privind întreprinderile cu cel puțin un salariat, detaliate în funcție de statutul juridic
Primul an de referință	2012
Frecvența	Anual
Sfera de cuprindere a activităților	NACE Rev. 2, secțiunile B-N
Caracteristici	11 01 0 Populația întreprinderilor active care au cel puțin un salariat în t 11 02 0 Număr de întreprinderi active care au primul salariat în t 11 03 0 Număr de întreprinderi care nu mai au niciun salariat în t 16 01 0 Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor active care au cel puțin un salariat în t 16 01 1 Număr de salariați în t din populația întreprinderilor active care au cel puțin un salariat în t 16 02 0 Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care au primul salariat în t 16 02 1 Număr de salariați în t din populația întreprinderilor care au primul salariat în t 16 03 0 Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care nu mai au niciun salariat în t 16 03 1 Număr de salariați în t din populația întreprinderilor care nu mai au niciun salariat în t
Nivelul de defalcare a activităților	B INDUSTRIA EXTRACTIVĂ C INDUSTRIA PRELUCRĂTOARE 10 + 11 + 12 Industria alimentară, fabricarea băuturilor și a produselor din tutun 13 + 14 Fabricarea produselor textile și a articolelor de îmbrăcăminte

15	Fabricarea articolelor de marochinărie și a produselor conexe
16	Prelucrarea lemnului și fabricarea produselor din lemn și plută, cu excepția mobilei; fabricarea articolelor din nuiele și împletituri
17 + 18	Fabricarea hârtiei și a produselor din hârtie tipărirea și reproducerea pe suporți a înregistrărilor
19	Fabricarea produselor de cocserie și a produselor obținute din prelucrarea țițeiului
20 + 21	Fabricarea substanțelor și a produselor chimice; Fabricarea produselor farmaceutice de bază și a preparatelor farmaceutice
22	Fabricarea produselor din cauciuc și mase plastice
23	Fabricarea altor produse din minerale nemetalice Industria metalurgică
24 + 25	Industria construcțiilor metalice și a produselor din metal, exclusiv mașini, utilaje și instalații
26 + 27	Fabricarea calculatoarelor și a produselor electronice și optice; fabricarea echipamentelor electrice
28	Fabricarea de mașini, utilaje și echipamente n.c.a.
29 + 30	Fabricarea autovehiculelor de transport rutier, a remorcilor și semiremorcilor și a altor echipamente de transport
31 + 32	Fabricarea de mobilă și alte activități de prelucrare
33	Repararea, întreținerea și instalarea mașinilor și echipamentelor
D	PRODUCȚIA ȘI FURNIZAREA DE ENERGIE ELECTRICĂ ȘI TERMICĂ, GAZE, APĂ CALDĂ ȘI AER CONDIȚIONAT
E	ALIMENTARE CU APĂ; LUCRĂRI DE CANALIZARE, ACTIVITĂȚI DE GESTIONARE A DEȘEURILOR ȘI DE DEPOLUARE
F	CONSTRUCȚII
G	COMERȚUL CU RIDICATA ȘI CU AMĂNUNTUL; REPARAREA AUTOVEHICULELOR ȘI MOTOCICLETELOR
45	Comerț cu ridicata și cu amănuntul și repararea autovehiculelor și a motocicletelor
46	Comerț cu ridicata, cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete
47	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și a motocicletelor
47.1	Vânzare cu amănuntul în magazine nespecializate
47.2	Vânzarea cu amănuntul a produselor alimentare, băuturilor și produselor din tutun, în magazine specializate
47.3	Vânzarea cu amănuntul a carburanților pentru autovehicule în magazine specializate
47.4	Vânzarea cu amănuntul a echipamentelor informatice și de telecomunicații în magazine specializate
47.5	Vânzarea cu amănuntul a altor echipamente de uz casnic în magazine specializate

47.6	Vânzarea cu amănuntul a bunurilor culturale și recreative în magazine specializate
47.7	Vânzarea cu amănuntul a altor bunuri în magazine specializate
47.8	Vânzare cu amănuntul efectuată prin standuri, chioșcuri și piețe
47.9	Comerțul cu amănuntul în altă parte decât în magazine, la tarabe și în piețe
H	TRANSPORTURI ȘI DEPOZITARE
49	Transport terestru și transport prin conducte
50	Transport pe apă
51	Transport aerian
52	Depozitare și activități auxiliare pentru transport
53	Activități de poștă și curierat
I	HOTELURI ȘI RESTAURANTE
55	Hoteluri
56	Restaurante
J	INFORMATICĂ ȘI COMUNICAȚII
58	Activități de editare
59	Activități de producție cinematografică, video și de programe de televiziune; înregistrări audio și activități de editare muzicală
60	Activități de programare și difuzare
61	Telecomunicații
62	Activități de servicii în tehnologia informației
62.0	Activități de servicii în tehnologia informației
62.01	Activități de programare informatică
62.02	Activități de consultanță în tehnologia informației
62.03	Activități de management (gestiune și exploatare) a mijloacelor de calcul
62.09	Alte activități de tehnologie informatică și servicii informatice
63	Activități de servicii informatice
K_X_K642	INTERMEDIERI FINANCIARE ȘI ASIGURĂRI CU EXCEPȚIA ACTIVITĂȚILOR HOLDING-URILOR (NACE Rev. 2 642)
64.1 + 64.3 + 64.9	Activități de servicii financiare, cu excepția asigurărilor și a fondurilor de pensii și a activităților holding-urilor
65	Activități de asigurări, reasigurări și ale fondurilor de pensii (cu excepția celor din sistemul public de asigurări sociale)

66	Activități auxiliare pentru intermedieri financiare, activități de asigurare și fonduri de pensii
L	ACTIVITĂȚI IMOBILIARE
68	Tranzacții imobiliare
68.1	Cumpărarea și vânzarea bunurilor imobiliare proprii
68.2	Închirierea și exploatarea bunurilor imobiliare proprii sau închiriate
68.3	Activități imobiliare pe bază de comision sau contract
68.31	Agenții imobiliare
68.32	Administrarea bunurilor imobiliare pe bază de comision sau contract
M	ACTIVITĂȚI SPECIALIZATE, ȘTIINȚIFICE ȘI TEHNICE
69	Activități juridice și de contabilitate
69.1	Activități juridice
69.2	Activități de contabilitate și audit financiar; consultanță în domeniul fiscal
70	Activități privind sediile sociale; activități de management și de consultanță în management;
70.1	Activități privind sediile sociale;
70.2	Activități de consultanță managerială
70.21	Activități de relații publice și comunicare
70.22	Activități de consultanță în afaceri și management
71	Activități de arhitectură și construcții; activități de încercări și analize tehnice
71.1	Activități de arhitectură, inginerie și servicii de consultanță tehnică legate de acestea
71.11	Activități de arhitectură
71.12	Activități de inginerie și consultanță tehnică asociată
71.2	Activități de testări și analize tehnice
72	Cercetare și dezvoltare științifică
72.1	Cercetare-dezvoltare în științe naturale și inginerie
72.11	Cercetare și dezvoltare experimentală în biotehnologie
72.19	Alte activități de cercetare și dezvoltare experimentală în domeniul științelor naturale și al ingineriei
72.2	Cercetare-dezvoltare în științe sociale și umaniste
73	Publicitate și activități de studiere a pieței;

	73.1	Publicitate
	73.11	Agenții de publicitate
	73.12	Reprezentări media
	73.2	Activități de studiere a pieței și de sondare a opiniei publice
	74	Alte activități profesionale, științifice și tehnice;
	74.1	Activități specializate de proiectare
	74.2	Activități fotografice
	74.3	Activități de traducere scrisă și orală (interpreți)
	74.9	Alte activități profesionale, științifice și tehnice n.c.a.
	75	Activități veterinare
	N	ACTIVITĂȚI DE SERVICII ADMINISTRATIVE ȘI ACTIVITĂȚI DE SERVICII SUPORT
	77	Activități de închiriere și leasing
	77.1	Închiriere și leasing de autovehicule
	77.11	Activități de închiriere și leasing de autoturisme și autovehicule rutiere ușoare
	77.12	Închiriere și leasing de camioane
	77.2	Închiriere și leasing de bunuri personale și de uz casnic
	77.21	Închiriere și leasing de articole de agrement și sport
	77.22	Închiriere de casete video și discuri video
	77.29	Închiriere și leasing de alte bunuri personale și de uz casnic
	77.3	Închiriere și leasing de alte mașini, echipamente și bunuri corporale
	77.31	Închiriere și leasing de mașini și echipamente agricole
	77.32	Închiriere și leasing de mașini și echipamente de construcții civile
	77.33	Închiriere și leasing de mașini și echipamente de birou (inclusiv computere)
	77.34	Închiriere și leasing de mijloace de transport pe apă
	77.35	Închiriere și leasing de mijloace de transport aerian
	77.39	Activități de închiriere și leasing de alte mașini, echipamente și bunuri corporale n.c.a.
	77.4	Leasing de proprietate intelectuală și produse similare, cu excepția lucrărilor care fac obiectul drepturilor de autor
	78	Activități de servicii privind forța de muncă

78.1	Activități ale agențiilor de plasare a forței de muncă
78.2	Activități de contractare, pe baze temporare, a personalului
78.3	Furnizarea altor servicii de resurse umane
79	Activități ale agențiilor turistice și ale turoperatorilor; alte servicii de rezervare și asistență turistică
79.1	Activități ale agențiilor turistice și ale turoperatorilor
79.11	Activități ale agențiilor de turism
79.12	Activități ale tur-operatorilor
79.9	Alte servicii de rezervări și activități asociate
80	Activități de investigații și protecție;
80.1	Activități de securitate privată
80.2	Activități legate de sisteme de securitate
80.3	Activități de investigație
81	Activități de peisagistică și servicii pentru clădiri
81.1	Activități combinate de asistență pentru clădiri
81.2	Activități de curățare
81.21	Curățarea generală a clădirilor
81.22	Alte activități de curățare a clădirilor și curățare industrială
81.29	Alte activități de curățare
81.3	Activități de amenajări peisajere
82	Activități de secretariat, servicii suport și alte activități de servicii prestate în principal întreprinderilor
82.1	Activități de secretariat și servicii suport
82.11	Servicii administrative de birou combinate
82.19	Fotocopiere, pregătirea documentelor și alte activități specializate de sprijinire a activităților de birou
82.2	Activități ale centrelor de intermediere telefonică (*call center*)
82.3	Organizarea de saloane specializate și prezentări comerciale
82.9	Activități de servicii suport pentru întreprinderi n.c.a.
82.91	Activități ale agențiilor de colectare și ale birourilor de credit
82.92	Activități de ambalare

	82.99 Alte activități de sprijinire a întreprinderilor n.c.a. **Agregat special** B_TO_N Economia de întreprinderi, cu excepția grupei 64.2 a NACE Rev.2 «Activități ale holdingurilor» B_TO_E Industrie ICT_M Producție TIC (NACE Rev.2: 26.1 + 26.2 + 26.3 + 26.4 + 26.8) G_TO_N_X_K642 Servicii ale economiei de întreprinderi, cu excepția grupei 64.2 a NACE Rev.2 «Activități ale holdingurilor» ICT_T Total TIC (NACE Rev.2: 26.1 + 26.2 + 26.3 + 26.4 + 26.8 + 95.1 + 46.5 + 58.2 + 61 + 62 + 63.1) ICT_S Servicii legate de TIC (NACE Rev.2 95.1 + 46.5 + 58.2 + 61 + 62 + 63.1) ICT_W Vânzare cu ridicata a TIC (NACE Rev.2 46.5)
Nivelul de defalcare în funcție de statutul juridic	1. Întreprinzători individuali (persoane fizice, asociații familiale, profesiuni liberale) 2. Societăți pe acțiuni private sau cotate la bursă cu răspundere limitată a deținătorilor de acțiuni 3. Parteneriate cu răspundere limitată și nelimitată proprietate personală. Sunt incluse și statute de alt nivel, precum cooperativele, asociațiile etc. 4. Toate statutele juridice menționate anterior

Datele, în afară de cele referitoare la caracteristicile 11 03 0, 16 03 0 și 16 03 1 incluse în această serie sunt transmise în termen de 20 de luni de la încheierea anului de referință.

Datele referitoare la caracteristicile 11 03 0, 16 03 0 și 16 03 1 incluse în această serie sunt transmise în termen de 32 de luni de la încheierea anului de referință.

Statistici demografice anuale privind întreprinderile cu cel puțin un salariat, defalcate pe clase de mărime a numărului de salariați, listate în secțiunea 5, punctele 1 și 2 din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 295/2008

Seria 9F

Denumirea seriei	Statistici demografice anuale privind întreprinderile care au cel puțin un salariat, defalcate pe clase de mărime a numărului de salariați
Primul an de referință	2012 2013 pentru caracteristicile 11 04 1, 16 04 1 și 16 05 1 2014 pentru caracteristicile 11 04 2, 16 04 2 și 16 05 2 2015 pentru caracteristicile 11 04 3, 16 04 3 și 16 05 3 2016 pentru caracteristicile 11 04 4, 16 04 4 și 16 05 4 2017 pentru caracteristicile 11 04 5, 16 04 5 și 16 05 5
Frecvența	Anual
Sfera de cuprindere a activităților	NACE Rev. 2, secțiunile B-N
Caracteristici	11 01 0 Populația întreprinderilor active care au cel puțin un salariat în t 11 02 0 Număr de întreprinderi active care au primul salariat în t

11 03 0	Număr de întreprinderi care nu mai au niciun salariat în t
11 04 1	Număr de întreprinderi care au avut primului salariat în t – 1 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în t
11 04 2	Număr de întreprinderi care au avut primului salariat în t – 2 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în t
11 04 3	Număr de întreprinderi care au avut primului salariat în t – 3 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în t
11 04 4	Număr de întreprinderi care au avut primului salariat în t – 4 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în t
11 04 5	Număr de întreprinderi care au avut primului salariat în t – 5 și care aveau, de asemenea, cel puțin un salariat în t
16 01 0	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor active care au cel puțin un salariat în t
16 01 1	Număr de salariați în t din populația întreprinderilor active care au cel puțin un salariat în t
16 02 0	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care au primul salariat în t
16 02 1	Număr de salariați în t din populația întreprinderilor care au primul salariat în t
16 03 0	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care nu mai au niciun salariat în t
16 03 1	Număr de salariați în t din populația întreprinderilor care nu mai au niciun salariat în t
16 04 1	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care au avut primului salariat în t – 1 și care au, de asemenea, cel puțin un salariat în t
16 04 2	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care au avut primului salariat în t – 2 și care au, de asemenea, cel puțin un salariat în t
16 04 3	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care au avut primului salariat în t – 3 și care au, de asemenea, cel puțin un salariat în t
16 04 4	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care au avut primului salariat în t – 4 și care au, de asemenea, cel puțin un salariat în t
16 04 5	Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care au avut primului salariat în t – 5 și care au, de asemenea, cel puțin un salariat în t
16 05 1	Număr de persoane angajate în t – 1 din populația întreprinderilor care au avut primului salariat în t – 1 și care au, de asemenea, cel puțin un salariat în t
16 05 2	Număr de persoane angajate în t – 2 din populația întreprinderilor care au avut primului salariat în t – 2 și care au, de asemenea, cel puțin un salariat în t

	16 05 3 Număr de persoane angajate în t – 3 din populația întreprinderilor care au avut primului salariat în t – 3 și care au, de asemenea, cel puțin un salariat în t 16 05 4 Număr de persoane angajate în t – 4 din populația întreprinderilor care au avut primului salariat în t – 4 și care au, de asemenea, cel puțin un salariat în t 16 05 5 Număr de persoane angajate în t – 5 din populația întreprinderilor care au avut primului salariat în t – 5 și care au, de asemenea, cel puțin un salariat în t
Nivelul de defalcare a activităților	A se vedea seria 9E
Nivelul de defalcare pe clase de mărime	Numărul de salariați: Între 1 și 4, Între 5 și 9, 10 sau mai mulți, Total

Datele, în afară de cele referitoare la caracteristicile 11 03 0, 16 03 0 și 16 03 1 incluse în această serie sunt transmise în termen de 20 de luni de la încheierea anului de referință.

Datele referitoare la caracteristicile 11 03 0, 16 03 0 și 16 03 1 incluse în această serie sunt transmise în termen de 32 de luni de la încheierea anului de referință.

Rezultate preliminare anuale privind desființarea întreprinderilor cu cel puțin un salariat, defalcate în funcție de statutul juridic, listate în secțiunea 5, punctele 1 și 2 din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 295/2008

Seria 9G

Denumirea seriei	Rezultate preliminare anuale privind desființarea întreprinderilor cu cel puțin un salariat, defalcate în funcție de statutul juridic
Primul an de referință	2012
Frecvența	Anual
Sfera de cuprindere a activităților	NACE Rev. 2, secțiunile B-N
Caracteristici	11 03 0 Număr de întreprinderi care nu mai au niciun salariat în t 16 03 0 Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care nu mai au niciun salariat în t 16 03 1 Număr de salariați în t din populația întreprinderilor care nu mai au niciun salariat în t
Nivelul de defalcare a activităților	A se vedea seria 9E
Nivelul de defalcare în funcție de statutul juridic	1. Întreprinzători individuali (persoane fizice, asociații familiale, profesiuni liberale) 2. Societăți pe acțiuni private sau cotate la bursă cu răspundere limitată a deținătorilor de acțiuni 3. Parteneriate cu răspundere limitată și nelimitată proprietate personală. Sunt incluse și statute de alt nivel, precum cooperativele, asociațiile, etc. 4. Toate statutele juridice menționate anterior

Datele incluse în această serie se transmit în termen de 20 de luni de la încheierea perioadei de referință.

Rezultate preliminare anuale privind desființarea întreprinderilor cu cel puțin un salariat, defalcate pe clase de mărime a numărului de salariați, listate în secțiunea 5, punctele 1 și 2 din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 295/2008

Seria 9H

Denumirea seriei	Rezultate preliminare anuale privind desființarea întreprinderilor cu cel puțin un salariat, pe clase de mărime a numărului de salariați
Primul an de referință	2012
Frecvența	Anual
Sfera de cuprindere a activităților	NACE Rev. 2, secțiunile B-N
Caracteristici	11 03 0 Număr de întreprinderi care nu mai au niciun salariat în t 16 03 0 Număr de persoane angajate în t din populația întreprinderilor care nu mai au niciun salariat în t 16 03 1 Număr de salariați în t din populația întreprinderilor care nu mai au niciun salariat în t
Nivelul de defalcare a activităților	A se vedea seria 9E
Nivelul de defalcare pe clase de mărime	Numărul de salariați: Între 1 și 4, Între 5 și 9, 10 sau mai mulți, Total

Datele incluse în această serie se transmit în termen de 20 de luni de la încheierea perioadei de referință.

Statistici anuale privind întreprinderile cu creștere puternică măsurată din punct de vedere al ocupării forței de muncă, listate în secțiunea 5 punctele 1 și 2 din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 295/2008

Seria 9M

Denumirea seriei	Statistici anuale privind întreprinderile cu creștere puternică, măsurată din punct de vedere al ocupării forței de muncă
Primul an de referință	2012
Frecvența	Anual
Sfera de cuprindere a activităților	NACE Rev.2, secțiunile B-N și diviziunea S95
Caracteristici	11 96 0 Număr de întreprinderi cu creștere puternică măsurată din punct de vedere al ocupării forței de muncă în t 16 96 1 Număr de salariați din populația întreprinderilor cu creștere puternică măsurată din punct de vedere al ocupării forței de muncă în t
Nivelul de defalcare a activităților	Nivel de 3 cifre al NACE Rev.2 (grupe) Nivel de 2 cifre al NACE Rev.2 (diviziuni) Nivel de 1 cifră al NACE Rev.2 (secțiuni) **Agregat special** B-N, plus S95 (economia de întreprinderi)

Datele privind întreprinderile cu creștere puternică măsurată din punct de vedere al ocupării forței de muncă, incluse în această serie, se transmit în termen de 18 de luni de la încheierea anului de referință.

Seria 9P

Denumirea seriei	Statistici anuale preliminare privind întreprinderile cu creștere puternică, măsurată din punct de vedere al ocupării forței de muncă	
Primul an de referință	2013	
Frecvența	Anual	
Sfera de cuprindere a activităților	NACE Rev.2, secțiunile B-N și diviziunea S95	
Caracteristici	11 96 0	Număr de întreprinderi cu creștere puternică măsurată din punct de vedere al ocupării forței de muncă în t
	16 96 1	Număr de salariați din populația întreprinderilor cu creștere puternică măsurată din punct de vedere al ocupării forței de muncă în t
Nivelul de defalcare a activităților	A se vedea seria 9M	

Datele privind întreprinderile cu creștere puternică măsurată din punct de vedere al ocupării forței de muncă, incluse în această serie, se transmit în termen de 12 luni de la încheierea anului de referință.”

ANEXA III

În anexa la Regulamentul (UE) nr. 275/2010, secțiunea II se înlocuiește cu următorul text:

„SECȚIUNEA II

Planificare

În fiecare an, începând din 2011, Comisia (Eurostat) furnizează statelor membre, până la sfârșitul lunii ianuarie, rapoarte privind calitatea pentru anii de referință t – 3, în conformitate cu structura SSE a rapoartelor standard privind calitatea, precompletate parțial cu indicatori cantitativi și cu alte informații aflate la dispoziția Comisiei (Eurostat) cu privire la anexele I, II, III, IV, VIII și IX. Pentru aceste anexe, statele membre furnizează Comisiei (Eurostat) rapoartele privind calitatea completate, în fiecare an, până la 31 martie.

La fiecare 10 ani, începând din 2021, Comisia (Eurostat) furnizează statelor membre, până la sfârșitul lunii ianuarie, rapoarte privind calitatea pentru anii de referință t – 3, în conformitate cu structura SSE a rapoartelor standard privind calitatea, precompletate parțial cu indicatori cantitativi și cu alte informații aflate la dispoziția Comisiei (Eurostat) cu privire la anexele V, VI și VII. Pentru aceste anexe, statele membre furnizează Comisiei (Eurostat) rapoartele privind calitatea completate, o dată la 10 ani, până la 31 martie, începând cu 2021.”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 447/2014 AL COMISIEI

din 2 mai 2014

privind normele specifice de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 231/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA II)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 231/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA II) ([1]), în special articolul 12,

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) nr. 236/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]) stabilește normele și procedurile de punere în aplicare a asistenței care sunt comune tuturor celor nouă instrumente de acțiune externă. Ar trebui stabilite norme specifice suplimentare pentru a răspunde situațiilor specifice, în special în ceea ce privește gestiunea indirectă, programele de cooperare transfrontalieră finanțate în cadrul domeniului de politică „cooperare regională și teritorială" și programele de dezvoltare rurală finanțate în cadrul domeniului de politică „agricultură și dezvoltare rurală".

(2) Pentru a garanta că asistența pentru preaderare este pusă în aplicare în același mod în cazul tuturor beneficiarilor enumerați în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 231/2014 (în continuare „beneficiarii IPA II") și cu respectarea principiilor bunei gestiuni financiare, Comisia și beneficiarii IPA II ar trebui să încheie acorduri sub formă de acorduri-cadru și acorduri sectoriale de stabilire a principiilor cooperării lor în temeiul prezentului regulament.

(3) Comisia ar trebui să sprijine beneficiarii IPA II în eforturile lor de a dezvolta capacitatea acestora de a gestiona fondurile Uniunii în conformitate cu principiile și normele prevăzute de legislația Uniunii. În acest sens și dacă este cazul, Comisia ar trebui să încredințeze sarcini de execuție bugetară beneficiarilor IPA II.

(4) Răspunderea pentru programarea și punerea în aplicare a asistenței IPA II ar trebui să revină, în primul rând, beneficiarilor IPA II care ar trebui să stabilească structurile și autoritățile necesare și să transmită Comisiei cereri în vederea încredințării sarcinilor de execuție bugetară.

(5) Prin urmare, este necesar să se stabilească norme specifice pentru încredințarea sarcinilor de execuție bugetară beneficiarilor IPA II în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]) și cu Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei ([4]).

(6) Condițiile care trebuie îndeplinite de către o țară aderentă au scopul de a asigura calitatea generală a gestionării finanțelor publice.

(7) Este necesar să se definească norme specifice pentru stabilirea corecțiilor financiare și procedura care urmează a fi aplicată în cazul beneficiarilor IPA II atunci când asistența Uniunii este pusă în aplicare în temeiul gestiunii indirecte.

(8) Pentru a asigura eficacitatea, eficiența, coerența și coordonarea punerii în aplicare a asistenței financiare de preaderare a Uniunii acordată în temeiul Regulamentului (UE) nr. 231/2014 (în continuare „asistența IPA II"), Regulamentul (UE) nr. 236/2014 ar trebui să fie completat cu norme detaliate privind monitorizarea și evaluarea.

(9) Sunt necesare norme specifice de raportare pentru a detalia cerințele de raportare pe care trebuie să le respecte beneficiarul IPA II.

([1]) JO L 77, 15.3.2014, p. 11.
([2]) Regulamentul (UE) nr. 236/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de stabilire a normelor și procedurilor comune pentru punerea în aplicare a instrumentelor Uniunii pentru finanțarea acțiunilor externe (JO L 77, 15.3.2014, p. 95).
([3]) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).
([4]) Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, 31.12.2012, p. 1).

(10) Normele specifice privind transparența și vizibilitatea asistenței IPA II ar trebui să fie definite astfel încât să fie efectiv conforme cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și cu Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012.

(11) Asistența IPA II ar trebui utilizată, *inter alia*, pentru a promova cooperarea transfrontalieră între beneficiarii IPA II, precum și între beneficiarii IPA II și statele membre sau țările care intră în domeniul de aplicare a Instrumentului european de vecinătate, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 232/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]). Rolurile și responsabilitățile actorilor care intervin trebuie să fie precizate, luând în considerare diferitele situații, în special în ceea ce privește cooperarea transfrontalieră între beneficiarii IPA II și statele membre.

(12) Asistența IPA II în temeiul programelor de dezvoltare rurală din domeniul de politică „agricultură și dezvoltare rurală" ar trebui să promoveze alinierea treptată la acquis-ul privind politica agricolă comună. Sunt necesare norme specifice pentru finanțarea operațiunilor similare celor care intră în sfera Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală, prin intermediul unor sisteme de gestiune și control asemănătoare cu respectivele structuri cu funcții de natură similară în statele membre.

(13) Pentru a permite programarea și aplicarea în timp util a programelor IPA II 2014, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(14) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului IPA II,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

OBIECTUL ȘI CADRUL GENERAL PENTRU PUNEREA ÎN APLICARE A ASISTENȚEI IPA

CAPITOLUL I

Obiect și definiții

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament prevede normele specifice de stabilire a condițiilor uniforme pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 231/2014 și normele detaliate de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 236/2014 în ceea ce privește modalitățile de punere în aplicare, gestiunea financiară, monitorizarea, evaluarea și raportarea, transparența și vizibilitatea asistenței IPA II, precum și normele specifice pentru cooperarea transfrontalieră în domeniul de politică „cooperare regională și teritorială" și asistența în cadrul programelor de dezvoltare rurală în domeniul de politică „agricultură și dezvoltare rurală".

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „beneficiar IPA II" înseamnă unul dintre beneficiarii enumerați în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 231/2014;

(b) „program" înseamnă un program de acțiune, măsurile individuale, speciale sau de sprijin prevăzute la articolele 2 și 3 din Regulamentul (UE) nr. 236/2014;

(c) „acord-cadru" înseamnă un acord încheiat între Comisie și un beneficiar IPA II care se aplică tuturor domeniilor de politică IPA II și care stabilește principiile cooperării financiare dintre beneficiarul IPA II și Comisie în temeiul prezentului regulament;

(d) „acord sectorial" înseamnă un acord încheiat între Comisie și beneficiarul IPA II referitor la un domeniu de politică sau un program IPA II specific care stabilește normele și procedurile care trebuie respectate și care nu sunt cuprinse în acordul-cadru sau în acordurile de finanțare;

([1]) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 232/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui instrument european de vecinătate (JO L 77, 15.3.2014, p. 27).

(e) „domeniul (domeniile) de politică" înseamnă principalele domenii de cooperare abordate de acțiunile finanțate prin asistența IPA II, conform articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 231/2014;

(f) „autorități" înseamnă entitățile sau organismele publice ale unui beneficiar IPA II sau ale unui stat membru la nivel național, regional sau local;

(g) „proiect major" înseamnă un proiect care cuprinde o serie de lucrări, activități sau servicii care are scopul, în sine, de a realiza o sarcină definită și indivizibilă cu un caracter economic sau tehnic precis, care are obiective identificate în mod clar și ale cărui costuri totale depășesc ceea ce este specificat în acordul-cadru;

(h) „țări participante" înseamnă beneficiarii IPA II individuali sau beneficiarii IPA II laolaltă cu statul membru (statele membre) sau cu țările care intră în sfera de aplicare a Instrumentului european de vecinătate care participă la un program multianual de cooperare transfrontalieră elaborat în comun de țările participante;

(i) „acord de finanțare" înseamnă un acord anual sau multianual încheiat între Comisie și un beneficiar IPA II, în vederea aplicării asistenței financiare a Uniunii printr-o acțiune care intră în sfera prezentului regulament.

CAPITOLUL II

Cadrul general pentru punerea în aplicare a asistenței IPA II

Articolul 3

Principiile finanțării acordate de Uniune

(1) Asistența IPA II sprijină punerea în aplicare a eforturilor de reformă ale beneficiarilor IPA II, astfel cum sunt menționate la articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 231/2014. Programele specifice și acțiunile individuale pot solicita atât contribuția financiară a beneficiarului IPA II, cât și a Uniunii.

(2) Un element de cheltuieli care beneficiază de finanțare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 231/2014 nu face obiectul unei alte finanțări în temeiul bugetului Uniunii.

Articolul 4

Principiul răspunderii

(1) Răspunderea pentru programarea și punerea în aplicare a asistenței IPA II revine în primul rând beneficiarului IPA II.

(2) Beneficiarul IPA II numește un coordonator IPA la nivel național (CIPAN) care este principalul omolog al Comisiei în procesul general de planificare strategică, coordonare a programării, monitorizare a punerii în aplicare, evaluare și raportare cu privire la asistența IPA II.

CIPAN:

(a) asigură coordonarea în cadrul administrației beneficiarului IPA II și cu alți donatori, precum și legătura strânsă între utilizarea asistenței IPA II și procesul general de aderare;

(b) coordonează participarea beneficiarilor IPA II la programele de cooperare teritorială relevante, în special la programele de cooperare transfrontalieră prevăzute la articolul 27 literele (a)-(c) și, dacă este cazul, la programele de cooperare transnațională sau interregională stabilite și puse în aplicare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1299/2013. CIPAN poate delega această sarcină de coordonare unui coordonator al cooperării teritoriale sau unei structurii de execuție, după caz;

(c) garantează că obiectivele prevăzute în acțiunile sau programele propuse de beneficiarii IPA II sunt în concordanță cu obiectivele din documentele de strategie de țară și iau în considerare în mod adecvat strategiile macroregionale și strategiile privind bazinele maritime relevante;

(d) depune toate diligențele astfel încât administrația beneficiarului IPA II să efectueze toate demersurile necesare pentru a facilita punerea în aplicare a programelor conexe.

Coordonatorul IPA la nivel național este un reprezentant de rang înalt al guvernului sau administrației publice a beneficiarului IPA II, având un nivel de autoritate adecvat.

(3) Pentru a oferi o bază consolidată pentru gestionarea asistenței de preaderare și a fondurilor naționale, Comisia și beneficiarul IPA II se angajează într-un dialog privind gestionarea finanțelor publice. În acest sens, Comisia evaluează nivelul de conformitate al administrației beneficiarului IPA II cu principiile unui sistem de gestionare a finanțelor publice deschis și ordonat. În cazul în care administrația se conformează doar parțial cerințelor, beneficiarul IPA II și ordonatorul de credite responsabil convin asupra măsurilor necesare de remediere a deficiențelor identificate.

Articolul 5

Acorduri-cadru și acorduri sectoriale

(1) Comisia și beneficiarul IPA II încheie un acord-cadru care stabilește dispoziții specifice pentru gestionarea, controlul, supravegherea, monitorizarea, evaluarea, raportarea și auditul asistenței IPA II, prin care beneficiarul IPA II se angajează să transpună în ordinea sa juridică cerințele relevante ale cadrului de reglementare al Uniunii. Acordul-cadru poate fi completat prin acorduri sectoriale care stabilesc dispozițiile specifice pentru gestionarea și punerea în aplicare a asistenței IPA II în anumite domenii de politică sau programe.

(2) Asistența IPA II se acordă beneficiarului IPA II numai după intrarea în vigoare a acordului-cadru prevăzut la alineatul (1). În cazul în care se încheie acorduri sectoriale, asistența IPA II în cadrul domeniului de politică sau al programului în cauză se acordă după intrarea în vigoare atât a acordului-cadru, cât și a acordului sectorial aplicabil.

(3) Acordul-cadru se aplică tuturor acordurilor de finanțare prevăzute la articolul 6. Acordurile sectoriale, dacă sunt relevante, se aplică tuturor acordurilor de finanțare încheiate în ceea ce privește domeniul de politică sau programul care intră sub incidența acordului sectorial.

(4) Acordul-cadru și, după caz, acordurile sectoriale stabilesc, în special, dispoziții detaliate privind:

(a) structurile și autoritățile necesare pentru gestionarea, controlul, supravegherea, monitorizarea, evaluarea, raportarea și auditul asistenței IPA II, precum și funcțiile și responsabilitățile acestora;

(b) condițiile și cerințele de control pentru:

(i) instituirea structurilor și autorităților necesare de către beneficiarul IPA II pentru a facilita încredințarea sarcinilor de execuție bugetară în legătură cu asistența IPA II;

(ii) monitorizarea, suspendarea sau încetarea sarcinilor de execuție bugetară încredințate;

(c) programarea și punerea în aplicare a asistenței IPA II și, în special, dispoziții referitoare la intensitățile ajutorului, ratele de contribuție a Uniunii și eligibilitate;

(d) achizițiile publice, granturile și alte proceduri de atribuire, în conformitate cu articolul 1 alineatul (3) și cu articolele 8 și 10 din Regulamentul (UE) nr. 236/2014;

(e) normele privind taxele, drepturile vamale și alte cheltuieli fiscale în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 236/2014;

(f) cerințele pentru plăți, verificarea și acceptarea situațiilor financiare și procedurile privind corecțiile financiare și dezangajarea fondurilor neutilizate;

(g) protejarea intereselor financiare ale Uniunii, conform articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 236/2014, și dispoziții privind raportarea cazurilor de fraudă și a altor nereguli;

(h) transparența, vizibilitatea, cerințele de informare și de publicitate.

Articolul 6

Deciziile de finanțare și acordurile de finanțare

(1) Deciziile Comisiei de adoptare a programelor îndeplinesc cerințele necesare pentru a constitui decizii de finanțare în conformitate cu articolul 84 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și cu articolul 94 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012.

(2) În cazul în care prin astfel de decizii se adoptă programe de acțiune multianuale cu angajamente fracționate pentru domeniile de politică menționate la articolul 3 literele (a)-(c) din Regulamentul (UE) nr. 231/2014, programele includ, atunci când este cazul, o listă indicativă a proiectelor majore. Comisia adoptă o decizie de aprobare a contribuției financiare la proiectul major selectat.

(3) Acordurile de finanțare prezintă, *inter alia*, condițiile de gestionare a asistenței IPA II, inclusiv metodele aplicabile de punere în aplicare, intensitățile ajutoarelor, termenele de punere în aplicare, precum și normele privind eligibilitatea cheltuielilor. În cazul în care programele sunt puse în aplicare în cadrul gestiunii indirecte de către un beneficiar IPA II, acordul de finanțare include dispozițiile prevăzute la articolul 40 din Regulament delegat (UE) nr. 1268/2012.

(4) Acordurile de finanțare pentru programele de cooperare transfrontalieră, conform titlului VI capitolul II, pot fi semnate, de asemenea, de către statul membru care găzduiește autoritatea de management a programului relevant. Un acord de finanțare unic pentru programele de cooperare transfrontalieră, conform titlului VI capitolul III, poate fi semnat de către toate țările participante la un program specific.

TITLUL II

GESTIUNEA INDIRECTĂ DE CĂTRE BENEFICIARII IPA II

CAPITOLUL I

Sisteme de gestiune și control

Articolul 7

Structuri și autorități

(1) Beneficiarul IPA II instituie următoarele structuri și autorități necesare pentru gestionarea, controlul, supravegherea, monitorizarea, evaluarea, raportarea și auditul intern al asistenței IPA:

(a) coordonatorul IPA la nivel național (CIPAN);

(b) ordonatorul de credite la nivel național (OCN);

(c) structuri de execuție.

(2) Ordonatorul de credite la nivel național instituie o structură de gestionare formată dintr-un fond național și un ofițer de sprijin pentru OCN.

(3) Beneficiarul IPA II stabilește o autoritate de audit.

(4) Beneficiarul IPA II asigură separarea corespunzătoare a sarcinilor între și în cadrul structurilor și autorităților menționate la alineatele (1)-(3).

Articolul 8

Funcțiile și responsabilitățile coordonatorului IPA la nivel național

Pe lângă funcțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2), CIPAN ia măsuri pentru a se asigura că obiectivele prevăzute în acțiunile sau programele pentru care i-au fost încredințate sarcinile de execuție bugetară sunt abordate în mod adecvat în timpul punerii în aplicare a asistenței IPA II.

Articolul 9

Funcțiile și responsabilitățile ordonatorului de credite național

(1) Ordonatorul de credite național are responsabilitatea generală pentru gestionarea financiară a asistenței IPA II la beneficiarul IPA II și pentru asigurarea legalității și a conformității cheltuielilor.

(2) Ordonatorul de credite național este un reprezentant de rang înalt al guvernului sau administrației naționale a beneficiarului IPA II, având un nivel de autoritate adecvat.

(3) OCN răspunde, în special, de:

(a) gestionarea conturilor și operațiunilor financiare ale IPA II;

(b) funcționarea eficientă a sistemelor de control intern pentru punerea în aplicare a asistenței IPA II;

(c) instituirea unor măsuri eficace și proporționale de combatere a fraudelor, luând în considerare riscurile identificate;

(d) lansarea procedurii prevăzute la articolul 14.

(4) Ordonatorul de credite național dă curs rapoartelor autorității de audit menționate la articolul 12 și prezintă Comisiei o declarație de gestiune anuală. Declarația de gestiune anuală se întocmește pentru fiecare program, în forma specificată în acordul-cadru, pe baza supravegherii efective de către ordonatorul de credite național a sistemelor de control intern pe parcursul întregului exercițiu financiar.

La sfârșitul perioadei de aplicare a unui program, ordonatorul de credite național prezintă declarația finală a cheltuielilor.

Articolul 10

Funcțiile și responsabilitățile structurilor de execuție

(1) Structura (structurile) de execuție sunt stabilite de către beneficiarul IPA II în vederea punerii în aplicare și a gestionării asistenței IPA II.

(2) Structura de execuție răspunde de punerea în aplicare, de informare și vizibilitate, de monitorizarea și raportarea programelor și de evaluarea acestora ori de câte ori este relevant, în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare, precum și de asigurarea legalității și a conformității cheltuielilor suportate în punerea în aplicare a programelor de care răspunde.

Articolul 11

Funcțiile și responsabilitățile structurii de gestiune

(1) Fondul național își are sediul în cadrul unui minister la nivel național al beneficiarului IPA II cu competență bugetară centrală. Acesta sprijină OCN în îndeplinirea sarcinilor sale, în special cele la care se face referire la articolul 9 alineatul (3) litera (a).

(2) Biroul de sprijin al ordonatorului de credite național acordă asistență OCN în îndeplinirea sarcinilor sale, în special a celor menționate la articolul 9 alineatul (3) litera (b).

Articolul 12

Funcțiile și responsabilitățile autorității de audit

(1) În conformitate cu articolul 60 alineatul (2) litera (c) primul paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, structurile și autoritățile menționate la articolul 7 alineatul (1) instituite de beneficiarul IPA II și structura de gestionare menționată la articolul 7 alineatul (2), instituită de către OCN, fac obiectul unui audit extern independent efectuat de către autoritatea de audit menționată la articolul 7 alineatul (3), care este independentă de structurile și autoritățile menționate anterior. Beneficiarul IPA II se asigură că directorul autorității de audit deține competențele, cunoștințele și experiența adecvată în domeniul auditului.

(2) Autoritatea de audit efectuează audituri cu privire la sistemul (sistemele) de gestiune și control, cu privire la acțiuni, operațiuni și conturile anuale în conformitate cu standardele de audit recunoscute la nivel internațional și în conformitate cu o strategie de audit elaborată pe o bază trianuală. Strategia de audit se actualizează anual.

(3) Autoritatea de audit pregătește un raport anual privind activitatea de audit și un aviz de audit anual elaborate în conformitate cu standardele de audit recunoscute la nivel internațional.

(4) La sfârșitul perioadei de aplicare a unui program, autoritatea de audit pregătește un raport final al activității de audit și emite un aviz de audit cu privire la declarația finală a cheltuielilor.

CAPITOLUL II

Dispoziții specifice privind încredințarea sarcinilor de execuție bugetară

Articolul 13

Condițiile pentru încredințarea sarcinilor de execuție bugetară unui beneficiar IPA II

(1) Comisia încredințează sarcinile de execuție bugetară unui beneficiar IPA II prin încheierea unui acord de finanțare, în conformitate cu dispozițiile articolului 60 alineatele (1) și (2), ale articolului 61 și ale articolului 184 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(2) Beneficiarul IPA II garantează un nivel de protecție a intereselor financiare ale Uniunii echivalent cu cel prevăzut de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și de Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 și instituie structurile necesare asigurării funcționării eficiente a sistemelor de control intern.

(3) Sistemele de gestiune, control, supraveghere și audit instituite la beneficiarul IPA II prevăd un sistem eficace de control intern care include cel puțin următoarele cinci domenii:

(a) mediul de control;

(b) gestionarea riscurilor;

(c) activitățile de control;

(d) informare și comunicare;

(e) activitățile de monitorizare.

Articolul 14

Încredințarea sarcinilor de execuție bugetară

(1) Ordonatorul de credite național, în numele beneficiarului IPA II, are răspunderea de a prezenta Comisiei o cerere în vederea încredințării sarcinilor de execuție bugetară în conformitate cu articolul 13.

(2) Înainte de a prezenta cererea menționată la alineatul (1), ordonatorul de credite național se asigură că structura de gestiune și structura (structurile) de execuție relevante îndeplinesc cerințele de la articolul 60 alineatul (2) primul paragraf literele (a), (b) și (d) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și pe cele de la articolul 13 alineatul (3) din prezentul regulament.

(3) Înainte de a încredința sarcini de execuție bugetară aferente asistenței IPA II, Comisia analizează cererea menționată la alineatul (1), precum și structurile și autoritățile instituite și menționate la articolul 7 și, în scopul evaluării *ex ante* în temeiul articolului 61 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, obține dovada îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 60 alineatul (2) primul paragraf literele (a)-(d) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și a celor de la articolul 13 alineatul (3) din prezentul regulament.

Pentru a încredința sarcini de execuție bugetară aferente asistenței IPA II, Comisia se poate baza pe o evaluare *ex ante* efectuată cu privire la un acord de finanțare anterior cu beneficiarul IPA II sau pe o evaluare *ex ante* efectuată cu privire la delegarea competențelor de gestionare, decizia de delegare fiind luată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului [1]. Comisia solicită dovezi suplimentare în cazul în care aceste evaluări nu abordează toate cerințele.

(4) Ordonatorul de credite național monitorizează îndeplinirea în continuare de către structura de gestiune și de către structura (structurile) de execuție a cerințelor prevăzute la alineatul (2). În cazul în care aceste cerințe nu sunt îndeplinite, ordonatorul de credite național informează fără întârziere Comisia și ia orice măsuri de garantare adecvate cu privire la plățile efectuate sau la contractele semnate.

(5) Comisia monitorizează respectarea dispozițiilor de la articolul 60 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și poate lua măsurile de remediere adecvate, inclusiv suspendarea sau rezilierea unor părți ale acordului de finanțare în orice moment în cazul în care condițiile nu mai sunt îndeplinite.

TITLUL III

GESTIUNEA FINANCIARĂ

CAPITOLUL I

Contribuția financiară a Uniunii

Articolul 15

Eligibilitatea cheltuielilor

(1) Anterior încheierii acordului de finanțare relevant în conformitate cu articolul 13, contractele și actele adiționale semnate, cheltuielile suportate și plățile efectuate de către beneficiarul IPA II nu sunt eligibile pentru finanțare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 231/2014.

(2) Următoarele cheltuieli nu sunt eligibile pentru finanțare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 231/2014:

(a) achizițiile de terenuri și clădiri existente, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător de natura acțiunii în decizia de finanțare;

(b) alte cheltuieli, astfel cum se poate prevedea în acordurile sectoriale sau de finanțare.

[1] Regulamentul (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului din 17 iulie 2006 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA) (JO L 210, 31.7.2006, p. 82).

CAPITOLUL II

Normele privind gestiunea indirectă asigurată de către beneficiarul IPA II

Articolul 16

Raportarea privind cazurile presupuse de fraudă și alte nereguli

Beneficiarul IPA II raportează Comisiei, fără întârziere, cazurile presupuse de fraudă și de alte nereguli care au făcut obiectul unei constatări administrative sau judiciare primare și informează Comisia cu privire la evoluția procedurilor administrative și legale. Raportarea se efectuează prin mijloace electronice, utilizând modulul pus la dispoziție de către Comisie în acest scop.

Articolul 17

Corecții financiare

(1) Pentru a se asigura că fondurile IPA II au fost utilizate în conformitate cu normele aplicabile, Comisia aplică mecanismele de corecție financiară.

(2) Corecția financiară poate fi necesară în cazurile următoare:

(a) identificarea unei anumite erori, nereguli sau fraude;

(b) identificarea unei vulnerabilități sau deficiențe în cadrul sistemelor de gestionare și control ale beneficiarului IPA II.

(3) Comisia aplică corecțiile financiare pe baza identificării sumelor cheltuite în mod necuvenit și a implicațiilor financiare asupra bugetului. În cazul în care aceste sume nu pot fi identificate cu exactitate în vederea aplicării corecțiilor individuale, Comisia poate aplica corecții forfetare sau corecții care se bazează pe extrapolarea constatărilor.

(4) Corecțiile financiare se efectuează, dacă este cazul, prin compensare.

(5) Atunci când stabilește valoarea unei corecții, Comisia ia în considerare natura și gravitatea erorii sau neregulii specifice și/sau amploarea și implicațiile financiare ale vulnerabilităților sau deficiențelor identificate în cadrul sistemului de gestiune și control al programului în cauză.

TITLUL IV

MONITORIZARE, EVALUARE ȘI RAPORTARE

CAPITOLUL I

Monitorizare

Articolul 18

Comitetul de monitorizare IPA

(1) Comisia și beneficiarul IPA II instituie un comitet de monitorizare IPA în termen de cel mult șase luni de la intrarea în vigoare a primului acord de finanțare.

(2) Comitetul de monitorizare IPA examinează eficacitatea, eficiența, calitatea, coerența, coordonarea și conformitatea punerii în aplicare a tuturor acțiunilor în vederea îndeplinirii obiectivelor lor. În acest scop, se bazează, atunci când este cazul, pe informațiile furnizate de comitetele de monitorizare sectoriale. Comitetul poate formula recomandări pentru acțiuni corective ori de câte ori este necesar.

(3) Comitetul de monitorizare IPA este format din reprezentanți ai Comisiei, ai CIPAN și ai altor autorități și organisme naționale relevante ale beneficiarului IPA II și, dacă este cazul, ai organizațiilor internaționale, inclusiv ai instituțiilor financiare internaționale și ai altor părți interesate, precum organizațiile societății civile și organizații din sectorul privat.

(4) Un reprezentant al Comisiei și al CIPAN coprezidează reuniunile comitetului de monitorizare IPA.

(5) Comitetul de monitorizare IPA își stabilește regulamentul de procedură.

(6) Comitetul de monitorizare IPA se întrunește cel puțin o dată pe an. La inițiativa Comisiei sau a beneficiarului IPA II pot fi convocate, de asemenea, reuniuni ad-hoc, în special pe o bază tematică.

Articolul 19

Comitetele sectoriale de monitorizare

(1) În cadrul gestiunii indirecte de către beneficiarii IPA II, beneficiarul IPA II instituie comitete de monitorizare sectoriale pe domeniu de politică sau program în termen de cel mult șase luni de la intrarea în vigoare a primului acord de finanțare legat de domeniul de politică sau de programul respectiv. Dacă este cazul, comitetele sectoriale de monitorizare pot fi instituite pe o bază ad-hoc în temeiul altor metode de punere în aplicare.

(2) Fiecare comitet de monitorizare sectorială examinează eficacitatea, eficiența, calitatea, coerența, coordonarea și conformitatea punerii în aplicare a acțiunilor în domeniul de politică sau a programului, precum și consecvența acestora cu strategiile sectoriale relevante. Progresele înregistrate sunt evaluate din perspectiva atingerii obiectivelor acțiunilor și a realizărilor estimate, a rezultatelor și a impactului acestora prin intermediul unor indicatori care se raportează la o situație de bază, precum și progresele înregistrate în ceea ce privește execuția financiară. Comitetul sectorial de monitorizare raportează comitetului de monitorizare IPA și poate formula propuneri cu privire la acțiuni corective care să asigure realizarea obiectivelor acțiunilor și să consolideze eficiența, eficacitatea, impactul și sustenabilitatea asistenței acordate.

(3) Comitetul sectorial de monitorizare este format din reprezentanți ai autorităților și organismelor naționale relevante, ai altor părți interesate, cum ar fi partenerii economici, sociali și de mediu și, dacă este cazul, organizațiile internaționale, inclusiv instituțiile financiare internaționale și societatea civilă. Comisia participă la lucrările comitetului. Un înalt reprezentant al beneficiarului IPA II prezidează reuniunile comitetului sectorial de monitorizare. În funcție de domeniul de politică sau de program, Comisia poate coprezida reuniunile comitetului.

(4) Fiecare comitet sectorial de monitorizare își stabilește regulamentul de procedură.

(5) Comitetele sectoriale de monitorizare se întrunesc cel puțin de două ori pe an. Pot fi convocate și reuniuni ad-hoc.

Articolul 20

Alte activități de monitorizare

După caz, pot fi instituite și alte platforme de monitorizare. Activitățile acestora sunt semnalate Comitetului de monitorizare IPA.

CAPITOLUL II

Evaluare

Articolul 21

Principii

(1) Asistența IPA II face obiectul evaluărilor, în conformitate cu articolul 30 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, cu scopul de a-i îmbunătăți relevanța, coerența, calitatea, eficiența, eficacitatea, valoarea adăugată a Uniunii, consecvența și sinergia cu dialogul de politică relevant.

(2) Evaluările pot fi efectuate la nivel politic, strategic, tematic, sectorial, la nivelul programului și la nivel operațional, precum și la nivel național sau regional.

(3) Rezultatele evaluărilor sunt luate în considerare de către comitetul de monitorizare IPA și de comitetele de monitorizare sectoriale.

Articolul 22

Evaluările efectuate de beneficiarul IPA II în cadrul gestiunii indirecte

(1) Un beneficiar IPA II căruia i-au fost încredințate sarcini de execuție bugetară aferente asistenței IPA II are responsabilitatea de a efectua evaluări pentru programele pe care le gestionează.

(2) Beneficiarul IPA II întocmește un plan de evaluare în care prezintă activitățile de evaluare pe care intenționează să le desfășoare în diferitele etape ale procesului de punere în aplicare.

CAPITOLUL III

Raportare

Articolul 23

Rapoarte anuale privind punerea în aplicare a asistenței IPA II de către beneficiarii IPA II în cadrul gestiunii indirecte

(1) Până la data de 15 februarie a exercițiului financiar următor, beneficiarul IPA II, în conformitate cu articolul 60 alineatul (5) primul paragraf literele (a)-(c) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, prezintă Comisiei:

(a) un raport anual privind punerea în aplicare a sarcinilor încredințate;

(b) rapoartele financiare anuale sau declarațiile pe bază de angajamente, astfel cum se prevede în acordul de finanțare, întocmit pentru cheltuielile ocazionate în cursul executării sarcinilor încredințate;

(c) o declarație anuală de gestiune, conform articolului 9 alineatul (4);

(d) un rezumat al rapoartelor privind auditurile și controalele efectuate de structura de gestiune, oferind o bază solidă pentru declarația de gestiune. Acest rezumat include o analiză a naturii și amplorii erorilor și a punctelor slabe identificate în cadrul sistemelor, a acțiunilor corective întreprinse sau planificate, precum și a măsurilor ulterioare luate ca urmare a rapoartelor emise de autoritatea de audit.

(2) Până la data de 15 martie a exercițiului financiar următor, beneficiarul IPA II prezintă Comisiei un aviz de audit în conformitate cu articolul 60 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(3) La finalul punerii în aplicare a fiecărui program, beneficiarul IPA II prezintă un raport final care acoperă întreaga perioadă de punere în aplicare și care poate include ultimul raport anual.

(4) În funcție de acțiunea sau programul de care răspunde, structura de execuție poate avea obligația de a elabora un raport anual amplu pentru întregul exercițiu financiar, care trebuie prezentat de CIPAN Comisiei, după ce a fost examinat de către comitetul sectorial de monitorizare responsabil.

TITLUL V

TRANSPARENȚĂ ȘI VIZIBILITATE

Articolul 24

Informare, publicitate și transparență

(1) Orice actor care pune în aplicare asistența IPA II, conform definiției de la articolul 58 alineatul (1) literele (a)-(c) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, trebuie să îndeplinească cerințele cu privire la informare, publicitate și transparență în conformitate cu articolul 35 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și să asigure o vizibilitate adecvată a acțiunilor.

(2) În cazul gestiunii indirecte de către un beneficiar IPA II, structurile de execuție au responsabilitatea de a publica informațiile privind beneficiarii fondurilor Uniunii, în conformitate cu articolele 21 și 22 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012. Structurile de execuție se asigură că beneficiarul este informat cu privire la faptul că va fi inclus pe lista beneficiarilor care va fi publicată. Toate datele personale incluse pe listă sunt prelucrate în conformitate cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

(3) Documentele de strategie de țară/multinaționale și revizuirea acestora, precum și programele sunt documente publice, după caz, și se pun la dispoziția publicului larg și a societății civile.

Articolul 25

Vizibilitate și comunicare

(1) Comisia și beneficiarul IPA II convin asupra unui plan coerent de activități de comunicare care va fi pus la dispoziție și fac cunoscute, în mod activ, informațiile cu privire la asistența IPA II acordată beneficiarului IPA II.

(2) Beneficiarul IPA II raportează comitetului de monitorizare IPA și comitetelor de monitorizare sectoriale cu privire la activitățile sale de vizibilitate și de comunicare.

TITLUL VI

COOPERAREA TRANSFRONTALIERĂ

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 26

Definiții

(1) În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiții:

(a) „operațiune” înseamnă un proiect, un contract, o acțiune sau un grup de proiecte selectat de comitetul mixt de monitorizare sau de autoritatea contractantă a programului în cauză sau sub răspunderea sa, care contribuie la obiectivele axei prioritare sau axelor prioritare la care se referă, în ceea ce privește programele de cooperare transfrontalieră de la articolul 27 litera (a), sau ale priorității tematice sau priorităților tematice la care se referă, în ceea ce privește programele de cooperare transfrontalieră de la articolul 27 litera (b) sau (c);

(b) „beneficiar” înseamnă un organism public sau privat responsabil cu inițierea sau care inițiază și pune în aplicare operațiunile; în contextul schemelor de ajutoare de stat [astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (13) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1])], termenul „beneficiar” desemnează organismul care primește ajutorul, în ceea ce privește programele de cooperare transfrontalieră în care sunt implicate state membre.

(2) În sensul prezentului titlu capitolele I și II, în ceea ce privește programele de cooperare transfrontalieră în care sunt implicate statele membre, „cheltuieli publice”, „programare”, „acord de parteneriat” și „document” se utilizează în conformitate cu definițiile de la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

Articolul 27

Forma de asistență

Asistența se oferă pentru una dintre următoarele forme de cooperare transfrontalieră:

(a) cooperarea transfrontalieră între unul sau mai multe state membre și unul sau mai mulți beneficiari IPA II, conform capitolului II;

(b) cooperarea transfrontalieră între doi sau mai mulți beneficiari IPA II, conform capitolului III;

(c) cooperarea transfrontalieră între un beneficiar IPA II și țările din cadrul Instrumentului european de vecinătate, în conformitate cu capitolul III.

Articolul 28

Intensitatea ajutorului și rata de asistență IPA II

(1) Decizia Comisiei de adoptare a unui program de cooperare transfrontalieră pentru formele de cooperare menționate la articolul 27 stabilește rata de cofinanțare și cuantumul maxim al asistenței IPA II, pe baza fie:

(a) a cheltuielilor totale eligibile, inclusiv cheltuielile publice și private; fie

(b) a cheltuielilor publice eligibile.

(2) Pentru programele de cooperare transfrontalieră în temeiul articolului 27 litera (a), rata de cofinanțare a Uniunii la nivelul fiecărei axe prioritare a unui program de cooperare transfrontalieră conform articolului 34 alineatul (2) nu trebuie să fie mai mică de 20 % și nici să depășească 85 % din cheltuielile eligibile.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

(3) Pentru programele de cooperare transfrontalieră prevăzute la articolul 27 literele (b) și (c), rata de cofinanțare a Uniunii la nivelul fiecărei priorități tematice nu trebuie să fie mai mică de 20 % și nici să depășească 85 % din cheltuielile eligibile. Pentru asistența tehnică rata de cofinanțare este de 100 %.

Articolul 29

Prioritățile tematice și concentrarea asistenței IPA II

(1) Prioritățile tematice ale asistenței IPA II sunt cele definite în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 231/2014.

(2) Pentru fiecare program de cooperare transfrontalieră se selectează cel mult 4 priorități tematice.

Articolul 30

Acoperire geografică

Lista regiunilor eligibile este inclusă în programul de cooperare transfrontalieră relevant, regiunile eligibile fiind următoarele:

(a) în cazul programelor de cooperare transfrontalieră menționate la articolul 27 litera (a), regiunile de nivel 3 conform Nomenclatorului unităților teritoriale de statistică (NUTS) sau, în lipsa clasificării NUTS, zonele echivalente de-a lungul frontierelor terestre sau de-a lungul frontierelor maritime, separate de cel mult 150 de km, fără a aduce atingere eventualelor ajustări necesare pentru asigurarea coerenței și continuității programelor transfrontaliere stabilite pentru perioada de programare 2007-2013;

(b) în cazul programelor de cooperare transfrontalieră menționate la articolul 27 literele (b) și (c), regiunile eligibile sunt stabilite în programul de cooperare transfrontalier relevant, după caz.

Articolul 31

Pregătirea, evaluarea, aprobarea și modificarea programelor de cooperare transfrontalieră

(1) Prioritățile tematice pentru fiecare program de cooperare transfrontalieră se stabilesc de către țările participante pentru fiecare frontieră sau grup de frontiere în funcție de prioritățile tematice, astfel cum sunt definite în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 231/2014.

(2) Comisia evaluează coerența programelor de cooperare transfrontalieră cu prezentul regulament, contribuția efectivă a acestora la prioritățile tematice selectate din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 231/2014, și, de asemenea, în ceea ce privește statele membre participante, cu acordul de parteneriat relevant.

(3) Comisia formulează observații în termen de trei luni de la data prezentării programului de cooperare transfrontalieră. Țările participante furnizează Comisiei toate informațiile suplimentare necesare și, după caz, revizuiesc programul de cooperare transfrontalieră propus.

(4) Atunci când aprobă fiecare program de cooperare transfrontalieră după depunerea oficială a acestuia, Comisia trebuie să se asigure că observațiile sale au fost luate în considerare în mod adecvat.

(5) Cererile de modificare a programelor de cooperare transfrontalieră prezentate de țările participante sunt motivate în mod corespunzător și precizează în special impactul estimat al modificărilor aduse programului de cooperare transfrontalieră asupra realizării obiectivelor acestuia. Aceste solicitări sunt însoțite de programul revizuit. Alineatele (2) și (3) se aplică în cazul modificărilor aduse programelor de cooperare transfrontalieră.

Articolul 32

Asistență tehnică

(1) Fiecare program de cooperare transfrontalieră include o alocare bugetară specifică pentru operațiuni de asistență tehnică, inclusiv pregătirea, gestionarea, monitorizarea, evaluarea, informarea, comunicarea, colaborarea în rețea, soluționarea reclamațiilor, activitățile de control și audit legate de punerea în aplicare a programului și activități de consolidare a capacității administrative pentru punerea în aplicare a programului. Asistența IPA II poate fi, de asemenea, utilizată de țările participante pentru a sprijini acțiunile de reducere a sarcinii administrative a beneficiarilor, inclusiv sisteme de schimb electronic de date și acțiuni de consolidare a capacității, precum și schimbul de cele mai bune practici între autoritățile din țările participante și beneficiarii în domeniul administrării și utilizării asistenței IPA II. Aceste acțiuni se pot referi la perioadele de programare precedente și ulterioare.

(2) Prin derogare de la articolul 15 alineatul (1), cheltuielile pentru asistența tehnică cu scopul de a susține activitatea de pregătire a unui program de cooperare transfrontalieră și crearea sistemelor de gestiune și control pot fi eligibile înainte de data adoptării deciziei Comisiei de aprobare a programului de cooperare transfrontalieră, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2014.

CAPITOLUL II

Cooperarea transfrontalieră între statele membre și beneficiarii IPA II

Articolul 33

Dispoziții aplicabile

(1) În ceea ce privește statul membru (statele membre) care participă la un program de cooperare transfrontalieră în temeiul prezentului capitol, în special statul membru în care își are sediul autoritatea de management, se aplică normele aplicabile în cazul obiectivului de cooperare teritorială prevăzut de Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 și de Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), conform prezentului capitol. În cazul în care aceste norme se referă la Fondurile structurale și de investiții europene, astfel cum sunt definite la articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, în sensul prezentului capitol, se consideră că asistența IPA II este, de asemenea, acoperită.

(2) În ceea ce privește beneficiarii asistenței în cadrul IPA II care participă la un program de cooperare transfrontalieră în temeiul prezentului capitol, se aplică normele aplicabile cooperării teritoriale europene, conform prezentului capitol, fără a aduce atingere derogărilor motivate prevăzute în acordul de finanțare relevant.

Articolul 34

Programare

(1) Programele de cooperare transfrontalieră se întocmesc în conformitate cu principiul parteneriatului, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 și în conformitate cu articolul 8 alineatele (2)-(4), (7), (9) și (10) din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013.

(2) Programele de cooperare transfrontalieră constau în axe prioritare. Fără a aduce atingere articolului 32, o axă prioritară corespunde unei priorități tematice menționate la articolul 29. În cadrul unei axe prioritare, dacă este cazul și pentru a spori impactul și eficacitatea printr-o abordare integrată coerentă, pot fi adăugate elemente ale altor priorități tematice.

(3) În temeiul programelor de cooperare transfrontalieră se pot desfășura acțiuni de dezvoltare locală sub conducerea comunității în sensul articolelor 32-35 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, planuri de acțiune comune în sensul articolelor 104-109 din regulamentul menționat anterior și investiții teritoriale integrate în sensul articolului 36 din regulamentul menționat anterior, ținând seama de principiile de bază ale acestor instrumente și de articolele 9-11 din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013. Normele și condițiile specifice sunt convenite de Comisie și de țările participante pentru fiecare program de cooperare transfrontalieră.

(4) Programele de cooperare transfrontalieră sunt prezentate în format electronic Comisiei de către statul membru în care își are sediul autoritatea de management a programului.

(5) Banca Europeană de Investiții (BEI) poate, la cererea țărilor participante, să participe la pregătirea, precum și la activitățile legate de pregătirea operațiunilor, în special pentru proiectele majore.

Comisia poate să consulte BEI înaintea adoptării programelor de cooperare transfrontalieră.

Articolul 35

Asistență tehnică

Cuantumul asistenței IPA II care urmează să fie alocată pentru asistență tehnică se limitează la 10 % din suma totală alocată programului de cooperare transfrontalieră, dar nu poate să fie mai mică de 1 500 000 EUR.

Articolul 36

Modul de punere în aplicare și desemnarea autorităților responsabile de program

(1) Programele de cooperare transfrontalieră în temeiul prezentului capitol se pun în aplicare în cadrul gestiunii partajate. În consecință, statele membre și Comisia sunt responsabile de programele de gestiune și control în conformitate cu responsabilitățile lor, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și în Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 și în prezentul regulament.

Articolele 73 și 74 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 cu privire la responsabilitățile statelor membre în cadrul gestiunii partajate se aplică statului membru în care este situată autoritatea de management.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind dispoziții specifice pentru sprijinul din partea Fondului european de dezvoltare regională pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană (JO L 347, 20.12.2013, p. 259).

Se aplică articolul 75 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 referitor la competențele și responsabilitățile Comisiei în cadrul gestiunii partajate.

(2) Țările care participă la un program de cooperare transfrontalieră desemnează, în sensul articolului 123 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, o autoritate de management unică; în sensul articolului 123 alineatul (2) din regulamentul respectiv, o autoritate de certificare unică; și, în sensul articolului 123 alineatul (4) din regulamentul respectiv, o autoritate de audit unică.

(3) Autoritatea de management și autoritatea de audit sunt situate în același stat membru. Țările participante la un program de cooperare transfrontalieră pot desemna autoritatea de management unică să desfășoare funcțiile autorității de certificare.

Procedura pentru desemnarea autorității de management și, după caz, a autorității de certificare, prevăzută la articolul 124 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, este pusă în aplicare de statul membru în care este situată autoritatea.

Desemnările prevăzute la prezentul articol nu aduc atingere repartizării răspunderii în ceea ce privește aplicarea corecțiilor financiare între țările participante, astfel cum se prevede în programul de cooperare transfrontalieră.

Articolul 37

Funcțiile autorităților responsabile de programe

(1) Se aplică articolul 125 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 și articolul 23 alineatele (1), (2), (4) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 în ceea ce privește funcțiile autorității de management.

(2) Se aplică articolul 126 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 și articolul 24 din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 în ceea ce privește funcțiile autorității de certificare.

Autoritatea de certificare primește plățile efectuate de Comisie și efectuează, de regulă, plăți către beneficiarul principal, în conformitate cu articolul 132 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

(3) Se aplică articolul 127 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 și articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 în ceea ce privește funcțiile autorității de audit.

Articolul 38

Comitetul mixt de monitorizare

(1) În termen de trei luni de la data notificării statului membru cu privire la decizia de aprobare a programului de cooperare transfrontalieră, țările participante instituie un Comitet mixt de monitorizare (denumit în continuare „CMM”).

(2) CMM este format din reprezentanți ai Comisiei, ai CIPAN și ai altor autorități și organisme naționale relevante ale beneficiarului IPA II, ai statului membru participant (statelor membre participante) și, dacă este cazul, ai instituțiilor financiare internaționale și ai altor părți interesate, inclusiv organizații ale societății civile și organizații din sectorul privat.

(3) CMM este prezidat de un reprezentant al uneia dintre țările participante sau al autorității de management.

(4) Comisia participă la activitatea CMM, având funcție consultativă.

(5) În cazul în care BEI contribuie la un program, poate participa la activitatea CMM, asumând o funcție consultativă.

(6) CMM analizează eficacitatea, calitatea și coerența globală a punerii în aplicare a tuturor acțiunilor în vederea îndeplinirii obiectivelor prezentate în programul transfrontalier, în acordurile de finanțare și în documentul (documentele) de strategie relevant(e). Comitetul poate formula recomandări pentru acțiuni corective ori de câte ori este necesar.

Dispozițiile articolului 49 și ale articolului 110 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 cu privire la funcțiile sale se aplică, de asemenea.

CMM și autoritatea de management desfășoară monitorizarea în funcție de indicatorii prevăzuți în programul de cooperare transfrontalieră relevant, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013.

(7) CMM își stabilește regulamentul de procedură.

(8) CMM se reunește cel puțin o dată pe an. Pot fi convocate, de asemenea, reuniuni suplimentare la inițiativa uneia dintre țările participante sau a Comisiei, în special pe o bază tematică.

Articolul 39

Selecția operațiunilor

(1) Operațiunile din cadrul programelor de cooperare transfrontalieră sunt selectate de către CMM.

Pentru selectarea operațiunilor, CMM poate institui un comitet director care acționează sub răspunderea sa.

(2) Operațiunile selectate implică beneficiari din cel puțin două țări participante, dintre care cel puțin unul este dintr-un stat membru. O operațiune poate fi pusă în aplicare într-o singură țară participantă, cu condiția să se identifice efectele și beneficiile transfrontaliere.

(3) Beneficiarii cooperează în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a operațiunilor. De asemenea, cooperează în aspectele legate de personal sau de finanțarea operațiunilor.

Articolul 40

Beneficiari

(1) În cazul în care există doi sau mai mulți beneficiari pentru o operațiune în cadrul unui program de cooperare transfrontalieră, unul dintre ei este desemnat de către toți beneficiarii ca beneficiar principal.

(2) Beneficiarul principal îndeplinește următoarele sarcini:

(a) stabilește modalitățile cu alți beneficiari într-un acord care cuprinde, printre altele, dispoziții care garantează buna gestiune financiară a fondurilor alocate operațiunii, inclusiv modalitățile de recuperare a sumelor plătite în mod nejustificat;

(b) își asumă responsabilitatea de a asigura punerea în aplicare a întregii operațiuni;

(c) se asigură că cheltuielile prezentate de toți beneficiarii au fost suportate în punerea în aplicare a operațiunii și corespund activităților convenite de către toți beneficiarii, în conformitate cu documentul furnizat de autoritatea de management, astfel cum se prevede la alineatul (6);

(d) se asigură că cheltuielile prezentate de alți beneficiari au fost verificate de către un controlor (controlori) în cazul în care această verificare nu este efectuată de către autoritatea de management în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013.

(3) În cazul în care nu se prevede altfel în dispozițiile menționate la alineatul (2) litera (a), beneficiarul principal se asigură că ceilalți beneficiari primesc suma totală a sprijinului public cât mai repede posibil și integral. Nu se deduce sau reține nicio sumă și nu se percepe nicio taxă specifică sau altă taxă cu efect echivalent care ar reduce sumele respective pentru ceilalți beneficiari.

(4) Beneficiarii principali sau unici își au sediul într-o țară participantă.

(5) Fără a aduce atingere articolului 39 alineatul (2) din prezentul regulament, o grupare europeană de cooperare teritorială instituită în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1082/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) sau o altă entitate juridică înființată în conformitate cu legislația uneia dintre țările participante se poate înscrie ca beneficiar unic pentru o operațiune, cu condiția ca aceasta să fie instituită de către autoritățile și organismele publice din cel puțin două țări participante.

(6) Autoritatea de management furnizează beneficiarului principal sau beneficiarului unic pentru fiecare operațiune un document care stabilește condițiile aplicabile sprijinului pentru operațiune, inclusiv cerințele specifice privind produsele sau serviciile care urmează a fi furnizate în cadrul operațiunii, planul de finanțare și termenul de execuție.

Articolul 41

Evaluare

(1) Evaluările sunt efectuate de către experți interni sau externi care sunt independenți din punct de vedere funcțional de autoritățile responsabile pentru punerea în aplicare a programului. Toate evaluările se fac publice.

(2) Țările participante efectuează împreună o evaluare *ex ante* în conformitate cu articolul 55 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

(3) Se aplică dispozițiile articolului 56 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 privind evaluarea în timpul perioadei de programare.

(4) Se aplică dispozițiile articolului 57 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 privind evaluarea *ex post*.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1082/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind o grupare europeană de cooperare teritorială (GECT) (JO L 210, 31.7.2006, p. 19).

Articolul 42

Raportare, informare și comunicare

(1) Se aplică dispozițiile articolului 14 din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 privind rapoartele de implementare.

(2) Reuniunea de reexaminare anuală se organizează în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013.

(3) Până la 31 ianuarie, 31 iulie și, respectiv, 31 octombrie a fiecărui an, autoritatea de management transmite în format electronic către Comisie, în scopul monitorizării, pentru fiecare program transfrontalier și axă prioritară:

(a) costurile eligibile publice și totale ale operațiunilor și numărul operațiunilor selectate să beneficieze de sprijin;

(b) cheltuielile totale eligibile declarate de beneficiari către autoritatea de management.

În plus, informațiile transmise până la 31 ianuarie conțin datele menționate la literele (a) și (b) defalcate pe categorii de intervenție. Se consideră că aceste informații transmise îndeplinesc cerința pentru prezentarea datelor financiare prevăzută la articolul 50 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

O estimare a sumei pentru care autoritatea de management preconizează să depună cererile de plată pentru exercițiul financiar în curs și pentru exercițiile următoare însoțește transmiterea datelor care trebuie prezentate până la 31 ianuarie și, respectiv, 31 iulie.

Data de raportare pentru datele transmise în temeiul prezentului alineat este sfârșitul lunii anterioare lunii de depunere.

(4) Autoritatea de management coordonează sarcinile legate de cerințele privind informarea, publicitatea și transparența în temeiul articolului 24 alineatele (1) și (3) din prezentul regulament.

Prin derogare de la articolul 25 din prezentul regulament, autoritatea de management răspunde de activitățile de informare și de comunicare, astfel cum se prevede la articolele 115 și 116 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

Articolul 43

Eligibilitatea și caracterul durabil

(1) Prin derogare de la articolul 15 alineatul (1) din prezentul regulament, cheltuielile sunt eligibile pentru finanțare în cadrul asistenței IPA II pentru cooperare transfrontalieră:

(a) în cazul în care au fost suportate de către un beneficiar dintr-un stat membru și plătite între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2022; sau

(b) în cazul în care au fost suportate de către un beneficiar al unui beneficiar IPA II și plătite după prezentarea programului de cooperare transfrontalieră.

(2) În afara normelor prevăzute la articolul 15 alineatul (2) din prezentul regulament, asistența IPA II pentru cooperarea transfrontalieră nu acoperă:

(a) dobânda aferentă datoriei;

(b) taxa pe valoarea adăugată (TVA), cu excepția cazului în care aceasta nu poate fi recuperată în temeiul legislației naționale în materie de TVA;

(c) dezafectarea și construirea de centrale nucleare;

(d) investițiile pentru a realiza reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de activitățile care intră sub incidența anexei I la Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

(e) fabricarea, prelucrarea și comercializarea tutunului și a produselor din tutun;

(f) întreprinderile aflate în dificultate, astfel cum sunt definite în normele Uniunii privind ajutoarele de stat;

(g) investițiile în infrastructura aeroportuară, cu excepția celor legate de protecția mediului sau a celor însoțite de investițiile necesare pentru atenuarea ori reducerea impactului negativ al acestei infrastructuri asupra mediului.

Prin derogare de la articolul 15 alineatul (2) din prezentul regulament, achiziționarea de terenuri neconstruite și de terenuri construite în valoare de până la 10 % din cheltuielile totale eligibile ale operațiunii în cauză sunt eligibile pentru finanțare în cadrul asistenței IPA II pentru cooperare transfrontalieră. Pentru zonele abandonate și pentru cele utilizate anterior în industrie care includ clădiri, această limită este majorată la 15 %. În cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător, această limită poate fi majorată peste procentele anterioare respective pentru operațiunile privind conservarea mediului.

([1]) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

(3) Operațiunile nu sunt selectate pentru a beneficia de asistența IPA II în cazul în care au fost încheiate din punct de vedere material sau au fost puse în aplicare integral înainte ca cererea de finanțare în cadrul programului de cooperare transfrontalieră să fie depusă de către beneficiar la autoritatea de management, indiferent dacă toate plățile conexe au fost efectuate de către beneficiar.

(4) Articolul 61, articolul 65 alineatele (4), (6)-(9) și (11), articolele 66-68, articolul 69 alineatele (1) și (2) și articolul 71 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 privind granturile se aplică.

(5) În plus față de dispozițiile de la articolul 6 alineatul (2) din prezentul regulament, acordurile de finanțare pentru programele de cooperare transfrontalieră în temeiul prezentului capitol stabilesc ierarhia regulilor de eligibilitate aplicabile programului de cooperare transfrontalieră în cauză, în conformitate cu principiile stabilite la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013.

(6) Se aplică, de asemenea, dispozițiile articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 privind costurile de personal.

Articolul 44

Eligibilitatea în funcție de localizare

(1) Sub rezerva derogărilor menționate la alineatele (2) și (3), operațiunile sunt situate în zona vizată de program care cuprinde partea de teritoriu a țării participante, astfel cum este definită în programul de cooperare transfrontalieră relevant („zona vizată de program").

(2) Autoritatea de management poate accepta ca ansamblul sau o parte a unei operațiuni să fie pusă în aplicare în afara zonei vizate de program, dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

(a) operațiunea este în folosul zonei vizate de program;

(b) suma totală alocată în cadrul programului de cooperare transfrontalieră pentru operațiunile situate în afara zonei vizate de program nu depășește 20 % din sprijinul din partea Uniunii la nivel de program;

(c) obligațiile autorităților de management și de audit în ceea ce privește gestionarea, controlul și auditul privind operațiunea sunt îndeplinite de către autoritățile programului de cooperare transfrontalieră sau acestea încheie acorduri cu autoritățile din statul membru sau din țara terță în care operațiunea este pusă în aplicare.

(3) Pentru operațiunile privind asistența tehnică, activitățile promoționale și consolidarea capacității, cheltuielile pot fi suportate în afara zonei vizate de program în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (2) literele (a) și (c).

Articolul 45

Achizițiile

(1) Pentru atribuirea de către beneficiari a contractelor de servicii, de furnizare de bunuri și a contractelor de lucrări, procedurile de achiziții respectă dispozițiile părții a doua titlul IV capitolul 3 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și ale părții a doua titlul II capitolul 3 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 care se aplică în întreaga zonă vizată de program, atât pe teritoriul statului membru, cât și pe teritoriul beneficiarului/beneficiarilor IPA II.

(2) Pentru atribuirea de către autoritatea de management a contractelor de servicii, de furnizări de bunuri și de lucrări în cadrul alocării bugetare specifice pentru operațiuni de asistență tehnică, procedurile de achiziții aplicate de autoritatea de management pot fi cele menționate la alineatul (1) sau cele prevăzute de legislația națională.

Articolul 46

Gestiunea financiară, dezangajarea, examinarea și acceptarea conturilor, închiderea și corecțiile financiare

(1) Se aplică dispozițiile articolului 76 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 privind angajamentele bugetare.

(2) Se aplică articolele 77-80, 82-83, 129-132, 134-135 și 142 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 privind plățile. De asemenea, se aplică prevederile articolului 27 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 privind plățile într-un cont unic. Se aplică dispozițiile articolului 28 din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 privind utilizarea monedei euro.

(3) În ceea ce privește prefinanțarea, în urma deciziei Comisiei de adoptare a programului de cooperare transfrontalieră, o sumă unică de prefinanțare este plătită de către Comisie.

Cuantumul prefinanțării este de 50 % din primele trei angajamente bugetare ale programului.

Prefinanțarea poate fi plătită în două tranșe, dacă este cazul, în funcție de necesitățile bugetare.

Suma totală plătită ca prefinanțare se rambursează Comisiei în cazul în care în douăzeci și patru de luni de la data la care Comisia plătește prima tranșă a prefinanțării nu se trimite nicio cerere de plată în cadrul programului de cooperare transfrontalieră.

(4) Se aplică dispozițiile articolelor 86-88 și ale articolului 136 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 cu privire la dezangajare.

(5) De asemenea, se aplică dispozițiile articolelor 84 și 137-141 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 cu privire la examinarea și acceptarea conturilor, precum și cu privire la închidere.

(6) Se aplică dispozițiile articolului 85, ale articolului 122 alineatul (2) și ale articolelor 143-147 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 cu privire la corecții financiare și recuperări. Articolul 27 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013 se aplică, în egală măsură.

Articolul 47

Sistemele de gestiune și de control și auditul

(1) De asemenea, se aplică dispozițiile articolului 72 și ale articolului 122 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 cu privire la principiile generale ale sistemelor de gestiune și control.

(2) Se aplică dispozițiile articolului 128 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 privind cooperarea între Comisie și autoritățile de audit.

(3) Se aplică dispozițiile articolului 148 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 privind controlul proporțional al programelor de cooperare transfrontalieră.

Articolul 48

Întreruperea programelor de cooperare transfrontalieră

(1) În cazul în care niciunul dintre beneficiarii IPA II participanți nu a încheiat acordul de finanțare până la sfârșitul anului care urmează anului în care programul este adoptat, Comisia întrerupe programul de cooperare transfrontalieră.

Tranșele anuale în temeiul Fondului european de dezvoltare regională angajate deja sunt disponibile pe durata normală de utilizare a acestora, dar pot fi utilizate numai pentru activitățile care au loc exclusiv în statele membre în cauză și care au fost contractate anterior deciziei de întrerupere a Comisiei. Autoritatea de management transmite Comisiei raportul final în termen de trei luni de la încheierea contractelor, Comisia acționând în conformitate cu alineatele (2) și (3).

(2) În cazul în care programul de cooperare transfrontalieră nu poate fi pus în aplicare din cauza problemelor survenite în relațiile dintre țările participante și în alte cazuri justificate corespunzător, Comisia poate decide să întrerupă programul înainte de data de expirare a perioadei de execuție, la cererea CMM sau din proprie inițiativă, după ce a consultat CMM.

În cazul în care programul este întrerupt, autoritatea de management transmite raportul final în termen de șase luni de la decizia Comisiei. După validarea plăților de prefinanțare anterioare, Comisia plătește soldul final sau, dacă este cazul, emite un ordin de recuperare. De asemenea, Comisia dezangajează soldul angajamentelor.

Ca alternativă, se poate decide reducerea alocării programului la domeniul de aplicare al programului în conformitate cu articolul 31 alineatul (5).

(3) În cazurile menționate la alineatele (1) și (2), sprijinul neangajat de la Fondul european de dezvoltare regională care corespunde tranșelor anuale neangajate încă sau tranșelor anuale angajate și dezangajate total sau parțial în cursul aceluiași exercițiu bugetar și care nu au fost realocate unui alt program din aceeași categorie a programelor de cooperare externă se alocă programelor de cooperare transfrontalieră internă în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1299/2013.

Asistența IPA II care corespunde tranșelor anuale neangajate încă sau tranșelor anuale angajate și dezangajate total sau parțial în cursul aceluiași exercițiu bugetar se utilizează pentru finanțarea altor programe sau proiecte eligibile pentru asistența IPA II.

CAPITOLUL III

Cooperarea transfrontalieră între beneficiarii IPA II sau între beneficiarii IPA II și țările care intră în sfera Instrumentului european de vecinătate

Articolul 49

Programare

(1) Programele de cooperare transfrontalieră sunt întocmite în conformitate cu modelul de program pus la dispoziție de către Comisie și sunt pregătite în comun de țările participante și se prezintă Comisiei pe cale electronică.

(2) Un program de cooperare transfrontalieră este format din priorități tematice, în conformitate cu articolul 29.

Articolul 50

Asistență tehnică

Cuantumul asistenței IPA II care urmează să fie alocată pentru asistență tehnică se limitează la 10 % din suma totală alocată programului de cooperare transfrontalieră.

Articolul 51

Modalități de punere în aplicare

(1) Programele de cooperare transfrontalieră menționate la literele (b) și (c) de la articolul 27 se pun în aplicare în cadrul gestiunii directe sau indirecte.

(2) Programele de cooperare transfrontalieră sunt gestionate de o autoritate contractantă, astfel cum este definită în decizia de punere în aplicare a Comisiei prin care se aprobă programul de cooperare transfrontalieră relevant.

Articolul 52

Structuri și autorități

(1) Structurile următoare sunt implicate în gestionarea programelor de cooperare transfrontalieră din cadrul beneficiarilor IPA II:

(a) coordonatorii IPA la nivel național din țările participante la acest program de cooperare transfrontalieră conform articolului 4 și, dacă este cazul, coordonatorii cooperării teritoriale;

(b) ordonatorul de credite național și structura de gestiune, astfel cum sunt menționate la articolul 7, ale beneficiarului IPA II participant în care își are sediul autoritatea contractantă atunci când programul transfrontalier este pus în aplicare în cadrul gestiunii indirecte;

(c) structurile de execuție din toate țările participante care cooperează strâns în programarea și punerea în aplicare a programului de cooperare transfrontalieră relevant. În cazul gestiunii indirecte, structura de execuție cuprinde o autoritate contractantă;

(d) autoritatea de audit, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (3), atunci când programul transfrontalier este pus în aplicare în cadrul gestiunii indirecte. În cazul în care nu are autorizația de a efectua funcțiile prevăzute la articolul 12, Comisia este asistată de un grup de auditori compus din câte un reprezentant al fiecărei țări participante la programul de cooperare transfrontalieră.

(2) Beneficiarii IPA II și țările din sfera Instrumentului european de vecinătate care participă la un program de cooperare transfrontalieră instituie un CMM care îndeplinește, de asemenea, rolul de comitet sectorial de monitorizare menționat la articolul 19.

(3) Se instituie un secretariat tehnic comun care să asiste Comisia, structurile de execuție și CMM.

(4) Rolurile și responsabilitățile acestor structuri se definesc în acordul-cadru menționat la articolul 5.

(5) În cadrul gestiunii indirecte, țările participante încheie un acord bilateral care stabilește responsabilitățile lor respective pentru punerea în aplicare a programului de cooperare transfrontalieră relevant. Cerințele minime pentru un astfel de acord bilateral se definesc în acordul-cadru menționat la articolul 5.

Articolul 53

Selecția operațiunilor

(1) Operațiunile selectate în cadrul unui program de cooperare transfrontalieră au impact și beneficii transfrontaliere clare.

(2) Operațiunile din cadrul programelor de cooperare transfrontalieră sunt selectate de autoritatea contractantă prin intermediul cererilor de propuneri pentru întreaga zonă eligibilă.

(3) Țările participante pot, de asemenea, identifica operațiuni în afara cererii de propuneri. În acest caz, operațiunile trebuie să fie menționate în mod expres în programul de cooperare transfrontalieră menționat la articolul 49.

(4) Operațiunile selectate pentru cooperarea transfrontalieră implică beneficiari din cel puțin două țări participante. Beneficiarii cooperează în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a operațiunilor. De asemenea, cooperează în aspectele legate de personal sau de finanțarea operațiunilor, sau ambele aspecte.

(5) O operațiune poate fi pusă în aplicare într-o singură țară participantă, cu condiția să se identifice efectele și beneficiile transfrontaliere.

Articolul 54

Beneficiari

(1) Pentru programele de cooperare transfrontalieră menționate la articolul 27 litera (b), beneficiarii au sediul într-un beneficiar IPA II. Pentru programele de cooperare transfrontalieră menționate la articolul 27 litera (c), beneficiarul are sediul într-un beneficiar IPA II sau într-o țară din sfera Instrumentului european de vecinătate.

(2) Unul dintre beneficiarii care participă la o anumită operațiune este desemnat de către toți beneficiarii ca beneficiar principal.

(3) Beneficiarul principal își asumă responsabilitatea de a asigura execuția financiară a întregii operațiuni, de a monitoriza aplicarea operațiunii conform condițiilor stabilite în contract și de a stabili modalitățile cu alți beneficiari pentru a garanta buna gestiune financiară a fondurilor alocate operațiunii, inclusiv modalitățile de recuperare a sumelor plătite în mod necuvenit.

TITLUL VII

AGRICULTURĂ ȘI DEZVOLTARE RURALĂ

Articolul 55

Dispoziții specifice privind programele de dezvoltare rurală

(1) Ca parte a domeniului de politică „agricultură și dezvoltare rurală”, programele de dezvoltare rurală sunt întocmite la nivel național, fiind pregătite de autoritățile competente desemnate de beneficiarul IPA II și prezentate Comisiei după consultarea părților interesate adecvate.

(2) Programele de dezvoltare rurală sunt puse în aplicare de către beneficiarii IPA II pe baza gestiunii indirecte în conformitate cu articolul 58 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și finanțează tipuri de acțiune selectate, astfel cum se prevede în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(3) Structura de execuție care urmează să fie stabilită în conformitate cu articolul 10 pentru programele de dezvoltare rurală este alcătuită din următoarele autorități distincte care lucrează în strânsă cooperare:

(a) autoritatea de management, aceasta fiind un organism public care acționează la nivel național, va răspunde de pregătirea și punerea în aplicare a programelor, inclusiv selectarea măsurilor și publicitate, coordonare, evaluare, monitorizare a programului în cauză, precum și de raportare și va fi gestionată de un înalt funcționar cu răspunderi exclusive; și

(b) Agenția IPA pentru Dezvoltare Rurală, cu funcții de o natură similară unei agenții de plăți din statele membre, va fi responsabilă de publicitatea, selecția proiectelor, precum și de autorizarea, de controlul și de contabilizarea angajamentelor și plăților, precum și de execuția plăților.

(4) Prin derogare de la articolul 15 alineatul (1), cheltuielile pentru asistența tehnică cu scopul de a susține activitatea de pregătire a programelor de dezvoltare rurală și crearea sistemelor de gestiune și control pot fi eligibile înainte de data adoptării deciziei Comisiei de aprobare a programului de dezvoltare rurală, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2014.

(5) Pentru a stabili ponderea cheltuielilor publice ca procent din costul total eligibil al investiției, nu se ține cont de ajutorul național pentru facilitarea accesului la împrumuturile acordate fără nicio contribuție din partea Uniunii, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 231/2014.

(6) Proiectele de investiții din cadrul programelor de dezvoltare rurală sunt în continuare eligibile pentru finanțare din partea Uniunii, cu condiția ca, în termen de cinci ani de la plata finală efectuată de structura de execuție, acestea să nu sufere o modificare importantă.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 487).

TITLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 56

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 mai 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 448/2014 AL COMISIEI

din 2 mai 2014

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1035/2011 prin actualizarea trimiterilor la anexele la Convenția de la Chicago

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 550/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 privind prestarea de servicii de navigație aeriană în cerul unic european (regulamentul privind prestarea de servicii) ([1]), în special articolele 4, 6 și 7,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 februarie 2008 privind normele comune în domeniul aviației civile și instituirea unei Agenții Europene de Siguranță a Aviației și de abrogare a Directivei 91/670/CEE a Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 1592/2002 și a Directivei 2004/36/CE ([2]), în special articolul 8b alineatul (6),

întrucât:

(1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1035/2011 al Comisiei ([3]) stabilește norme de aplicare pentru furnizarea de servicii de navigație aeriană. Aceste norme implementează standardele și obligațiile prevăzute în Convenția privind aviația civilă internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944 („Convenția de la Chicago"), în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) și la articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008.

(2) Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) a amendat recent anexele 3, 4, 10, 11, 14 și 15 la Convenția de la Chicago. Amendamentele aduse anexelor 3, 4, 10, 11 și amendamentul 11-A la anexele 14 și 15 au intrat în vigoare la 14 noiembrie 2013, în timp ce amendamentul 11-B la anexa 14 urmează să intre în vigoare la 14 noiembrie 2014.

(3) Potrivit considerentului 14 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1035/2011, până la transpunerea integrală a standardelor OACI relevante în legislația Uniunii, furnizorii de servicii de navigație aeriană trebuie să își desfășoare activitatea în conformitate cu standardele OACI relevante. Acest lucru se aplică și cu privire la standardele revizuite care rezultă din amendamentele recente ale anexelor la Convenția de la Chicago. Trimiterile la convenție din textul Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1035/2011 ar trebui așadar actualizate în consecință.

(4) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru cerul unic instituit în temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 549/2004,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1035/2011 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

([1]) JO L 96, 31.3.2004, p. 10.
([2]) JO L 79, 19.3.2008, p. 1.
([3]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1035/2011 al Comisiei din 17 octombrie 2011 de stabilire a cerințelor comune pentru furnizarea de servicii de navigație aeriană și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 482/2008 și (UE) nr. 691/2010 (JO L 271, 18.10.2011, p. 23).
([4]) Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 de stabilire a cadrului pentru crearea cerului unic european (regulamentul-cadru) (JO L 96, 31.3.2004, p. 1).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 mai 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

ANEXĂ

1. În anexa I punctul 2.2.1, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Informațiile enumerate la literele (a) și (b) trebuie să fie în concordanță cu planul de performanță național sau al blocului funcțional de spațiu aerian, menționat la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 549/2004, și, în privința datelor referitoare la siguranță, în concordanță cu programul de siguranță a statului menționat în standardul 3.1.1 din anexa 19 la Convenția privind aviația civilă internațională, dacă este cazul."

2. În anexa II punctul 4, literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) anexa 10 privind telecomunicațiile aeronautice, volumul II privind procedurile de comunicații, inclusiv procedurile pentru serviciile de navigație aeriană (PANS), ediția a 6-a din octombrie 2001, inclusiv toate amendamentele până la nr. 88-A inclusiv;

(c) anexa 11 privind serviciile de trafic aerian, ediția a 13-a din iulie 2001, inclusiv toate amendamentele până la nr. 49 inclusiv și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 923/2012 (*), dacă este cazul.

(*) (*) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 923/2012 al Comisiei din 26 septembrie 2012 de stabilire a regulilor comune ale aerului și a dispozițiilor operaționale privind serviciile și procedurile din navigația aeriană și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1035/2011 și a Regulamentelor (CE) nr. 1265/2007, (CE) nr. 1794/2006, (CE) nr. 730/2006, (CE) nr. 1033/2006 și (UE) nr. 255/2010 (JO L 281, 13.10.2012, p. 1)."

3. În anexa III punctul 2, literele (a), (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) fără a aduce atingere Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 923/2012, anexa 3 privind serviciile meteorologice pentru navigația aeriană internațională, ediția a 18-a din iulie 2013, inclusiv toate amendamentele până la nr. 76 inclusiv;

(b) anexa 11 privind serviciile de trafic aerian, ediția a 13-a din iulie 2001, inclusiv toate amendamentele până la nr. 49 inclusiv și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 923/2012, dacă este cazul;

(c) fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 139/2014 (**), anexa 14 privind aerodromurile, în versiunile următoare:

(i) volumul I privind proiectarea și exploatarea tehnică a aerodromurilor, ediția a 6-a din iulie 2013, inclusiv toate amendamentele până la nr. 11-A inclusiv și, începând de la 13 noiembrie 2014, inclusiv amendamentul 11-B;

(ii) volumul II privind eliporturile, ediția a 4-a din iulie 2013, inclusiv toate amendamentele până la nr. 5 inclusiv.

(**) (*) Regulamentul (UE) nr. 139/2014 al Comisiei din 12 februarie 2014 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la aerodromuri în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 44, 14.2.2014, p. 1)."

4. În anexa IV punctul 2, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) următoarele anexe la Convenția privind aviația civilă internațională, în măsura în care acestea sunt relevante pentru furnizarea de servicii de informare aeronautică în spațiul aerian în cauză:

(i) anexa 3 privind serviciile meteorologice pentru navigația aeriană internațională, ediția a 18-a din iulie 2013, inclusiv toate amendamentele până la nr. 76 inclusiv;

(ii) anexa 4 privind hărțile aeronautice, ediția a 11-a din iulie 2009, inclusiv toate amendamentele până la nr. 57 inclusiv;

(iii) fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 73/2010, anexa 15 privind serviciile de informare aeronautică, ediția a 14-a din iulie 2013, inclusiv toate amendamentele până la nr. 37 inclusiv."

5. În anexa V punctul 3, literele (a)-(e) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) volumul I privind asistența radio pentru navigație, ediția a 6-a din iulie 2006, inclusiv toate amendamentele până la nr. 88-A inclusiv;

(b) volumul II privind procedurile de comunicații, inclusiv procedurile pentru serviciile de navigație aeriană (PANS), ediția a 6-a din octombrie 2001, inclusiv toate amendamentele până la nr. 88-A inclusiv;

(c) volumul III privind sistemele de comunicații, ediția a 2-a din iulie 2007, inclusiv toate amendamentele până la nr. 88-A inclusiv;

(d) volumul IV privind sistemele radar de supraveghere și sistemele anticoliziune, ediția a 4-a din iulie 2007, inclusiv toate amendamentele până la nr. 88-A inclusiv;

(e) volumul V privind utilizarea spectrului de radiofrecvențe aeronautice, ediția a 3-a din iulie 2013, inclusiv toate amendamentele până la nr. 88-A inclusiv."

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 449/2014 AL COMISIEI

din 2 mai 2014

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 498/2012 privind alocarea contingentelor tarifare aplicabile exporturilor de lemn din Federația Rusă către Uniunea Europeană

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia 2012/105/UE a Consiliului din 14 decembrie 2011 privind semnarea, în numele Uniunii, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului sub formă de schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Federația Rusă cu privire la administrarea contingentelor tarifare care se aplică exporturilor de lemn din Federația Rusă în Uniunea Europeană și a Protocolului între Uniunea Europeană și Guvernul Federației Ruse privind modalitățile tehnice adoptate în temeiul acordului menționat ([1]), în special articolul 4,

întrucât:

(1) La 22 august 2012, Federația Rusă a aderat la Organizația Mondială a Comerțului. Angajamentele asumate de Federația Rusă includ contingente tarifare pentru exportul anumitor tipuri specificate de lemn de conifere, din care o parte a fost alocată exporturilor către Uniune. Modalitățile de administrare a respectivelor contingente tarifare sunt stabilite în Acordul sub formă de schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Federația Rusă cu privire la administrarea contingentelor tarifare care se aplică exporturilor de lemn din Federația Rusă în Uniunea Europeană ([2]) („acordul") și în Protocolul ([3]) între Uniunea Europeană și Guvernul Federației Ruse privind modalitățile tehnice adoptate în temeiul acordului („protocolul"). Acordul și protocolul au fost semnate la data de 16 decembrie 2011. Acestea au fost aplicate cu titlu provizoriu de la data aderării Federației Ruse la Organizația Mondială a Comerțului.

(2) În temeiul articolului 4 din Decizia 2012/105/UE, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 498/2012 al Comisiei ([4]) a stabilit regulile privind alocarea contingentelor tarifare aplicabile exporturilor de lemn din Federația Rusă către Uniunea Europeană. Regulamentul respectiv va înceta să se aplice de la data la care protocolul încetează să fie aplicat cu titlu provizoriu.

(3) În timp ce acordul și protocolul se aplică în continuare cu titlu provizoriu, în așteptarea finalizării procedurilor necesare pentru încheierea acestora, experiența acumulată prin punerea în aplicare a Regulamentului (UE) de punere în aplicare nr. 498/2012 în primele trei perioade contingentare a demonstrat necesitatea de a modifica articolul 15 din regulamentul menționat pentru a se lua în considerare rata scăzută de utilizare a contingentelor tarifare în cursul primelor trei perioade contingentare. Suspendarea reducerii plafoanelor de import prevăzute la articolele 13 și 14 în cursul perioadei contingentare 2015 este necesară pentru a promova utilizarea deplină de către importatorii tradiționali în special a contingentelor tarifare alocate exporturilor către Uniune.

(4) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 498/2012 ar trebui modificat în consecință.

(5) Măsurile prevăzute în prezentul regulament de punere în aplicare sunt conforme cu avizul Comitetului lemnului stabilit prin Decizia 2012/105/UE a Consiliului,

---

([1]) Decizia Consiliului din 14 decembrie 2011 privind semnarea, în numele Uniunii, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului sub formă de schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Federația Rusă cu privire la administrarea contingentelor tarifare care se aplică exporturilor de lemn din Federația Rusă în Uniunea Europeană și a Protocolului între Uniunea Europeană și guvernul Federației Ruse privind modalitățile tehnice adoptate în temeiul acordului menționat (JO L 57, 29.2.2012, p. 1).

([2]) Acord sub formă de schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Federația Rusă cu privire la administrarea contingentelor tarifare care se aplică exporturilor de lemn din Federația Rusă în Uniunea Europeană (JO L 57, 29.2.2012, p. 3).

([3]) Protocol între Uniunea Europeană și Guvernul Federației Ruse privind modalitățile tehnice adoptate în temeiul Acordului sub formă de schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Federația Rusă cu privire la administrarea contingentelor tarifare care se aplică exporturilor de lemn din Federația Rusă în Uniunea Europeană (JO L 57, 29.2.2012, p. 5).

([4]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 498/2012 al Comisiei din 12 iunie 2012 privind alocarea contingentelor tarifare aplicabile exporturilor de lemn din Federația Rusă către Uniunea Europeană (JO L 152, 13.6.2012, p. 28).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Articolul 15 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 498/2012 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 15*

(1) În cazul în care condițiile pentru reducerea plafoanelor de import prevăzute la articolele 13 și 14 sunt îndeplinite simultan, se aplică numai reducerea cu valoarea cea mai mare (R_i sau r_i).

(2) Dispozițiile de la articolele 13 și 14 nu se aplică în prima perioadă contingentară de după primele trei perioade contingentare.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 mai 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 450/2014 AL COMISIEI

din 30 aprilie 2014

de modificare pentru a 213-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități asociate cu rețeaua Al-Qaida

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități asociate cu rețeaua Al-Qaida ([1]), în special articolul 7 alineatul (1) litera (a) și articolul 7a alineatul (5),

întrucât:

(1) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 conține lista persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice în temeiul regulamentului respectiv.

(2) La 15 aprilie 2014, Comitetul pentru sancțiuni al Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (CSONU) a hotărât să elimine o persoană fizică de pe lista sa de persoane, grupuri și entități cărora ar trebui să li se aplice înghețarea fondurilor și a resurselor economice, după ce a analizat cererea prezentată de această persoană pentru eliminarea sa de pe listă, precum și raportul cuprinzător al Ombudsmanului întocmit în temeiul Rezoluției 1904(2009) a CSONU.

(3) Prin urmare, anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 ar trebui actualizată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 aprilie 2014.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Șef al Serviciului Instrumente de Politică Externă

([1]) JO L 139, 29.5.2002, p. 9.

ANEXĂ

În anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 se elimină următoarea mențiune de la rubrica „Persoane fizice”:

„Youssef Ben Abdul Baki Ben Youcef **Abdaoui** [*alias* (a) Abu Abdullah, (b) Abdellah, (c) Abdullah, (d) Abou Abdullah, (e) Abdullah Youssef]. Adresa: Via Torino 8/B, Cassano Magnago (VA), Italy. Data nașterii: 4.9.1966. Locul nașterii: Kairouan, Tunisia. Cetățenia: tunisiană. Pașaport nr.: G025057 (pașaport tunisian emis la 23.6.1999 și expirat la 5.2.2004). Număr național de identificare: AO 2879097 (carte de identitate italiană valabilă până la 30.10.2012). Alte informații: (a) număr italian de identificare fiscală: BDA YSF 66P04 Z352Q; (b) interdicție de intrare în spațiul Schengen; (c) numele mamei: Fatima Abdaoui; (d) membru al unei organizații care operează în Italia și care are legături directe cu organizația Al-Qaida în Maghrebul islamic. Data desemnării menționată la articolul 2a alineatul (4) litera (b): 25.6.2003.”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 451/2014 AL COMISIEI

din 2 mai 2014

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP") ([1]),

având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ([2]), în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

(1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.

(2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 mai 2014.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA
Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

([1]) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.
([2]) JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ([1])	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	CL	173,8
	MA	40,5
	MK	102,8
	TN	109,1
	TR	97,3
	ZZ	104,7
0707 00 05	MA	35,6
	TR	133,7
	ZZ	84,7
0709 93 10	MA	70,8
	TR	112,1
	ZA	31,4
	ZZ	71,4
0805 10 20	EG	49,6
	IL	91,1
	MA	48,7
	TN	64,4
	TR	63,3
	ZZ	63,4
0805 50 10	MA	35,6
	TR	89,9
	ZZ	62,8
0808 10 80	AR	118,6
	BR	86,6
	CL	104,3
	CN	98,7
	MK	30,8
	NZ	147,4
	US	158,7
	ZA	118,0
	ZZ	107,9

([1]) Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA COMITETULUI POLITIC ȘI DE SECURITATE ATALANTA/2/2014

din 29 aprilie 2014

privind acceptarea contribuției unei țări terțe la operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei (Atalanta) și de modificare a Deciziei ATALANTA/3/2009

(2014/244/PESC)

COMITETUL POLITIC ȘI DE SECURITATE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 38 paragraful al treilea,

având în vedere Acțiunea comună 2008/851/PESC a Consiliului din 10 noiembrie 2008 privind operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei ([1]), în special articolul 10,

având în vedere Decizia Comitetului politic și de securitate ATALANTA/3/2009 din 21 aprilie 2009 privind instituirea unui Comitet al contribuitorilor pentru operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei (Atalanta) (2009/369/PESC) ([2]),

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Acțiunea comună 2008/851/PESC, Consiliul a autorizat Comitetul politic și de securitate (COPS) să adopte deciziile corespunzătoare privind acceptarea contribuțiilor propuse din partea statelor terțe.

(2) În urma recomandării privind o contribuție din partea Noii Zeelande adresată de comandantul operației UE la 11 martie 2014 și a avizului Comitetului militar al Uniunii Europene din 25 martie 2014, contribuția din partea Noii Zeelande ar trebui să fie acceptată.

(3) Decizia Comitetului politic și de securitate ATALANTA/3/2009 ar trebui modificată în consecință pentru a elimina anexa care enumeră statele terțe a căror contribuție a fost acceptată.

(4) În conformitate cu articolul 5 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la elaborarea și la punerea în aplicare a deciziilor și a acțiunilor Uniunii care au implicații în materie de apărare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Contribuția Noii Zeelande la operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei (Atalanta) este acceptată și este considerată semnificativă.

(2) Noua Zeelandă este scutită de contribuții financiare la bugetul Atalanta.

Articolul 2

Decizia Comitetului politic și de securitate ATALANTA/3/2009 se modifică după cum urmează:

1. la articolul 2 alineatul (1) a doua liniuță, cuvintele „astfel cum sunt menționate în anexă” se elimină;

2. anexa se elimină.

([1]) JO L 301, 12.11.2008, p. 33.
([2]) JO L 122, 6.5.2009, p. 9.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 29 aprilie 2014.

Pentru Comitetul politic și de securitate
Președintele
W. STEVENS

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 28 aprilie 2014

privind recunoașterea cadrului juridic și de supraveghere al Braziliei ca fiind echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/245/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit ([1]), în special articolul 5 alineatul (6),

întrucât:

(1) La 22 octombrie 2012, Comisia a acordat un mandat Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), solicitând avizul acesteia în legătură cu evaluarea tehnică a cadrului juridic și de supraveghere al Braziliei pentru agențiile de rating de credit (agenții de rating).

(2) În avizul tehnic emis la 31 mai 2013, ESMA a precizat că, din perspectiva efectelor sale, cadrul juridic și de supraveghere al Braziliei pentru agențiile de rating de credit este comparabil cu cel prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.

(3) În temeiul articolului 5 alineatul (6) paragraful al doilea din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, trebuie îndeplinite trei condiții pentru ca un cadru juridic și de supraveghere al unei țări terțe să poată fi considerat echivalent cu cerințele regulamentului respectiv.

(4) Conform primei condiții, agențiile de rating din țara terță trebuie să facă obiectul autorizării sau înregistrării și să fie supuse în permanență unei supravegheri și unor controale eficace. Cadrul legislativ și de reglementare al Braziliei pentru agențiile de rating de credit este format din Regulamentul ICVM 521 al Comisiei pentru valori mobiliare și burse a Braziliei (*Comissão de Valores Mobiliários,* CVM), adoptat la 25 aprilie 2012 în temeiul Legii nr. 6.385 din 1976. Cadrul de reglementare impune agențiilor de rating obligația de a respecta toate dispozițiile Codului de conduită al Organizației Internaționale a Reglementatorilor de Valori Mobiliare (IOSCO). Toate actele cu putere de lege și normele administrative relevante au intrat în vigoare. În conformitate cu acest cadru de reglementare, agențiile de rating trebuie să fie înregistrate și sunt supravegheate în permanență de CVM. Cadrul juridic și de supraveghere al Braziliei conferă CVM o gamă largă de competențe, care îi permit să investigheze dacă agențiile de rating își respectă obligațiile legale. CVM poate examina registre contabile, evidențe sau documente, precum și orice alte fișiere, poate extrage exemple din acestea și poate solicita informații sau clarificări sub sancțiunea unei amenzi, fără a aduce atingere altor sancțiuni. Printre competențele CVM se numără, de asemenea, efectuarea de inspecții, cu sau fără notificare prealabilă, pentru a permite o supraveghere și un control eficace al agențiilor de rating, precum și competența de a impune sancțiuni agențiilor de rating care încalcă normele aplicabile. CVM poate impune agențiilor de rating, precum și oricărei persoane implicate în mod direct în procesul de rating, o serie de sancțiuni, de la avertismente, amenzi și suspendări până la anularea înregistrării agenției de rating. În cazul în care CVM constată că a fost săvârșită o infracțiune, aceasta trebuie să sesizeze Ministerul Public (*Ministério Público*). De asemenea, CVM poate să ia parte, la cerere, la litigiile care implică piața valorilor mobiliare, desfășurând în această situație diverse activități, de la colectarea de probe până la emiterea de avize juridice. Agențiile de rating trebuie să transmită CVM un formular de referință anual, precum și informații în urma producerii anumitor evenimente, cum ar fi atunci când se produce o modificare semnificativă a metodologiei, când se ia decizia de a

([1]) JO L 302, 17.11.2009, p. 1.

întrerupe un proces de rating de credit sau când o opinie preliminară nu a fost utilizată de un emitent la publicarea de informații în legătură cu o tranzacție. Până în septembrie 2013, toate agențiile de rating transmiseseră CVM formularele de referință actualizate, iar CVM a primit informații în urma producerii anumitor evenimente. CVM a examinat documentele și a solicitat unei agenții de rating să prezinte clarificări cu privire la un conflict de interese identificat, ceea ce agenția respectivă a și făcut. Acordul de cooperare încheiat între ESMA și CVM prevede schimbul de informații cu privire la măsurile de control și de supraveghere adoptate împotriva agențiilor de rating transfrontaliere. Pe această bază, ar trebui să se considere că agențiile de rating din Brazilia fac obiectul unor cerințe de autorizare sau de înregistrare echivalente cu cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, că dispozițiile privind supravegherea și controlul agențiilor de rating din Brazilia se aplică efectiv și că se asigură respectarea acestora.

(5) Conform celei de a doua condiții, agențiile de rating din țara terță sunt supuse unor norme obligatorii din punct de vedere juridic care sunt echivalente cu cele prevăzute la articolele 6-12 și în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, cu excepția articolelor 6a, 6b, 8a, 8b, 8c și 11a, precum și a punctului 3 litera (ba) și a punctelor 3a și 3b din secțiunea B a anexei I la regulamentul respectiv. Atunci când se evaluează îndeplinirea acestei condiții trebuie să se acorde atenția cuvenită articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 462/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) în ceea ce privește data de punere în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. În ceea ce privește guvernanța corporativă, cadrul juridic și de supraveghere al Braziliei impune agențiilor de rating, în cadrul procedurii de înregistrare, obligația de a avea o structură de guvernanță corporativă cu cel puțin doi directori, dintre care unul trebuie să fie independent și responsabil de respectarea normelor. Cadrul juridic și de supraveghere al Braziliei, care impune respectarea obligatorie a codului IOSCO, obligă agențiile de rating de credit să dispună de mecanisme corespunzătoare pentru a gestiona conflictele de interese. Codul de conduită al unei agenții de rating trebuie să prevadă adoptarea unor mecanisme pentru identificarea, eliminarea, gestionarea și publicarea situațiilor de conflict de interese. Cadrul Braziliei conține, de asemenea, norme detaliate privind externalizarea, ținerea evidențelor și confidențialitatea. Agențiile de rating trebuie să instituie o funcție oficială de revizuire a metodologiilor de rating, iar cadrul Braziliei cuprinde o gamă largă de cerințe în materie de informare cu privire la ratingurile de credit și la activitățile de rating, de exemplu obligația de a distribui în timp util deciziile privind ratingurile acordate, de a publica un document bazat pe performanța istorică a ratingurilor și de a publica un raport anual care să includă informații privind activitățile desfășurate. Prin urmare, cadrul juridic și de supraveghere al Braziliei ar trebui să aibă aceleași efecte ca și Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 în ceea ce privește gestionarea conflictelor de interese, procesele organizaționale și procedurile pe care agențiile de rating trebuie să le instituie, calitatea ratingurilor și a metodologiilor de rating, publicarea ratingurilor de credit și publicarea cu titlu general și în mod periodic a informațiilor cu privire la activitățile de rating de credit. Cadrul ar trebui să prevadă o protecție echivalentă în termeni de integritate, transparență, bună guvernanță a agențiilor de rating și fiabilitate a activităților de rating de credit.

(6) Conform celei de a treia condiții, regimul de reglementare al țării terțe trebuie să împiedice intervenția autorităților de supraveghere și a altor autorități publice din țara terță respectivă asupra conținutului ratingurilor de credit și asupra metodologiilor. Orice astfel de intervenție ar fi contrară principiului legalității, consacrat în Constituția Braziliei, conform căruia autoritățile publice pot acționa numai dacă dispun de o astfel de competență stabilită prin lege. În măsura în care se poate stabili cu siguranță, nu există nicio dispoziție legală prin care CVM sau orice altă autoritate publică să fie abilitată să influențeze conținutul ratingurilor de credit sau metodologiile de rating.

(7) În lumina factorilor analizați, condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (6) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 pot fi considerate ca fiind îndeplinite de cadrul juridic și de supraveghere al Braziliei pentru agențiile de rating de credit. Prin urmare, cadrul juridic și de supraveghere al Braziliei pentru agențiile de rating de credit ar trebui să fie considerat echivalent cu cadrul juridic și de supraveghere instituit de Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Comisia, informată de ESMA, ar trebui să continue să monitorizeze evoluția cadrului juridic și de supraveghere al Braziliei pentru agențiile de rating de credit și îndeplinirea condițiilor pe baza cărora a fost luată prezenta decizie.

(8) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, cadrul juridic și de supraveghere aplicabil agențiilor de rating de credit care este în vigoare în Brazilia este considerat echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 146, 31.5.2013, p. 1).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 28 aprilie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 28 aprilie 2014

privind recunoașterea cadrului juridic și de supraveghere al Argentinei ca fiind echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/246/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit ([1]), în special articolul 5 alineatul (6),

întrucât:

(1) La 22 octombrie 2012, Comisia a acordat un mandat Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), solicitând avizul acesteia în legătură cu evaluarea tehnică a cadrului juridic și de supraveghere al Argentinei pentru agențiile de rating de credit (agențiile de rating).

(2) În avizul tehnic emis la 31 mai 2013 și în actualizarea avizului tehnic emisă la 18 decembrie 2013, ESMA a precizat că, din perspectiva efectelor sale, cadrul juridic și de supraveghere al Argentinei pentru agențiile de rating de credit este comparabil cu cel prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.

(3) În temeiul articolului 5 alineatul (6) paragraful al doilea din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, trebuie îndeplinite trei condiții pentru ca un cadru juridic și de supraveghere al unei țări terțe să poată fi considerat echivalent cu cerințele regulamentului respectiv.

(4) Conform primei condiții, agențiile de rating din țări terțe trebuie să facă obiectul autorizării sau înregistrării și să fie supuse în permanență unei supravegheri și unor controale eficace. Cadrul juridic și de reglementare al Argentinei este în vigoare din 1992. Acesta a fost revizuit și consolidat recent, fiind format în prezent din următoarele acte, toate în vigoare: Legea nr. 26.831 („Legea privind piețele de capital”), adoptată la 29 noiembrie 2012 și completată prin Decretul nr. 1023/13 din 29 iulie 2013, care stabilește principiile generale cu privire la piețele de capital din Argentina, inclusiv principiile la nivel înalt care trebuie aplicate de agențiile de rating, și reglementările de punere în aplicare ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (*Comision Nacional de Valores,* CNV), care au fost adoptate prin Rezoluția generală nr. 622/2013. De asemenea, agențiile de rating trebuie să respecte toate dispozițiile Codului de conduită al Organizației Internaționale a Reglementatorilor de Valori Mobiliare (IOSCO). În conformitate cu acest cadru de reglementare, agențiile de rating trebuie să fie înregistrate și sunt supravegheate în permanență de CNV. Legea nr. 26.831 stabilește competențele de supraveghere și de sancționare ale CNV. Aceasta are competența de a efectua inspecții și investigații care vizează persoane fizice sau juridice, aflate sub autoritatea sa de supraveghere, de a solicita ajutorul autorităților de aplicare a legii, de a iniția acțiuni în instanță, precum și de a raporta infracțiuni. CNV efectuează, de două ori pe an, inspecții documentare și la fața locului care vizează fiecare agenție de rating înregistrată. În cazul încălcării dispozițiilor aplicabile, CNV poate impune sancțiuni, cum ar fi amenzi sau interdicția, pentru o perioadă de cel puțin cinci ani, de a desfășura activități în funcția de director, administrator, auditor sau membru al comitetului de rating. De asemenea, CNV poate aplica o suspendare temporară sau definitivă a persoanelor responsabile și poate retrage înregistrarea sau autorizația agențiilor de rating. CNV publică, pe site-ul său internet, un registru privind cazurile de aplicare a legislației, în care se precizează data la care sunt inițiate cazurile, decizia finală la care s-a ajuns și sancțiunile impuse. Acordul de cooperare încheiat între ESMA și CNV prevede schimbul de informații cu privire la măsurile de control și de supraveghere adoptate împotriva agențiilor de rating transfrontaliere. Pe această bază, ar trebui să se considere că agențiile de rating din Argentina fac obiectul unor cerințe de înregistrare echivalente cu cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, că dispozițiile privind supravegherea și controlul agențiilor de rating în Argentina se aplică efectiv și că se asigură respectarea acestora.

([1]) JO L 302, 17.11.2009, p. 1.

(5) Conform celei de a doua condiții, agențiile de rating din țara terță sunt supuse unor norme obligatorii din punct de vedere juridic care sunt echivalente cu cele prevăzute la articolele 6-12 și în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, cu excepția articolelor 6a, 6b, 8a, 8b, 8c și 11a, precum și a punctului 3 litera (ba) și a punctelor 3a și 3b din secțiunea B a anexei I la regulamentul respectiv. Atunci când se evaluează îndeplinirea acestei condiții trebuie să se acorde atenția cuvenită articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 462/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) în ceea ce privește data de punere în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Cadrul juridic și de supraveghere al Argentinei impune agențiilor de rating obligația de a fi conduse de un consiliu de administrație, responsabil de asigurarea administrării corecte și prudente a agenției de rating, de garantarea independenței în desfășurarea activităților de rating, precum și de identificarea, gestionarea, divulgarea și eliminarea în mod corespunzător a conflictelor de interese. În acest sens, agențiile de rating trebuie să adopte proceduri organizaționale și administrative adecvate și eficiente, precum și să prezinte și să păstreze, cu ajutorul Autostrăzii privind informațiile financiare (*Autopista de la informacion financiera*), informații privind conflictele de interese existente și potențiale în legătură cu membrii comitetului de rating, membrii consiliului de administrație, directorii și angajații. Agențiile de rating trebuie să instituie și să mențină un departament permanent și eficient de verificare a conformității, care să acționeze în mod independent și să fie subordonat direct consiliului de administrație. În ceea ce privește procesele și procedurile organizaționale, cadrul juridic și de supraveghere al Argentinei conține norme detaliate privind externalizarea, ținerea evidențelor și confidențialitatea. Agențiile de rating trebuie să efectueze o revizuire a metodologiilor, modelelor și ipotezelor principale de rating cel puțin o dată pe an, precum și să își monitorizeze și să își revizuiască ratingurile cel puțin de patru ori pe an. Cadrul Argentinei cuprinde o gamă largă de cerințe în materie de informare cu privire la ratingurile de credit și la activitățile de rating, cum ar fi utilizarea obligatorie a categoriilor de rating, obligația ca ratingurile de credit să fie publicate imediat după deliberarea comitetului de rating și pentru toate ratingurile, precum și obligația ca rapoartele de rating să fie transmise spre publicare pe site-ul de internet al CNV, cu ajutorul Autostrăzii privind informațiile financiare. Prin urmare, cadrul juridic și de supraveghere al Argentinei ar trebui să aibă aceleași efecte ca și Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 în ceea ce privește gestionarea conflictelor de interese, procesele organizaționale și procedurile pe care agențiile de rating trebuie să le instituie, calitatea ratingurilor și a metodologiilor de rating, publicarea ratingurilor de credit și publicarea cu titlu general și în mod periodic a informațiilor cu privire la activitățile de rating de credit. Ca atare, cadrul prevede o protecție echivalentă în termeni de integritate, transparență, bună guvernanță a agențiilor de rating și fiabilitate a activităților de rating de credit.

(6) Conform celei de a treia condiții, regimul de reglementare al țării terțe trebuie să împiedice intervenția autorităților de supraveghere și a altor autorități publice din țara terță respectivă asupra conținutului ratingurilor de credit și asupra metodologiilor. CNV este un organism administrativ și, prin urmare, face obiectul Legii privind procedura administrativă, și anume Legea 19.549 din 3 aprilie 1972. CNV ia măsuri prin intermediul unor acte administrative, în limita competențelor sale delegate. În măsura în care se poate stabili cu siguranță, nu există nicio dispoziție legală prin care CNV sau orice altă autoritate publică să fie abilitată să influențeze conținutul ratingurilor de credit sau metodologiile de rating.

(7) În lumina factorilor analizați, condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (6) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 pot fi considerate ca fiind îndeplinite de cadrul juridic și de supraveghere al Argentinei pentru agențiile de rating de credit. Prin urmare, cadrul juridic și de supraveghere al Argentinei pentru agențiile de rating de credit trebuie să fie considerat echivalent cu cadrul juridic și de supraveghere instituit de Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Comisia, informată de ESMA, ar trebui să continue să monitorizeze evoluția cadrului juridic și de supraveghere al Argentinei pentru agențiile de rating de credit și îndeplinirea condițiilor pe baza cărora a fost luată prezenta decizie.

(8) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, cadrul juridic și de supraveghere aplicabil agențiilor de rating de credit care este în vigoare în Argentina este considerat echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 146, 31.5.2013, p. 1).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 28 aprilie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 28 aprilie 2014

privind recunoașterea cadrului juridic și de supraveghere al Mexicului ca fiind echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/247/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit ([1]), în special articolul 5 alineatul (6),

întrucât:

(1) La 22 octombrie 2012, Comisia a acordat un mandat Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), solicitând avizul acesteia în legătură cu evaluarea tehnică a cadrului juridic și de supraveghere al Mexicului pentru agențiile de rating de credit (agențiile de rating).

(2) În avizul tehnic emis la 31 mai 2013, ESMA a precizat că, din perspectiva efectelor sale, cadrul juridic și de supraveghere al Mexicului pentru agențiile de rating este comparabil cu cel prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.

(3) În temeiul articolului 5 alineatul (6) paragraful al doilea din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, trebuie îndeplinite trei condiții pentru ca un cadru juridic și de supraveghere al unei țări terțe să poată fi considerat echivalent cu cerințele regulamentului respectiv.

(4) Conform primei condiții, agențiile de rating din țara terță trebuie să facă obiectul autorizării sau înregistrării și să fie supuse în permanență unei supravegheri și unor controale eficace. Începând din iulie 1993, agențiile de rating au fost reglementate și supravegheate de Comisia bancară și a valorilor mobiliare din Mexic (*Comisión Nacional Bancaria y de Valores,* CNBV). Din decembrie 1999, agențiile de rating trebuie să obțină o autorizație prealabilă din partea CNBV pentru a-și putea desfășura activitățile și a presta servicii de rating de credit. La 17 februarie 2013, Reglementările modificate privind agențiile de rating de credit (*Disposiciones Aplicables a las Institutiones Calificadoras de Valores*) care se aplică în prezent au fost publicate de către CNBV în jurnalul său oficial și au intrat în vigoare. CNBV are competența de a investiga orice acțiuni sau aspecte care pot sau ar putea constituie o încălcare a legislației. CNBV are competența de a solicita orice tip de informații și de documente, de a efectua inspecții la fața locului și de a convoca orice persoană care ar putea contribui la investigație. Agențiile de rating de credit pot face obiectul excluderii, suspendării activității sau revocării autorizației, pe bază permanentă sau temporară. CNBV este abilitată, de asemenea, să impună amenzi administrative. CNBV a pus în aplicare controale anuale ale conformității care vizează agențiile de rating de credit înregistrate și, pe baza acestora, a formulat observații și a impus sancțiuni. Acordul de cooperare încheiat între ESMA și CNBV prevede schimbul de informații cu privire la măsurile de control și de supraveghere adoptate împotriva agențiilor de rating transfrontaliere. Pe această bază, ar trebui să se considere că agențiile de rating din Mexic fac obiectul unor cerințe de autorizare sau de înregistrare echivalente cu cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, și că dispozițiile privind supravegherea și controlul agențiilor de rating din Mexic se aplică efectiv și că se asigură respectarea acestora.

(5) Conform celei de a doua condiții, agențiile de rating din țara terță trebuie să facă obiectul unor norme legale obligatorii care sunt echivalente cu cele prevăzute la articolele 6-12 și în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, cu excepția articolelor 6a, 6b, 8a, 8b, 8c și 11a, precum și a punctului 3 litera (ba) și a punctelor 3a și 3b din secțiunea B a anexei I la regulamentul respectiv. Atunci când se evaluează îndeplinirea acestei condiții trebuie să se acorde atenția cuvenită articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 462/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]) în ceea ce privește data de punere în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Cadrul privind guvernanța corporativă din Mexic impune agențiilor de rating

([1]) JO L 302, 17.11.2009, p. 1.
([2]) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 146, 31.5.2013, p. 1).

obligația de a constitui un consiliu de administrație, alcătuit din maximum 21 de directori, din care cel puțin 25 % să îndeplinească cerințele de independență. Directorii independenți dispun, printre altele, de competența de a elabora politici și metodologii de rating, de a asigura eficacitatea sistemului de control intern și de a monitoriza procesele de conformare și de guvernanță. Conflictele de interese trebuie identificate și eliminate și, dacă este cazul, responsabilul cu verificarea conformității trebuie să fie informat cu privire la orice conflict de interese potențial care ar putea influența ratingurile. Atunci când o agenție de rating identifică anumite conflicte de interese care ar putea influența ratingurile sale, aceasta trebuie să se abțină de la prestarea serviciilor. Cadrul Mexicului cuprinde cerințe organizaționale detaliate privind ținerea evidențelor și confidențialitatea și prevede că agențiile de rating își păstrează răspunderea deplină pentru activitățile externalizate. Entitățile care furnizează servicii de externalizare pentru agențiile de rating sunt, de asemenea, supuse supravegherii exercitate de CNBV. Agențiile de rating trebuie să instituie o funcție oficială de revizuire a metodologiilor și a modelelor de rating, iar cadrul Mexicului cuprinde o gamă largă de cerințe în materie de publicare cu privire la ratingurile de credit și la activitățile de rating. Prin urmare, cadrul juridic și de supraveghere al Mexicului ar trebui să aibă aceleași efecte ca și Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 în ceea ce privește gestionarea conflictelor de interese, procesele organizaționale și procedurile pe care agențiile de rating trebuie să le instituie, calitatea ratingurilor și a metodologiilor de rating, publicarea ratingurilor de credit și publicarea cu titlu general și în mod periodic a informațiilor cu privire la activitățile de rating de credit. Astfel, cadrul prevede o protecție echivalentă în materie de integritate, transparență, bună guvernanță a agențiilor de rating de credit și fiabilitate a activităților de rating de credit.

(6) Conform celei de a treia condiții, regimul de reglementare al țării terțe trebuie să împiedice intervenția autorităților de supraveghere și a altor autorități publice din țara terță respectivă asupra conținutului ratingurilor de credit și asupra metodologiilor. Conform Constituției Mexicului, autoritățile administrative sunt autorizate să acționeze numai atunci când dispun de o autoritate sau o competență expresă prevăzută în legislația aplicabilă. În măsura în care se poate stabili cu siguranță, nu există nicio dispoziție legală prin care CNBV sau orice altă autoritate publică să fie abilitată să influențeze conținutul ratingurilor de credit sau metodologiile de rating.

(7) În lumina factorilor analizați, condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (6) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 pot fi considerate ca fiind îndeplinite de cadrul juridic și de supraveghere al Mexicului pentru agențiile de rating de credit. Prin urmare, cadrul juridic și de supraveghere al Mexicului pentru agențiile de rating de credit ar trebui să fie considerat echivalent cu cadrul juridic și de supraveghere instituit de Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Comisia, informată de ESMA, ar trebui să continue să monitorizeze evoluția cadrului juridic și de supraveghere al Mexicului pentru agențiile de rating de credit și îndeplinirea condițiilor pe baza cărora a fost luată prezenta decizie.

(8) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În aplicarea articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, cadrul juridic și de supraveghere aplicabil agențiilor de rating de credit care este în vigoare în Mexic este considerat echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 28 aprilie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 28 aprilie 2014

privind recunoașterea cadrului juridic și de supraveghere al Singaporelui ca fiind echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/248/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit ([1]), în special articolul 5 alineatul (6),

întrucât:

(1) La 22 octombrie 2012, Comisia a acordat un mandat Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), solicitând avizul acesteia în legătură cu evaluarea tehnică a cadrului juridic și de supraveghere al Singaporelui pentru agențiile de rating de credit (agențiile de rating).

(2) În avizul tehnic emis la 31 mai 2013, ESMA a precizat că, din perspectiva efectelor sale, cadrul juridic și de supraveghere al Singaporelui pentru agențiile de rating este comparabil cu cel prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.

(3) În temeiul articolului 5 alineatul (6) paragraful al doilea din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, trebuie îndeplinite trei condiții pentru ca un cadru juridic și de supraveghere al unei țări terțe să poată fi considerat echivalent cu cerințele regulamentului respectiv.

(4) Conform primei condiții, agențiile de rating din țara terță trebuie să facă obiectul autorizării sau înregistrării și să fie supuse în permanență unei supravegheri și unor controale eficace. Cadrul legislativ și de reglementare al Singaporelui pentru agențiile de rating a intrat în vigoare la 17 ianuarie 2012. Autoritatea Monetară din Singapore (*Monetary Authority of Singapore* — MAS), care este banca centrală din Singapore, are competența de a emite legislație secundară pe baza Actului privind valorile mobiliare și contractele futures (SFA). În temeiul SFA, agențiile de rating au obligația să obțină o autorizație de prestare de servicii pe piețele de capital (*capital markets services* — CMS) pentru a putea furniza servicii de rating de credit în Singapore și sunt supravegheate în permanență de MAS. Printre reglementările MAS aplicabile agențiilor de rating, în calitate de titulari de autorizații CMS, se numără reglementările privind valorile mobiliare și contractele futures (acordarea autorizațiilor și conduita profesională) și reglementările privind valorile mobiliare și contractele futures (cerințele financiare și cerințele privind marjele pentru titularii de autorizații de prestare de servicii pe piețele de capital), precum și un cod de conduită obligatoriu din punct de vedere juridic pentru agențiile de rating. Cadrul juridic și de supraveghere al Singaporelui conferă MAS o gamă largă de competențe, care îi permit să investigheze dacă agențiile de rating își respectă obligațiile legale, în plus față de obligațiile agențiilor de rating de a informa în mod constant MAS cu privire la orice modificare a datelor acestora, precum și de a comunica MAS informații financiare. MAS are competența de a desfășura inspecții la titularii de autorizații CMS, iar agențiile de rating trebuie să permită accesul nelimitat al MAS la evidențele contabile, conturile și documentele acestora și să pună la dispoziție informațiile și echipamentele care ar putea fi necesare pentru efectuarea inspecției. MAS are autoritatea de a face copii după orice evidențe contabile furnizate sau de a intra în posesia acestora și poate face uz de competența sa de investigare pentru a impune furnizarea de documente. Până în aprilie 2012, în Singapore erau autorizate trei agenții de rating, iar în primele opt luni ale anului 2013, MAS a efectuat o inspecție la fața locului. În plus, MAS are competența de a transmite agențiilor de rating instrucțiuni scrise care nu au legătură cu conținutul unui rating de credit, cu perspectivele sau cu metodologiile de rating, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar sau util interesului public sau pentru protejarea investitorilor. De asemenea, MAS poate să revoce licența sau să suspende activitățile agențiilor de rating și să publice informații cu privire la orice încălcare de către o agenție de rating a obligațiilor sale de reglementare. MAS poate sesiza autoritățile naționale relevante pentru a deschide cercetarea și urmărirea penală. Acordul de cooperare încheiat între ESMA și MAS prevede schimbul de informații cu privire la măsurile de control și de supraveghere adoptate împotriva agențiilor de rating transfrontaliere. Pe această bază, ar trebui să

([1]) JO L 302, 17.11.2009, p. 1.

se considere că agențiile de rating din Singapore fac obiectul unor cerințe de autorizare sau de înregistrare echivalente cu cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, că dispozițiile privind supravegherea și controlul agențiilor de rating în Singapore se aplică efectiv și că se asigură respectarea acestora.

(5) Conform celei de a doua condiții, agențiile de rating din țara terță sunt supuse unor norme obligatorii din punct de vedere juridic care sunt echivalente cu cele prevăzute la articolele 6-12 și în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, cu excepția articolelor 6a, 6b, 8a, 8b, 8c și 11a, precum și a punctului 3 litera (ba) și a punctelor 3a și 3b din secțiunea B a anexei I la regulamentul respectiv. Atunci când se evaluează îndeplinirea acestei condiții trebuie să se acorde atenția cuvenită articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 462/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) în ceea ce privește data de punere în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. În ceea ce privește guvernanța corporativă, cadrul juridic și de supraveghere al Singaporelui prevede o obligație generală pentru agențiile de rating, pentru responsabilii și pentru personalul acestora de a-și îndeplini sarcinile în mod independent, iar independența efectivă a directorilor este asigurată prin intermediul unor cerințe privind politici specifice și trebuie demonstrată MAS. Agențiile de rating trebuie să solicite aprobarea MAS pentru numirea unui director general sau a unui director, situație în care MAS ia în considerare experiența, cunoștințele profesionale și performanțele din trecut ale persoanei propuse. MAS are, de asemenea, competența de a solicita destituirea directorului general, a directorilor sau a altor responsabili ai agențiilor de rating în cazul în care consideră că aceste persoane nu și-au îndeplinit atribuțiile, de exemplu în ceea ce privește conflictele de interese și funcția de revizuire și de verificare a conformității. Cadrul juridic și de supraveghere al Singaporelui cuprinde dispoziții detaliate în ceea ce privește identificarea, eliminarea, gestionarea și publicarea conflictelor de interese reale sau potențiale. Acest cadru prevede, de asemenea, obligația agențiilor de rating de a institui o funcție riguroasă și oficială de revizuire a metodologiilor de rating și conține o serie de cerințe organizaționale menite să asigure conformitatea cu actele cu putere de lege și cu normele aplicabile, precum și cerințe de publicare a informațiilor, cum ar fi informațiile care trebuie publicate atunci când sunt emise ratinguri de credit și informațiile publicate anual privind activitățile de rating. Prin urmare, cadrul juridic și de supraveghere al Singaporelui ar trebui să aibă aceleași efecte ca și Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 în ceea ce privește gestionarea conflictelor de interese, procesele și procedurile organizaționale pe care agențiile de rating trebuie să le instituie, calitatea ratingurilor și a metodologiilor de rating, publicarea ratingurilor de credit și publicarea cu titlu general și în mod periodic a informațiilor cu privire la activitățile de rating de credit. Astfel, cadrul prevede o protecție echivalentă în materie de integritate, transparență, bună guvernanță a agențiilor de rating și fiabilitate a activităților de rating de credit.

(6) Conform celei de a treia condiții, regimul de reglementare al țării terțe trebuie să împiedice intervenția autorităților de supraveghere și a altor autorități publice din țara terță respectivă asupra conținutului ratingurilor de credit și asupra metodologiilor. În măsura în care se poate stabili cu siguranță, nu există nicio dispoziție legală prin care MAS sau orice altă autoritate publică să fie abilitată să influențeze conținutul ratingurilor de credit sau metodologiile de rating. Orice acțiune întreprinsă de MAS în afara competențelor sale poate face obiectul unui control jurisdicțional.

(7) În lumina factorilor analizați, condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (6) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 pot fi considerate ca fiind îndeplinite de cadrul juridic și de supraveghere al Singaporelui pentru agențiile de rating de credit. Prin urmare, cadrul juridic și de supraveghere al Singaporelui pentru agențiile de rating de credit ar trebui să fie considerat echivalent cu cadrul juridic și de supraveghere instituit de Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Comisia, informată de ESMA, ar trebui să continue să monitorizeze evoluția cadrului juridic și de supraveghere al Singaporelui pentru agențiile de rating de credit și îndeplinirea condițiilor pe baza cărora a fost luată prezenta decizie.

(8) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În aplicarea articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, cadrul juridic și de supraveghere aplicabil agențiilor de rating de credit care este în vigoare în Singapore este considerat echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 146, 31.5.2013, p. 1).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 28 aprilie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 28 aprilie 2014

privind recunoașterea cadrului juridic și de supraveghere al Hong Kongului ca fiind echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/249/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit ([1]), în special articolul 5 alineatul (6),

întrucât:

(1) La 22 octombrie 2012, Comisia a acordat un mandat Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), solicitând avizul acesteia în legătură cu evaluarea tehnică a cadrului juridic și de supraveghere al Hong Kongului pentru agențiile de rating de credit (agențiile de rating).

(2) În avizul tehnic emis la 31 mai 2013, ESMA a precizat că, din perspectiva efectelor sale, cadrul juridic și de supraveghere al Hong Kongului pentru agențiile de rating este comparabil cu cel prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.

(3) În temeiul articolului 5 alineatul (6) paragraful al doilea din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, trebuie îndeplinite trei condiții pentru ca un cadru juridic și de supraveghere al unei țări terțe să poată fi considerat echivalent cu cerințele regulamentului respectiv.

(4) Conform primei condiții, agențiile de rating din țara terță trebuie să facă obiectul autorizării sau înregistrării și să fie supuse în permanență unei supravegheri și unor controale eficace. Cadrul legislativ și de reglementare al Hong Kongului pentru agențiile de rating este format din Ordonanța privind valorile mobiliare și contractele futures (*Securities and Futures Ordinance* — SFO) și din Codul de conduită pentru persoanele care prestează servicii de rating de credit (*Code of Conduct for Persons Providing Credit Rating Services* — COC), cu modificările relevante ale acestora, care au intrat în vigoare la 1 iunie 2011. Agențiile de rating și analiștii lor de rating care prestează servicii de rating de credit în Hong Kong trebuie să dețină o autorizație pentru prestarea serviciilor de rating de credit și fac obiectul supravegherii exercitate de Comisia pentru valori mobiliare și contracte futures (SFC) din Hong Kong. Cadrul juridic și de supraveghere al Hong Kongului conferă SFC o gamă largă de competențe, care îi permit să investigheze dacă agențiile de rating își respectă obligațiile legale. SFC poate impune atât persoanelor reglementate, cât și persoanelor nereglementate obligația de a prezenta informații și documente relevante pentru investigație, inclusiv evidențe comerciale, evidențe bancare, înregistrări ale convorbirilor telefonice, înregistrări ale activității pe internet și informații privind beneficiarii reali. Această competență se aplică atât persoanelor care fac obiectul investigației, cât și celor despre care SFC are motive întemeiate să creadă că dețin informații relevante pentru investigație. În plus, atunci când există temeri în ceea ce privește distrugerea sau sustragerea probelor, sustragerea de la justiție sau preocupări de altă natură, SFC poate avea acces la sediile private atât ale persoanelor reglementate, cât și ale persoanelor nereglementate, în urma acordării unui mandat de percheziție de către o autoritate judiciară. În plus, SFC dispune de o gamă completă de competențe pentru a lua măsuri penale, civile, administrative și de altă natură. Printre acestea se numără competența administrativă de a impune sancțiuni disciplinare împotriva persoanelor autorizate sau înregistrate de către SFC, de a impune persoanelor autorizate sau înregistrate restricții cu privire la activitățile lor comerciale, de a retrage sau de a suspenda autorizația sau înregistrarea persoanelor autorizate sau înregistrate și de a le adresa mustrări, de a le impune obligații și de a le aplica amenzi în valoare de maximum 10 milioane de dolari Hong Kong sau de trei ori profitul obținut sau pierderea evitată. SFC are, de asemenea, competența de a solicita instanței competente încetarea sau adoptarea de măsuri corective. Pe lângă inspecțiile la fața locului, SFC asigură și o supraveghere la distanță, interacționând cu agențiile de rating autorizate pentru a înțelege modelele și planurile lor de afaceri, precum și riscurile inerente acestor activități, în vederea identificării și a evaluării riscurilor care decurg din activitățile lor economice. Informațiile privind agențiile de rating autorizate sunt colectate prin intermediul sistemelor de evidență ale SFC, care includ, dar nu se limitează la situațiile financiare anuale auditate și la rapoartele anuale de evaluare a controlului. SFC asigură, de asemenea,

([1]) JO L 302, 17.11.2009, p. 1.

urmărirea plângerilor și a încălcărilor raportate din proprie inițiativă. Dat fiind că regimul aplicat în Hong Kong agențiilor de rating a intrat în vigoare la 1 iunie 2011, toate agențiile de rating autorizate sunt supuse supravegherii permanente și competențelor de aplicare a legii exercitate de SFC. Acordul de cooperare încheiat între ESMA și SFC prevede schimbul de informații cu privire la măsurile de control și de supraveghere adoptate împotriva agențiilor de rating transfrontaliere. Pe această bază, ar trebui să se considere că agențiile de rating din Hong Kong fac obiectul unor cerințe de autorizare sau de înregistrare echivalente cu cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, că dispozițiile privind supravegherea și controlul agențiilor de rating în Hong Kong se aplică efectiv și că se asigură respectarea acestora.

(5) Conform celei de a doua condiții, agențiile de rating din țara terță sunt supuse unor norme obligatorii din punct de vedere juridic care sunt echivalente cu cele prevăzute la articolele 6-12 și în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, cu excepția articolelor 6a, 6b, 8a, 8b, 8c și 11a, precum și a punctului 3 litera (ba) și a punctelor 3a și 3b din secțiunea B a anexei I la regulamentul respectiv. Atunci când se evaluează îndeplinirea acestei condiții trebuie să se acorde atenția cuvenită articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 462/2013 al Parlamentului European și al Consiliului [1] în ceea ce privește data de punere în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Cadrul juridic și de supraveghere al Hong Kongului prevede cerințe detaliate în materie de guvernanță corporativă. Consiliul de administrație și responsabilii pentru activitățile reglementate au răspunderea principală de a se asigura că agenția de rating menține standardele corespunzătoare de conduită și respectă procedurile corespunzătoare. Agențiile de rating de credit trebuie să aibă doi responsabili, ambii aprobați de SFC, iar cel puțin unul dintre aceștia trebuie să fie un director executiv în conformitate cu SFO. Sunt în vigoare dispoziții detaliate privind conflictele de interese, care impun agențiilor de rating obligația de a identifica și de a elimina sau de a gestiona conflictele de interese și obligația de a fi organizate într-un mod care să garanteze că interesele lor comerciale nu afectează independența și acuratețea ratingurilor lor de credit, precum și cerințe organizatorice care se referă inclusiv la externalizare, ținerea evidențelor și confidențialitate. În ceea ce privește cerințele organizatorice, Codul general al SFC și COC stabilesc cerințele pe care trebuie să le îndeplinească agențiile de rating, cum ar fi cerințele privind politicile și procedurile pentru asigurarea conformității cu obligațiile legale și o funcție permanentă și eficace de verificare a conformității. Agențiile de rating trebuie, de asemenea, să instituie un departament de revizuire responsabil cu revizuirea periodică a metodologiilor și a modelelor de rating, precum și a modificărilor semnificative ale acestora. Cadrul juridic și de supraveghere al Hong Kongului conține o gamă largă de cerințe în materie de comunicare a informațiilor, cum ar fi publicarea ratingurilor și publicarea anuală a informațiilor referitoare la activitățile de rating și la activitățile auxiliare. Prin urmare, cadrul juridic și de supraveghere al Hong Kongului ar trebui să aibă aceleași efecte ca și Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 în ceea ce privește gestionarea conflictelor de interese, procesele organizaționale și procedurile pe care agențiile de rating trebuie să le instituie, calitatea ratingurilor și a metodologiilor de rating, publicarea ratingurilor de credit și publicarea cu caracter general și în mod periodic a informațiilor cu privire la activitățile de rating de credit. Astfel, cadrul ar trebui să prevadă o protecție echivalentă în materie de integritate, transparență, bună guvernanță a agențiilor de rating și fiabilitate a activităților de rating de credit.

(6) Conform celei de a treia condiții, regimul de reglementare al țării terțe trebuie să împiedice intervenția autorităților de supraveghere și a altor autorități publice din țara terță respectivă asupra conținutului ratingurilor de credit și asupra metodologiilor. În secțiunile 4 și 5 din SFO sunt stabilite obiectivele de reglementare și, respectiv, funcțiile și competențele SFC, care nu includ nicio competență a SFC de a interveni în vreun rating de credit acordat de o agenție de rating sau în vreo metodologie de rating utilizată de agenția de rating respectivă. În măsura în care se poate stabili cu siguranță, nu există nicio dispoziție legală prin care SFC sau orice altă autoritate publică să fie abilitată să influențeze conținutul ratingurilor de credit sau metodologiile de rating.

(7) În lumina factorilor analizați, condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (6) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 pot fi considerate ca fiind îndeplinite de cadrul juridic și de supraveghere al Hong Kongului pentru agențiile de rating de credit. Prin urmare, cadrul juridic și de supraveghere al Hong Kongului pentru agențiile de rating de credit ar trebui să fie considerat echivalent cu cadrul juridic și de supraveghere instituit de Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Comisia, informată de ESMA, ar trebui să continue să monitorizeze evoluția cadrului juridic și de supraveghere al Hong Kongului pentru agențiile de rating de credit și îndeplinirea condițiilor pe baza cărora a fost luată prezenta decizie.

(8) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În aplicarea articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, cadrul juridic și de supraveghere aplicabil agențiilor de rating de credit care este în vigoare în Hong Kong este considerat echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009.

[1] Regulamentul (UE) nr. 462/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 146, 31.5.2013, p. 1).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 28 aprilie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 29 aprilie 2014

de modificare a Deciziei 2010/221/UE în ceea ce privește aprobarea măsurilor naționale de prevenire a introducerii virusului *ostreid herpesvirus* 1 µvar (OsHV-1 µVar) în anumite zone din Irlanda și din Regatul Unit

[notificată cu numărul C(2014) 2763]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/250/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură ([1]), în special articolul 43 alineatul (2),

întrucât:

(1) Decizia 2010/221/UE a Comisiei ([2]) permite anumitor state membre să aplice restricții la introducerea pe piață și la import privind loturile de animale acvatice în scopul de a împiedica introducerea anumitor boli pe teritoriul lor.

(2) Statele membre pot aplica astfel de restricții, cu condiția fie să fi demonstrat că teritoriile lor sau anumite zone delimitate de pe teritoriile lor sunt indemne de bolile respective, fie să fi stabilit un program de eradicare pentru a obține acest statut.

(3) Anexele I și III la Decizia 2010/221/UE menționează zonele din Irlanda și în Regatul Unit în care se aplică măsuri naționale aprobate pentru controlul *ostreid herpesvirus* 1 µvar (OsHV-1 µVar).

(4) Întrucât OsHV-1 µVar era considerată încă o boală emergentă, în privința căreia existau multe incertitudini, iar programele de supraveghere aprobate prin Decizia 2010/221/UE nu au fost pe deplin evaluate, Decizia de punere în aplicare 2013/213/UE a Comisiei ([3]) a permis aplicarea restricțiilor legate de virusul OsHV-1 µVar pentru aceste zone până la 30 aprilie 2014.

(5) Cunoștințele științifice disponibile în prezent indică faptul că virusul OsHV-1 µVar este încă agentul detectat în majoritatea probelor prelevate în cazurile de mortalitate în rândul stridiilor tinere și al larvelor veligere și că, în general, rata mortalității din cauza acestei boli a scăzut și s-a stabilizat în ultimii doi ani. În plus, programele de supraveghere pentru Irlanda și Regatul Unit demonstrează că există un număr semnificativ de zone de producție pentru stridiile de Pacific care au rămas indemne de această boală. Programele respective indică faptul că aplicarea restricțiilor de circulație în prezent în vigoare a fost eficientă. Cu toate acestea, persistă unele incertitudini în ceea ce privește epidemiologia bolii și în ceea ce privește cele mai adecvate măsuri necesare pentru a asigura un control eficient. Prin urmare, se consideră necesară o evaluare științifică mai cuprinzătoare a situației, inclusiv un nou aviz științific din partea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA).

(6) Pe baza dovezilor științifice și epidemiologice disponibile privind evoluția virusului OsHV-1µVar în Uniune și în așteptarea unui nou aviz științific al EFSA, este necesar să se prelungească perioada de valabilitate a măsurilor în prezent în vigoare prin care statele membre pot aplica restricții specifice referitoare la această boală. Această perioadă ar trebui să fie limitată la o perioadă de doi ani, până la 30 aprilie 2016.

([1]) JO L 328, 24.11.2006, p. 14.

([2]) Decizia 2010/221/UE a Comisiei din 15 aprilie 2010 de aprobare de măsuri naționale pentru limitarea impactului anumitor boli la animalele de acvacultură și la animalele acvatice sălbatice, în conformitate cu articolul 43 din Directiva 2006/88/CE a Consiliului (JO L 98, 24.4.2010, p. 7).

([3]) Decizia de punere în aplicare 2013/213/UE a Comisiei din 29 aprilie 2013 de modificare a Deciziei 2010/221/UE în ceea ce privește aprobarea măsurilor naționale de prevenire a introducerii virusului *ostreid herpesvirus* 1µvar (OsHV-1 µvar) în anumite zone din Irlanda și din Regatul Unit (JO L 120, 1.5.2013, p. 16).

(7) Decizia de punere în aplicare 2014/12/UE a Comisiei ([1]) a confirmat statutul de indemn de boală în ceea ce privește OsHV-1 µvar pentru următoarele teritorii din Regatul Unit prin menționarea lor în anexa I la Decizia 2010/221/UE: (i) teritoriul Marii Britanii, cu excepția golfului Whitstable (Kent), a estuarului Blackwater (Essex) și a portului natural Poole (Dorset); (ii) zona Larne Lough de pe teritoriul Irlandei de Nord; și (iii) teritoriul Guernsey.

(8) În conformitate cu declarația notificată Comisiei de către Regatul Unit, programul de supraveghere pentru virusul OsHV-1 µVar demonstrează un statut de indemn de boală cu excepția zonelor infestate și nu se mai aplică astfel cum se indică în anexa III la Decizia 2010/221/UE.

(9) Prin urmare, rubrica referitoare la Regatul Unit din anexa III la Decizia 2010/221/UE ar trebui să fie eliminată.

(10) Decizia 2010/221/UE r trebui modificată în consecință.

(11) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 3a alineatul (2) din Decizia 2010/221/UE, data de „30 aprilie 2014” se înlocuiește cu data de „30 aprilie 2016”.

Articolul 2

În anexa III la Decizia 2010/221/UE, rubrica Regatul Unit în ceea ce privește *ostreid herpesvirus* 1 µvar (OsHV-1 µVar) se elimină.

Articolul 3

Prezenta decizie se aplică de la data de 1 mai 2014.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 29 aprilie 2014.

Pentru Comisie
Tonio BORG
Membru al Comisiei

([1]) Decizia de punere în aplicare 2014/12/UE a Comisiei din 14 ianuarie 2014 de modificare a Deciziei 2010/221/UE în ceea ce privește măsurile naționale pentru prevenirea introducerii anumitor boli ale animalelor acvatice în părți din Irlanda, Finlanda, Suedia și Regatul Unit (JO L 11, 16.1.2014, p. 6).

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 29 aprilie 2014

privind verificarea și validarea conturilor agențiilor de plăți ale statelor membre în ceea ce privește cheltuielile finanțate de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) pentru exercițiul financiar 2013

[notificată cu numărul C(2014) 2785]

(2014/251/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune ([1]), în special articolul 30,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului ([2]), în special articolul 119 alineatul (1),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 885/2006 al Comisiei ([3]), în special articolul 10,

după consultarea Comitetului pentru fondurile agricole,

întrucât:

(1) Articolul 119 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, astfel cum a fost modificat prin articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 1310/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a anumitor dispoziții tranzitorii privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește resursele și repartizarea acestora pentru anul 2014 și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului și a Regulamentelor (UE) nr. 1307/2013, (UE) nr. 1306/2013 și (UE) nr. 1308/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește aplicarea acestora în anul 2014 ([4]), prevede că articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 se aplică verificării contabile a cheltuielilor suportate și a plăților efectuate pentru exercițiul financiar agricol 2013.

(2) În temeiul articolului 30 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 [astfel cum este menționat la articolul 119 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, modificat prin articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 1310/2013], pe baza conturilor anuale prezentate de statele membre, însoțite de informațiile necesare pentru verificarea și validarea conturilor și de un certificat privind integralitatea, exactitatea și veridicitatea conturilor, și pe baza rapoartelor întocmite de organismele de certificare, Comisia validează conturile agențiilor de plăți menționate la articolul 6 din regulamentul menționat.

(3) În temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 883/2006 al Comisiei din 21 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 în ceea ce privește ținerea evidenței conturilor de către agențiile de plăți, declarațiile de venituri și cheltuieli și condițiile de rambursare a cheltuielilor din FEGA și FEADR ([5]), exercițiul financiar pentru conturile FEGA începe la data de 16 octombrie a anului N – 1 și se încheie la data de 15 octombrie a anului N. În cadrul verificării și validării conturilor, în scopul alinierii perioadei de referință pentru cheltuielile FEADR cu cea pentru cheltuielile FEGA, ar trebui să se țină seama, pentru exercițiul financiar 2013, de cheltuielile suportate de statele membre în perioada 16 octombrie 2012-15 octombrie 2013.

([1]) JO L 209, 11.8.2005, p. 1.
([2]) JO L 347, 20.12.2013, p. 549.
([3]) JO L 171, 23.6.2006, p. 90.
([4]) JO L 347, 20.12.2013, p. 865.
([5]) JO L 171, 23.6.2006, p. 1.

(4) Articolul 10 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 885/2006 prevede că sumele care trebuie recuperate de la fiecare stat membru sau plătite acestuia, în conformitate cu decizia privind verificarea și validarea conturilor menționată la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf din regulamentul respectiv, se calculează prin scăderea plăților intermediare pentru exercițiul financiar în cauză din cheltuielile recunoscute pentru același exercițiu în conformitate cu alineatul (1). Comisia scade suma respectivă din următoarea plată intermediară sau o adaugă la aceasta.

(5) Comisia a verificat informațiile prezentate de statele membre și le-a comunicat acestora, înainte de 31 martie 2014, rezultatele verificărilor sale, însoțite de modificările necesare.

(6) Conturile anuale și documentele de însoțire permit Comisiei să ia, pentru anumite agenții de plăți, o decizie cu privire la integralitatea, exactitatea și veridicitatea conturilor anuale prezentate. În anexa I sunt enumerate sumele validate de statele membre și sumele care trebuie recuperate de la statele membre sau plătite acestora.

(7) Informațiile prezentate de alte agenții de plăți necesită investigații suplimentare, conturile acestora neputând fi validate prin prezenta decizie. În anexa II sunt enumerate agențiile de plăți în cauză.

(8) În conformitate cu articolul 27 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, Comisia poate reduce sau suspenda temporar plățile intermediare efectuate către statele membre. Aceasta ar trebui să informeze statele membre în consecință. La adoptarea prezentei decizii, Comisia ar trebui să țină seama de sumele reduse sau suspendate în scopul de a evita toate plățile necorespunzătoare sau neefectuate la timp și rambursarea unor sume care ar putea face, mai târziu, obiectul unei corecții financiare. În special, a doua și a treia declarație trimestrială din 2013 au inclus suma de 753 591,20 EUR și, respectiv, de 532 237,50 EUR pentru Programul de dezvoltare rurală Lazio (CCI 2007IT06RP0005). Aceste sume au fost de asemenea incluse în declarația anuală pentru exercițiul financiar 2013. Sumele în discuție au făcut obiectul unei reduceri în temeiul articolului 27 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 și al articolului 41 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, prin Decizia C(2013) 8989 a Comisiei, din cauza unei finanțări ilegale, și prin Decizia C(2014) 1278 a Comisiei, din cauza nerespectării termenelor pentru verificarea obligatorie. Deoarece procedura în temeiul articolului 31 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 este încă în desfășurare, aceste reduceri ar trebui menținute.

(9) Articolul 10 alineatul (1) paragrafele al doilea și al treilea din Regulamentul (CE) nr. 885/2006 prevăd că decizia de verificare contabilă stabilește sumele care urmează a fi imputate UE și statului membru în cauză în temeiul articolelor 32 și 33 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005. În conformitate cu articolul 119 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, procedura prevăzută la articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 se aplică în continuare cheltuielilor suportate și plăților efectuate pentru exercițiul financiar agricol 2013. În cursul exercițiului financiar agricol 2013, au fost în vigoare articolele 32 și 33, prin urmare, sumele rezultate din aplicarea acestora ar trebui să fie luate în considerare în decizia de verificare contabilă aferentă exercițiului financiar 2013.

(10) În temeiul articolului 33 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, 50 % din consecințele financiare ale nerecuperării sumelor corespunzătoare neregulilor ar trebui suportate de statul membru în cauză dacă recuperarea sumelor corespunzătoare neregulilor respective nu a avut loc înainte de încheierea unui program de dezvoltare rurală în decurs de patru ani de la prima constatare administrativă sau judiciară ori în decurs de opt ani dacă recuperarea face obiectul unei acțiuni în cadrul instanțelor naționale sau la încheierea programului dacă termenele în cauză expiră înainte de aceasta. Articolul 33 alineatul (4) din regulamentul menționat prevede obligația statelor membre de a înainta Comisiei, împreună cu conturile anuale, un raport de sinteză privind procedurile de recuperare întreprinse în urma depistării neregulilor. În Regulamentul (CE) nr. 885/2006 sunt stabilite norme de aplicare privind obligația statelor membre de raportare a sumelor care trebuie recuperate. Anexa III la regulamentul menționat conține tabelul pe care statele membre au avut obligația de a-l furniza în 2014. Pe baza tabelelor completate de statele membre, Comisia ar trebui să decidă cu privire la consecințele financiare ale nerecuperării sumelor corespunzătoare neregulilor care sunt mai vechi de patru ani sau, respectiv, de opt ani. În acest scop, prezenta decizie nu aduce atingere posibilelor decizii ulterioare de verificare a conformității pe care Comisia le poate lua în temeiul articolului 33 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005.

(11) În temeiul articolului 33 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 și în temeiul articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 885/2006, după încheierea unui program de dezvoltare rurală, statele membre pot decide să nu inițieze procedurile de recuperare. O asemenea decizie poate fi luată numai în cazul în care costurile deja suportate și cele susceptibile a fi suportate totalizează o sumă mai mare decât suma care trebuie recuperată sau în cazul în care recuperarea se dovedește imposibilă din cauza insolvenței, înregistrate și recunoscute în temeiul dreptului național, a debitorului sau a persoanelor responsabile din punct de vedere juridic pentru neregulă. Dacă decizia respectivă a fost luată în decurs de patru ani de la prima constatare administrativă sau judiciară sau în decurs de opt ani în cazul în care recuperarea face obiectul unei acțiuni în cadrul instanțelor naționale, consecințele

financiare ale nerecuperării ar trebui suportate în proporție de 100 % din bugetul UE. În raportul de sinteză menționat la articolul 33 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 sunt indicate sumele pentru care statul membru a decis să nu inițieze procedurile de recuperare și motivele acestei decizii. Sumele în cauză nu sunt imputate statelor membre respective și, prin urmare, trebuie suportate din bugetul UE. În acest scop, prezenta decizie nu aduce atingere posibilelor decizii ulterioare de verificare a conformității pe care Comisia le poate lua în temeiul articolului 33 alineatul (5) din regulamentul menționat.

(12) În temeiul articolului 24 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 [astfel cum este menționat la articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, modificat prin articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 1310/2013], suma totală combinată a prefinanțării și a plăților intermediare nu ar trebui să depășească 95 % din contribuția FEADR la fiecare program de dezvoltare rurală.

(13) În conformitate cu articolul 26 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 [astfel cum este menționat la articolul 36 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013], plățile intermediare se efectuează fără a se depăși contribuția financiară totală programată din FEADR la fiecare axă prioritară. În plus, în temeiul articolului 17 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 883/2006, fără a se aduce atingere plafonului prevăzut la articolul 24 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 [astfel cum este menționat la articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013], în cazul în care suma totală combinată a declarațiilor de cheltuieli depășește totalul sumei programate pentru o axă prioritară în cadrul unui program de dezvoltare rurală, suma care trebuie plătită este limitată la suma programată pentru axa prioritară respectivă. Planul financiar pentru axa 2 pentru Programul de dezvoltare rurală 2007PT06RP0001 a fost depășit cu 913 212,81 EUR în declarația trimestrială aferentă trimestrului al treilea din 2013. Această sumă nu a fost achitată de Comisie. Nu a fost aprobat și nici adoptat de Comisie niciun plan financiar nou. Suma de 913 212,81 EUR, inclusă în declarația anuală pentru exercițiul financiar 2013, ar trebui exclusă în consecință din decizia de verificare contabilă pentru exercițiul financiar 2013. Aceasta ar urma să facă obiectul unei rambursări ulterioare de către Comisie în urma adoptării noului plan financiar.

(14) În conformitate cu articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, prezenta decizie nu aduce atingere posibilelor decizii ulterioare de verificare a conformității pe care le poate lua Comisia în scopul de a exclude de la finanțarea de către Uniunea Europeană cheltuielile care nu au fost efectuate în conformitate cu normele Uniunii Europene,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Cu excepția agențiilor de plăți menționate la articolul 2, se validează conturile agențiilor de plăți ale statelor membre privind cheltuielile finanțate din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) în ceea ce privește exercițiul financiar 2013.

Sumele care trebuie recuperate de la fiecare stat membru sau plătite acestuia în cadrul fiecărui program de dezvoltare rurală în temeiul prezentei decizii, inclusiv sumele rezultate din aplicarea articolului 33 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, sunt prezentate în anexa I.

Articolul 2

Pentru exercițiul financiar 2013, conturile agențiilor de plăți ale statelor membre în ceea ce privește cheltuielile pe program de dezvoltare rurală finanțat din FEADR prezentate în anexa II se disociază de prezenta decizie și fac obiectul unei decizii viitoare privind verificarea și validarea conturilor.

Articolul 3

Prezenta decizie nu aduce atingere posibilelor decizii ulterioare de verificare a conformității pe care le poate lua Comisia în temeiul articolului 31 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 în scopul de a exclude de la finanțarea de către Uniunea Europeană cheltuielile care nu au fost efectuate în conformitate cu normele Uniunii Europene.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 29 aprilie 2014.

Pentru Comisie
Dacian CIOLOȘ
Membru al Comisiei

ANEXA I

Cheltuieli FEADR validate per program de dezvoltare rurală pentru exercițiul financiar 2013

Suma care trebuie recuperată de la statul membru sau plătită acestuia, per program

Programe aprobate pentru care au fost declarate cheltuieli în cadrul FEADR

în EUR

SM	CCI	Cheltuieli 2013	Corecții	Total	Sume nereutilizabile	Suma acceptată și validată pentru exercițiul financiar 2013	Plăți intermediare rambursate statului membru pentru exercițiul financiar	Suma care trebuie recuperată (–) de la statul membru sau plătită (+) acestuia (*)
		i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii – iv	vi	vii = v – vi
AT	2007AT06RPO001	526 093 587,02	0,00	526 093 587,02	0,00	526 093 587,02	526 228 598,38	– 135 011,36
BE	2007BE06RPO001	17 530 612,03	0,00	17 530 612,03	0,00	17 530 612,03	17 530 604,51	7,52
BE	2007BE06RPO002	24 009 543,25	0,00	24 009 543,25	0,00	24 009 543,25	24 020 335,79	– 10 792,54
CY	2007CY06RPO001	22 911 162,41	0,00	22 911 162,41	0,00	22 911 162,41	22 911 162,05	0,36
CZ	2007CZ06RPO001	371 656 567,14	0,00	371 656 567,14	0,00	371 656 567,14	371 656 234,34	332,80
DE	2007DE06RAT001	502 729,46	0,00	502 729,46	0,00	502 729,46	502 729,47	– 0,01
DE	2007DE06RPO003	74 073 468,14	0,00	74 073 468,14	0,00	74 073 468,14	74 028 548,75	44 919,39
DE	2007DE06RPO004	189 496 395,12	0,00	189 496 395,12	0,00	189 496 395,12	189 496 395,12	0,00
DE	2007DE06RPO007	177 835 416,54	0,00	177 835 416,54	0,00	177 835 416,54	177 835 470,52	– 53,98
DE	2007DE06RPO009	3 098 847,36	0,00	3 098 847,36	0,00	3 098 847,36	3 098 852,43	– 5,07
DE	2007DE06RPO010	35 055 715,71	0,00	35 055 715,71	0,00	35 055 715,71	35 055 224,07	491,64
DE	2007DE06RPO011	120 203 444,24	0,00	120 203 444,24	0,00	120 203 444,24	120 203 444,24	0,00
DE	2007DE06RPO012	133 868 923,35	0,00	133 868 923,35	0,00	133 868 923,35	133 868 924,53	– 1,18
DE	2007DE06RPO015	51 957 366,10	0,00	51 957 366,10	0,00	51 957 366,10	51 957 366,11	– 0,01
DE	2007DE06RPO017	35 530 668,81	0,00	35 530 668,81	0,00	35 530 668,81	35 530 668,81	0,00
DE	2007DE06RPO018	4 837 457,91	0,00	4 837 457,91	0,00	4 837 457,91	4 837 457,91	0,00
DE	2007DE06RPO019	186 767 637,25	0,00	186 767 637,25	0,00	186 767 637,25	186 767 637,25	0,00

în EUR

SM	CCI	Cheltuieli 2013	Corecții	Total	Sume nereutilizabile	Suma acceptată și validată pentru exercițiul financiar 2013	Plăți intermediare rambursate statului membru pentru exercițiul financiar	Suma care trebuie recuperată (–) de la statul membru sau plătită (+) acestuia (*)
		i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii – iv	vi	vii = v – vi
DE	2007DE06RPO020	126 784 016,99	0,00	126 784 016,99	0,00	126 784 016,99	126 784 016,99	0,00
DE	2007DE06RPO021	46 018 979,79	0,00	46 018 979,79	0,00	46 018 979,79	46 019 446,34	– 466,55
DE	2007DE06RPO023	107 488 779,90	0,00	107 488 779,90	0,00	107 488 779,90	107 488 779,93	– 0,03
EE	2007EE06RPO001	126 354 432,67	0,00	126 354 432,67	0,00	126 354 432,67	126 354 622,82	– 190,15
ES	2007ES06RAT001	2 699 506,08	0,00	2 699 506,08	0,00	2 699 506,08	2 699 506,08	0,00
ES	2007ES06RPO002	39 287 287,70	0,00	39 287 287,70	0,00	39 287 287,70	39 287 347,33	– 59,63
ES	2007ES06RPO004	9 948 454,64	0,00	9 948 454,64	0,00	9 948 454,64	10 278 838,70	– 330 384,06
ES	2007ES06RPO005	30 429 329,43	0,00	30 429 329,43	0,00	30 429 329,43	30 429 329,44	– 0,01
ES	2007ES06RPO006	12 276 812,82	0,00	12 276 812,82	0,00	12 276 812,82	12 276 812,82	0,00
ES	2007ES06RPO007	133 356 956,86	0,00	133 356 956,86	0,00	133 356 956,86	133 356 929,78	27,08
ES	2007ES06RPO008	120 063 594,07	0,00	120 063 594,07	0,00	120 063 594,07	120 063 595,49	– 1,42
ES	2007ES06RPO009	42 760 315,52	0,00	42 760 315,52	0,00	42 760 315,52	42 760 312,36	3,16
ES	2007ES06RPO010	93 302 082,46	0,00	93 302 082,46	0,00	93 302 082,46	93 415 736,90	– 113 654,44
ES	2007ES06RPO011	96 056 143,10	0,00	96 056 143,10	0,00	96 056 143,10	96 056 116,07	27,03
ES	2007ES06RPO012	9 605 181,55	0,00	9 605 181,55	0,00	9 605 181,55	9 605 181,33	0,22
ES	2007ES06RPO013	40 890 414,45	0,00	40 890 414,45	0,00	40 890 414,45	41 008 945,50	– 118 531,05
ES	2007ES06RPO014	18 968 083,85	0,00	18 968 083,85	0,00	18 968 083,85	18 968 084,47	– 0,62
ES	2007ES06RPO015	17 440 397,34	0,00	17 440 397,34	0,00	17 440 397,34	17 439 870,09	527,25
ES	2007ES06RPO016	7 378 938,80	0,00	7 378 938,80	0,00	7 378 938,80	7 378 941,52	– 2,72
ES	2007ES06RPO017	22 321 331,40	0,00	22 321 331,40	0,00	22 321 331,40	22 320 969,57	361,83
FI	2007FI06RPO001	331 806 407,76	0,00	331 806 407,76	0,00	331 806 407,76	331 853 661,89	– 47 254,13

în EUR

SM	CCI	Cheltuieli 2013	Corecții	Total	Sume nereutilizabile	Suma acceptată și validată pentru exercițiul financiar 2013	Plăți intermediare rambursate statului membru pentru exercițiul financiar	Suma care trebuie recuperată (–) de la statul membru sau plătită (+) acestuia (*)
		i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii – iv	vi	vii = v – vi
FI	2007FI06RPO002	2 333 555,42	0,00	2 333 555,42	0,00	2 333 555,42	2 333 555,42	0,00
FR	2007FR06RPO001	870 561 273,84	0,00	870 561 273,84	0,00	870 561 273,84	871 240 472,64	– 679 198,80
FR	2007FR06RPO002	15 945 548,51	0,00	15 945 548,51	0,00	15 945 548,51	15 945 581,19	– 32,68
FR	2007FR06RPO003	16 566 211,10	0,00	16 566 211,10	0,00	16 566 211,10	16 566 211,15	– 0,05
FR	2007FR06RPO004	12 870 693,06	0,00	12 870 693,06	0,00	12 870 693,06	12 884 347,90	– 13 654,84
FR	2007FR06RPO005	23 716 944,57	0,00	23 716 944,57	0,00	23 716 944,57	23 716 945,03	– 0,46
FR	2007FR06RPO006	47 353 734,75	0,00	47 353 734,75	0,00	47 353 734,75	47 354 604,75	– 870,00
HU	2007HU06RPO001	488 440 120,46	0,00	488 440 120,46	0,00	488 440 120,46	488 367 811,52	72 308,94
IE	2007IE06RPO001	321 600 879,23	0,00	321 600 879,23	0,00	321 600 879,23	321 597 909,38	2 969,85
IT	2007IT06RAT001	5 739 453,45	0,00	5 739 453,45	0,00	5 739 453,45	5 739 453,45	0,00
IT	2007IT06RPO001	26 101 736,62	0,00	26 101 736,62	0,00	26 101 736,62	26 115 464,35	– 13 727,73
IT	2007IT06RPO002	13 934 964,22	0,00	13 934 964,22	0,00	13 934 964,22	13 934 964,04	0,18
IT	2007IT06RPO003	74 412 930,10	0,00	74 412 930,10	0,00	74 412 930,10	74 412 930,43	– 0,33
IT	2007IT06RPO004	20 028 568,61	0,00	20 028 568,61	0,00	20 028 568,61	20 036 023,32	– 7 454,71
IT	2007IT06RPO005	42 156 869,89	1 285 828,70	40 871 041,19	0,00	40 871 041,19	40 873 284,25	– 2 243,06
IT	2007IT06RPO006	15 828 545,98	0,00	15 828 545,98	0,00	15 828 545,98	15 842 357,78	– 13 811,80
IT	2007IT06RPO007	92.277 508,99	0,00	92 277 508,99	0,00	92 277 508,99	92 277 640,74	– 131,75
IT	2007IT06RPO008	19 576 025,89	0,00	19 576 025,89	0,00	19 576 025,89	19 577 291,91	– 1 266,02
IT	2007IT06RPO009	60 493 655,95	0,00	60 493 655,95	0,00	60 493 655,95	60 493 655,95	0,00
IT	2007IT06RPO010	53 571 538,99	0,00	53 571 538,99	0,00	53 571 538,99	52 847 443,99	724 095,00
IT	2007IT06RPO011	11 452 008,76	0,00	11 452 008,76	0,00	11 452 008,76	11 452 028,81	– 20,05

în EUR

SM	CCI	Cheltuieli 2013	Corecții	Total	Sume nereutilizabile	Suma acceptată și validată pentru exercițiul financiar 2013	Plăți intermediare rambursate statului membru pentru exercițiul financiar	Suma care trebuie recuperată (–) de la statul membru sau plătită (+) acestuia (*)
		i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii – iv	vi	vii = v – vi
IT	2007IT06RPO012	44 748 298,33	0,00	44 748 298,33	0,00	44 748 298,33	44 845 581,90	– 97 283,57
IT	2007IT06RPO013	3 056 780,14	0,00	3 056 780,14	0,00	3 056 780,14	3 056 780,11	0,03
IT	2007IT06RPO014	77 784 956,83	0,00	77 784 956,83	0,00	77 784 956,83	77 784 953,83	3,00
IT	2007IT06RPO015	16 279 466,81	0,00	16 279 466,81	0,00	16 279 466,81	16 287 891,49	– 8 424,68
IT	2007IT06RPO016	72 589 147,74	0,00	72 589 147,74	0,00	72 589 147,74	72 678 747,80	– 89 600,06
IT	2007IT06RPO017	64 873 608,54	0,00	64 873 608,54	0,00	64 873 608,54	64 878 548,52	– 4 939,98
IT	2007IT06RPO018	104 574 776,80	0,00	104 574 776,80	0,00	104 574 776,80	104 574 775,63	1,17
IT	2007IT06RPO019	141 147 110,44	0,00	141 147 110,44	0,00	141 147 110,44	141 281 980,21	– 134 869,77
IT	2007IT06RPO020	140 867 300,26	0,00	140 867 300,26	0,00	140 867 300,26	141 031 688,43	– 164 388,17
IT	2007IT06RPO021	164 995 430,68	0,00	164 995 430,68	0,00	164 995 430,68	165 079 479,78	– 84 049,10
LT	2007LT06RPO001	251 014 977,59	0,00	251 014 977,59	0,00	251 014 977,59	251 016 471,02	– 1 493,43
LU	2007LU06RPO001	10 062 399,48	0,00	10 062 399,48	0,00	10 062 399,48	10 106 570,17	– 44 170,69
LV	2007LV06RPO001	182 447 017,03	0,00	182 447 017,03	0,00	182 447 017,03	182 447 017,03	0,00
MT	2007MT06RPO001	9 622 621,42	0,00	9 622 621,42	0,00	9 622 621,42	9 622 621,42	0,00
NL	2007NL06RPO001	99 472 352,79	0,00	99 472 352,79	0,00	99 472 352,79	99 726 051,61	– 253 698,82
PL	2007PL06RPO001	1 806 188 697,68	0,00	1 806 188 697,68	0,00	1 806 188 697,68	1 806 191 428,81	– 2 731,13
PT	2007PT06RAT001	4 131 731,46	0,00	4 131 731,46	0,00	4 131 731,46	4 131 731,31	0,15
PT	2007PT06RPO001	44 696 408,92	913 212,81	43 783 196,11	0,00	43 783 196,11	43 783 186,91	9,20
PT	2007PT06RPO002	586 470 491,24	0,00	586 470 491,24	0,00	586 470 491,24	586 462 206,07	8 285,17
PT	2007PT06RPO003	22 073 226,85	0,00	22 073 226,85	0,00	22 073 226,85	22 073 205,64	21,21
SE	2007SE06RPO001	181 801 899,32	0,00	181 801 899,32	0,00	181 801 899,32	181 801 843,62	55,70

în EUR

SM	CCI	Cheltuieli 2013	Corecții	Total	Sume nereutilizabile	Suma acceptată și validată pentru exercițiul financiar 2013	Plăți intermediare rambursate statului membru pentru exercițiul financiar	Suma care trebuie recuperată (–) de la statul membru sau plătită (+) acestuia (*)
		i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii – iv	vi	vii = v – vi
SI	2007SI06RPO001	125 941 693,50	0,00	125 941 693,50	0,00	125 941 693,50	126 090 950,22	– 149 256,72
SK	2007SK06RPO001	195 379 480,69	0,00	195 379 480,69	0,00	195 379 480,69	195 379 530,67	– 49,98
UK	2007UK06RPO001	531 265 484,57	0,00	531 265 484,57	0,00	531 265 484,57	531 374 046,06	– 108 561,49
UK	2007UK06RPO002	58 821 232,49	0,00	58 821 232,49	0,00	58 821 232,49	58 821 401,09	– 168,60
UK	2007UK06RPO003	112 691 696,58	0,00	112 691 696,58	0,00	112 691 696,58	123 600 128,53	– 10 908 431,95
UK	2007UK06RPO004	47 804 760,73	0,00	47 804 760,73	0,00	47 804 760,73	47 807 176,80	– 2 416,07

(*) Dacă plățile au atins 95 % din totalul contribuției FEADR la un program de dezvoltare rurală — articolul 24 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 [menționat la articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, modificat prin articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 1310/2013], soldul va fi achitat la încheierea programului.

ANEXA II

Verificarea și validarea conturilor agențiilor de plăți

Exercițiul financiar 2013 — FEADR

Lista agențiilor de plăți și a programelor pentru care conturile sunt disociate și fac obiectul unei decizii ulterioare de verificare și validare

Statul membru	Agenția de plăți	Programul
Bulgaria	Fondul de Stat pentru Agricultură (FSA)	2007BG06RPO001
Danemarca	Agenția daneză pentru agricultură și pescuit (DAFA)	2007DK06RPO001
Spania	Dirección General de Fondos Agrarios de la Consejería de Agricultura, Pesca y Medio Ambiente de la Junta de Andalucía	2007ES06RPO001
	Organismo Pagador de la Comunidad Autónoma del Principado de Asturias	2007ES06RPO003
Grecia	Agenția de plată și control pentru îndrumare și garantare în ceea ce privește ajutoarele comunitare (O.P.E.K.E.P.E.)	2007GR06RPO001
România	Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit (APDRP)	2007RO6RPO001

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO